

Rauhan-Sointuja

FROM THE LIBRARY OF
REV. LOUIS FITZGERALD BENSON, D. D.
BEQUEATHED BY HIM TO
THE LIBRARY OF
PRINCETON THEOLOGICAL SEMINARY

SCC
5606

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Calvin College

Rauhan - Sointuja.

Kokoelma virsiä ja lauluja Herran seurakuntaa,
pyhäkoulua, nuorisoseuroja ja
koteja varten.

Toimittajat :

G. A. HIDEN, H. J. SALMI, J. J. HILLBERG,
M. LEHTONEN.

Veisatkaa kiitosta Herralle, sillä hän on
jaloja tehnyt, se olkoon tietävä kaikissa
maissa. Korota äänesi ja veisaa, sinä Siionin
asukas, sillä Israelin Pyhä on suuri sinun
keskelläsi.

Jes. 12: 4-6.

THE PILGRIM PRESS
BOSTON CHICAGO

ESIPUHE

Suomalaiset Congregationali papit ovat pyytäneet minua lyhyesti esittämään Rauhan Sointujen nykyistä painosta suomalaisten seurakuntien käytettäväksi Amerikassa.

Jumalan seurakunta on aina ollut laulava seurakunta. Psalmit olivat Juutalaisen seurakunnan virsikirja; Kristillinen seurakunta omaksui psalmit virsikirjakeen, ja aika ajoittain lisäsi siihen psalmeja, virsiä ja hengellisiä lauluja, ilmaistakseen Jumalan armon iloa sydämissään. Luteerilainen uskonpuhdistus aukaisi uuden aikajakson virsieu käytössä. Jokaisessa herätyksessä on syntynyt uusi sarja lauluja. Näin tapahtui Ranskan uskonpuhdistuksessa, Wesleyläisessä herätysliikkeessä ja myös Moodyn ja Sankeyn johtamassa herätys liikkeessä.

Laulu ja virsi kirjan tulee olla hengeltään yleis ja yhteis kristillinen. Yhden kirkkokunnan kristityt eivät voisi valmistaa, yksinomaan laulukirjaa. Koko Jumalan seurakunta, roomalainen, kreikalainen, luteerilainen ja reformeerattu tarvitaan antamaan osansa laulukirjaan koko Jumalan seurakunnan käytettäväksi.

Me lähetämme ulos tämän laulukirjan Suomen kansalle Amerikassa toivoen että se vaikuttaisi heissä armon kautta toivoa ja iloa.

F. E. EMRICH.

Ainehisto.

JUMALANPALVELUS:

Yhteisen jumalanpalveluksen järjestys.....Sivu. 2.

- I. Kiitos ja ylistysN:ot 1-9, 52, 137, 195, 209
 II. Kokoontuessa " 10-15, 17, 23
 III. Lepopäivä " 20, 24, 25
 IV. Aamu ja ehtoo " 27-30

JUMALA:

- I. Olemus ja ominaisuudet..... " 31-34
 II. Edeskatsoisuus ja johdatus " 35, 36, 38, 39, 41-51

KRISTUS:

- I. Lihaantuleminen " 53, 57, 59, 60, 62, 63, 67, 135
 II. Olento ja elämä..... " 64, 65, 68, 75-82, 84-86
 III. Kärsimys ja kuolema..... " 70, 74, 83, 87-89, 92-94, 108, 152
 IV. Ylösnouseminen ja taivaaseen astuminen.... " 55, 95-99

PYHÄ HENKI..... " 56, 100-102

RAAMATTU " 103-107

SYNTINEN:

- I. Varoitus ja kutsumus..... " 71, 110-130, 260
 II. Parannus ja kääntymys " 131-134, 136, 138-150, 285

KRISTITTY:

- I. Vanhurskauttaminen " 151, 153-162, 196, 199-200, 204
 II. Lapsioikeus " 163-167, 169
 III. Alttiiksi-antautuminen " 13, 69, 170-172, 184
 IV. Pyhitys ja kasvaminen armossa " 108, 174-176, 178-179, 185-189
 V. Hengelliset kokemukset..... " 16, 40, 73, 91, 177, 180, 183, 186, 190, 197, 201-208, 229-230, 232
 VI. Rukous " 18, 90, 142, 173, 191-194, 233-234, 237-239, 247, 250, 286
 VII. Hengellinen taistelu " 210-211, 213-215
 VIII. Kärsivällisyys ja alistuvaisuus..... " 216-225, 227-228

KRISTUKSEN SEURAKUNTA:

- I. Veljellinen yhteys..... " 182, 240-241, 244, 246, 248, 254
 II. Kristillinen toiminta..... " 245, 249, 251-253, 255, 257
 III. Kaste " 66
 IV. Herran Ehtoollinen " 19, 21, 123
 V. Kirkkoja vihittäessä " 22, 26
 VI. Lähetys " 212, 256, 258-259, 261-262

AIKA JA IÄISYYS:

- I. Vuoden vaihtuessa " 54, 109, 181, 263
 II. Elämän lyhyys ja epävarmuus " 168, 264-265, 267
 III. Kuolema ja ylösnousemus..... " 269, 270-272, 275, 277-278
 IV. Kristuksen tuleminen ja tuomio..... " 226, 242, 273, 274, 281
 V. Taivas..... " 198, 266, 268, 276, 279-280, 282-284, 287-291

ERINÄISISSÄ TILAISUUKSISSA:

- I. Avioliitto ja koti..... " 292, 293
 II. Kansallisia virsiä..... " 294, 295
 III. Raittius..... " 37, 61, 72, 214

LOPPU-VIRSIÄ " 243, 296-300

Yhteisen jumalanpalveluksen järjestys

Jumalanpalveluksemme alotettakoon täsmälleen määrätyllä ajalla, ja polvistukoon kansamme hiljaiseen rukoukseen, astuttuaan Herran pyhäkköön.

Hakasien sisällä olevat osat voidaan jättää pois.

1. **[Alkusoitto, taikka kuorolaulu.]**

2. **Laulu virsikirjastamme — kansan seisoessa.**

3. **[Apostolinen uskontunnustus.]**

Minä uskon Isään Jumalaan, kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan.

Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiin naulittiin, kuoli ja haudattiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

Minä uskon Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhän yhteyden, syntein anteeksi saamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän. Aamen.]

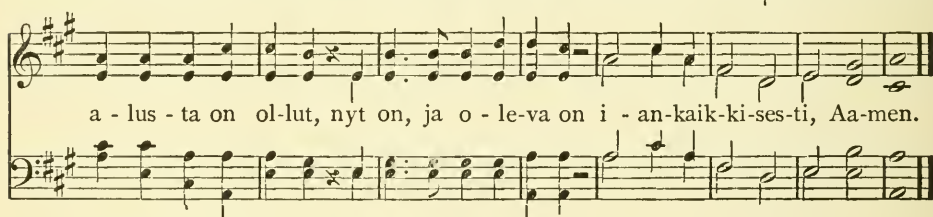
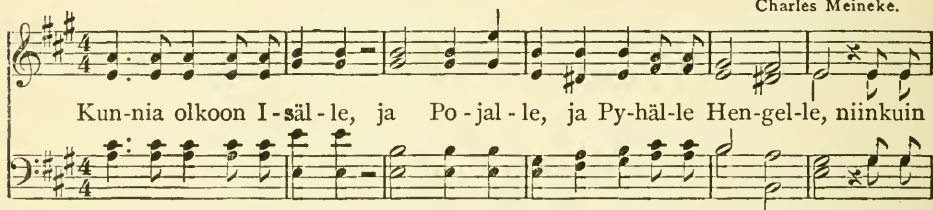
4. **Rukous, joka loppuu Herran rukouksella, mihin seurakunta ääneensä yhtyy — saarnaajan ja kansan polvistuessa.¹⁾**

5. **[Kuorolaulu.]**

6. **Luetaan kappale Vanhasta testamentista, jonka saarnaaja ja seurakunta voi lukea vuoroin — seurakunnan seisoessa.²⁾**

7. **[“Gloria-Patri:” seurakunta laulaa:]**

Charles Meineke.

8. **Luetaan kappale Uudesta testamentista.**

9. **Kolehti otetaan ja kokouksien ilmoitukset annetaan.**

10. **Veisataan virsikirjastamme — kansan seisoessa.**

11. **Saarna.**

12. **Lyhyt rukous — seurakunta polvistuen.³⁾**

13. **Laulu virsikirjastamme — seurakunnan seisoessa.⁴⁾**

14. **Ylistysvirsi ja Apostolinen siunaus. (2 Kor. 13: 13.)**

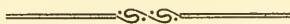
1) Kansaamme on kehoitettava polvistumaan rukousten aikana, kasvat käännettynä saarnaajaan päin.

2) Iltapäivä- eli ehto-jumalanpalveluksessa voidaan vanhan testamentin kappaleen lukeminen jättää pois.

3) Rukouksen ja laulun järjestystä saarnan jälkeen voidaan muuttaa.

4) Kehotus, tulla Kristuksen luo ja yhdistyä Herran seurakuntaan, on annettava ennenkuin tämä laulu lauletaan.

Rauhan - Sointuja.

JUMALANPALVELUS.

I. KIITOS JA YLISTYS.

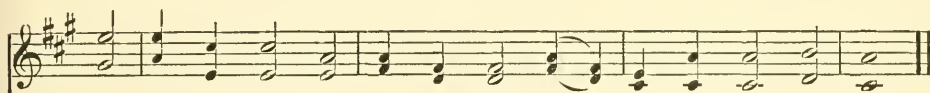
1

Jeesuksen Ylistys.

Carl Gotthef Glaser, sov. Lowell Mason.

1 O, tu - hat kie - lin y - lis - tää Jos voi - sin Jee - sus - ta,

Mun Ku - nin - gas - tan' y - lim - pää Ja ih - meit' ar - mon - sa !

2 On Jeesus nimi suloinen :
Vie pelvon, riemun tuo ;
Se autuuttaa voi syntisen,
Se elon, rauhan suo.

3 Hän synnin vallan kukistaa,
Vie vangen irrallen,
Verensä synnit puhdistaa
Ja puhuu hyväksen'.

4 Hän puhuu: siitä virkoontuu
Myös kuollut elohon ;
Särjetty sydän riemastuu,
Saa uskon uskon.

5 Sä kuuro kuule, Jeesustas
Ylistä mykkäkin,
Näe sokea sun Jumalas,
Käy, hyppää rampakin !

C. Wesley.

Allegretto.

G. Wennerberg.

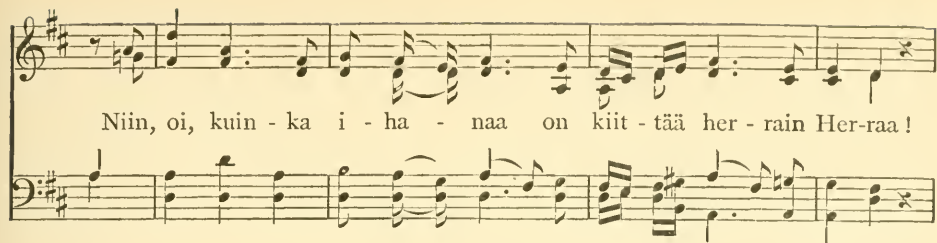
Oi, kuin - ka i - ha - naa, kuin i - ha - naa on kiit - tää

Ju - ma - laa Ja y - lis - tää ni - me - äs, sä

kaik - kein her - rain Her - ra! Ain' aa - mul - la sun

ar - mo - as ja il - lal - la to - tuut - ta - si Myös
il - - lal - la to - tuut - ta - si

kan - te - leel - la, psalt - ta - ril - la, har - pul - la - kin soit - tain.

Niin, oi, kuin - ka i - ha - naa on kiit - tää her - rain Her-raa!

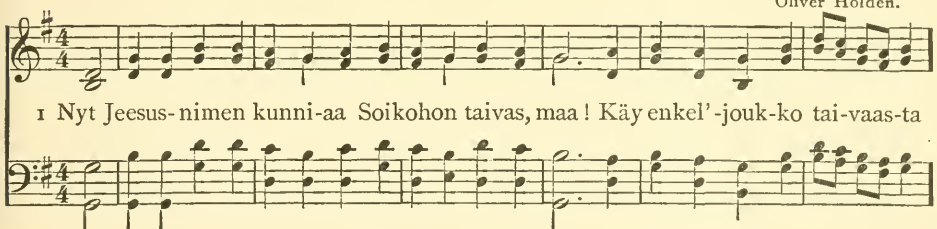

A - men, A - men! A - men, a - - men, a - - men!

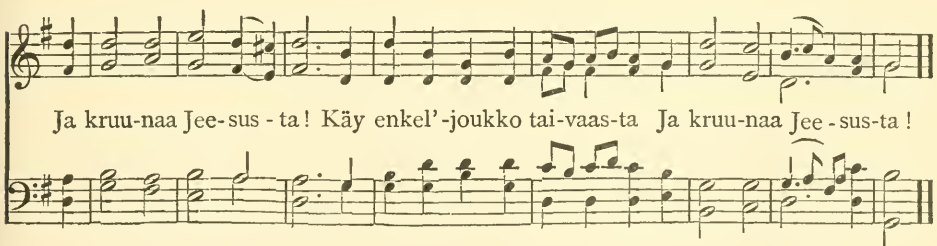
3

Kruunans.

Oliver Holden.

1 Nyt Jeesus-nimen kunni-aa Soikohon taivas, maa! Käy enkel'-jouk-ko tai-vaas-ta

Ja kruu-naa Jee-sus - ta! Käy enkel'-joukko tai-vaas-ta Ja kruu-naa Jee-sus-ta!

2 Käy kruunaa häntä aamun koi,
Hän Luoja kaiken on;
Ja Israelin jäännös, oi,
Sä kruunaa Jeesusta!

3 Niin, Israel, nyt Messias
Sun-koota tahtoisi;
Hän suurin omi Kuningas,
Siis kruunaa Jeesusta!

4 Sä syntinen, mi armoaan
Runsaasti saanut oot;
Käy yhdy joukkoon juhliwaan
Ja kruunaa Jeesusta!

5 Niin, joka heimo, kansa, maa,
Ja koko maailma
Tuo kunniaa ja kiiruhda—
Ja kruunaa Jeesusta!

Ed. Perronet.—Hj. S.

Weisaelkaamme.

f Maestoso. *p* *f*

1 Vei - sa - el - kaam-me Jee - suk - sen ar - mos - ta; Kaikk' kan - ta -

Rit.

kaam-me Hä - nel - le - kii - tos - ta Rak-ka - u - des - tan - sa!

2 Kunniatansa
Täynn' on taivas, maa,
Vaan armostansa
Itsens' hän alentaa,
Meit' että auttaa saa.

3 Nöyrästi kantoi
Kipumme kaikki hän,
Ääneti antoi
Itsensä edestän'
Avuksi hädässän'.

4 Tähtemme vaipui
Ristillä kuolemaan,
Uhriksi taipui,
Vihasta Jumalan
Meitä pelastamaan.

5 Kaikk' että oisi
Valittu morsian,
Suosion saisi
Edessä Jumalan
Vaatteissa Karitsan.

6 Veisaelkaamme
Ystäväst' armaasta,
Julistakaamme
Hänelle kiitosta
Täällä ja taivaassa.

Ylistä Karitsaa.

Moderato.

I. B. Woodbury.

1 O nou - se, rie - mui - ten Y - lis - tä Ka - rit - saa! Nyt

jo - ka sy - dän Jee - suk - sen Kii - tos - ta vei - sat - kaa!

2 Veisaa, kuin' kuoli hän,
 Kuin voitti kuoleman,
 Kuink' antoi meille elämän,
 Ansaitsi taivahan!

3 Käy tietäs taivaasen,
 Ostettu joukko sä,
 Öin, päivin laula riemuiten
 Jeesuksen nimestä!

4 Sua pian kutsuu hän:
 Käy lauma piskuinen,
 Käy Isän armopöytään,
 Käy kotiin kirkkauden!

5 O kerran siellä saa
 Jeesuksen morsian
 Veisailta virttä kauniimpaa
 Edessä Karitsan.

Wm. Hammond.

6

0 kiitä sieluni.

1 O kiitä sieluni
 Lauhuillas Jumalaa;
 Ja kaikki, mitä minuss' on,
 Tuo hälle kunniaa!

2 Hän syntis anteeks suo,
 Hädestä pelastaa;
 Hän kaikki virhees parantaa,
 Kuolosta pelastaa.

3 Sun kruunaa armollaan
 Ja lohdutuksen tuo;
 Suo kotkan voiman, rohkeuden,
 Ja toivon rintaas luo!

4 Ylistä häntä siis,
 Kun niin sua armahtaa.
 Ja rakastaa — o sieluni
 Ylistä Jumalaa!

I. Watts.

7

Kiitos-Laulu.

Maestoso.

John Hatton.

1 Käy, sie - lun', kii - tos - lau - luis - sas Suu - ruut - ta vei - saa

Ju - ma - las! Vaan ken se kuo - le - vai - nen

ois, Kun hän - tä oi - kein kiit - tää vois!

2 On istuimensa valkeus
 Ja asuntonsa kirkkaus.
 Kasvoinsa paiste kirkkaamp' on,
 Kuin tuhannenkin auringon.

3 Neuvonsa loistaa kaikesta
 Ja viisautensa, voimansa;

Tekonsa häntä kiittävät
 Ja ihmeitään ylistävät.

4 Sä laulun siivin lentele,
 Mun sielun', toivo, riemuitse!
 Ja kiitä siks kun kaikki maa
 Hänt' yksin suin ylistää saa!

Th. Blacklock.

Hellä, rakas, Jeesus.

1 O herää, sielun', laulamaan
Kiitosta suuren Kuninkaan!
Sun laulus siitä olkohon,
Kuin hellä, rakas Jesus on!

2 Mun vaaraan jäädä suonut ei,
Mun kuolost' elämään hän vei;
Viel' asuu yhä tykönän' —
O kuin on hellä, rakas hän!

3 Pian astun synkän tien mä sen,
Miss' apu raukee ihmisten;
Mutt' vaikka vaivun kuolemaan,
Niin rakkauttaan kiitän vaan.

4 O sitten vasta laulelen,
Kun koittaa päivä iäinen!
Uus virsi silloin helkähtää
Ja rakkauttaan ylistää!

S. Medley.

9

Jeesusta Kiittäkäämme!

Andante sost.
mf

D. Bortniansky.

1 Jee-sus-ta kiit-tä-kääm-me hy-vää, Kun hamaan ris-tin kuo-le-maan Hän

kär-si vai-vaa, pilk-kaa sy-vää, Ja tuonen tus-kaa sie-lus-saan. O Jee-sus,

ra-kas Jee-suk-sem-me, Si-nul-le soi-koon kii-tok-sem-me!

2 Taivaassa, maassa onko kellä
Muut' ystävää niin suloisaa?
Hän sielun ylkä ompi hellä,
Ijäti meitä rakastaa.
O Jeesus, rakas Jeesuksemme,
Sinulle soikoon kiitoksemme!

3 Mun kuolosta sä eloon nostit,
Mun, kuolon maassa halvimman;
Verellä vapaaks sielun' ostit
Kahleista synnin, kuoleman.
Siis sulle, rakas Jeesukseni,
Ijäti soikoon kiitokseni!

4 Nyt omas, Jeesus, olen yhä,
Elossa, kuoloss' ainian;
Suo että juurtaa Henkes pyhä
Sun rakkautes mun rintahan'!
Niin sulle, rakas Jeesukseni,
Ijät soikoon kiitokseni!

5 Edestä nimes', kunniasi
Mua auta kaikki uhraamaan,
Uskollisesti opissasi
Ja rakkaudessa riippumaan.
Niin sulle, rakas Jeesukseni,
Ijäti soikoon kiitokseni!

10

Oi Puhu, Mestari!

1 Oi, Herra Jeesus, nimessäsi
Me tulemme taas kokohon!
Oo meitä läsnä hengessäsi,
Sanassa voima olkohon.
Sä murra, sido, lääketä kanna
Ja pyhä hehku mieliin anna.

2 Suo Hengen murtaa kallionkin,
Sun lakis' vaatimuksista;
Vaan uskon tuli että myöskin
Sais' syttyä nyt sieluissa.
Suo sanan kuolin-tuskistasi
Herättää henkiin kuollut lapsi.

3 Ja missä löytyy elo uusi,
Siell' armos yhä uudista,
Ett' heikko polvi varmistuisi
Se enää ett' ei horjahda;
Ja auta, että käsi pyhä
Pysyisi ylhäällä yhä.

4 Niin puhu, Mestariimme, puhu,
Nyt kuulla Sua tahdomme;
Rankaise, lohdun suo—Sinuhun
Nyt avutoinna vetoomme.
Suo hetki tää Sun huoneessasi,
Ois esi-maku taivaastasi!

L. S. — Hj. S.

11

Kokoa Jeesus!

G. A. Hiden.

1 Tul-los, meit' Jee-sus ko-koo-ma-han Va-lai-se hen-gel-lä-si!

Va-lai-se tie-tä sa-ta-ma-han, Ko-ti-hin,

le-po-hon tur-vai-sa-han, Tie-tä sun vuo-rel-le-si!

2 Kokoo meit' Jeesus sylihi,
Hetki tää pyhittäös!
Eksynyt lammak tuo laumahasi;
Kutakin tutkios eriksesi;
Uskomme vahvistaos!

3 Suo ett' henkesi kirkastaisi
Armosi täydellisen:
Kuinka ikuinen rakkautesi

Vielä saa murtumaan sydämesi
Lemmestä syntiseen.

4 Tuskien Mies! Sun kuvasi luo
Sieluumme katoomaton:
Kuinka on vuotanut veresi vuo,
Kuinka se meille viel' elämän suo,
Autuumme ainut se on.

L. S. — Hj. S.

Moderato. mf

Lowell Mason.

1 Kuin Her-ran huoneess' ai - na On het-ket i - ha - nat, Miss'

sie - lut au - tu - ai - na Kuin lil - jat kuk - ki - vat! Siell'

ruu - sut sil - mi - kois - ta Her - ral - le au - ke - aa, Ja

tai - vaan pi - sa - rois - ta Ne e - lin - voi - maa saa.

2 Kuin hengen yhteydessä
Tääll' ompi suloista
Uskossa, nöyryydessä
Herralle uhrata!
Kun kiitosvirsi soipi
Tääll' rauhan majassa,
Ken ulos jäädä voipi
Tai seista portilla?

3 Käy sisään maistamahan
Sä Herran suloa,
Rukoillen valvomahan
Kanss' valituittensa.

Ulkona ilkamoipi
Vaun turhuus iloton,
Ken verrata sen voipi
Herramme ilohon!

4 En tahdo yöhön jäädä
Päivästä kauvaksi,
Vaun Herran tykö käydä,
Hän on mun päiväni.
Kasvoinsa valkeudessa
Mä tahdon vaeltaa,
Siell' olen autuudessa
Ja sielun' rauhan saa.

J. L. Runeberg.

1 Jää hyväst' ainiaksi
Maailma uskon!
Aarteeksen' kalleimmaksi
Nyt Jeesus tullut on.
Ei mull' oo hauskutusta
Riemuista enää maan,
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

2 Maan viisus mainehikas
On kaikki katoovaa,
Vaan Jeesus armorikas
Voi minut pelastaa.
Antamaan pelastusta
Hän tuli maailmaan:
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

3 Se kulmakivi, jolle
Mä rakennan, hän on.
En joudu turmiolle,
Hän ei oo uskon.

Myrskyistä, taisteluista
Hän vie mun satamaan.
En tahdo tietää muista,
Kuin Jeesuksesta vaan.

4 Onhan mun elämäni
Vaan häntä tunnustaa,
Autuuten' ylimpänä,
Kun hän mua armahtaa.
Teen hänle palvelusta
Tään ajan päällä maan.
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

5 O, pyhää oppiansa
Jos voisin levittää,
Jos suurta rakkautansa
Taitaisin selittää,
Verensä vaikutusta
Todistaa ainiaan!
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

14

Isämme pyhä.

Adagio.

F. Flemming.

p

1 I - säm-me py - hä, Tu-le tur-vak-sem-me, Op - pi-si voi - maa An-na tu-tak-

pp

sem-me, Sä, kun voit an - taa Y - li toi-veit-tem-me, Kuu-le meit' I - sä!

2 Jeesus oo läsnä,
Uhrikaritsamme,
Vapahda meitä,
Kuule huutoamme,
Ohjaa ja kannaa
Meitä vaaroissamme —
Turvamme vahva!

3 O Pyhä Henki,
Kun viet totuutehen,
Kyyhkynen taivaan,
Tullos sydämmehen,
Pyhitä, siunaa
Sielut hartautehen!
Amen, niin, amen!

J. Th. Jacobsson.

Andantino.

Tanskal. sävel.

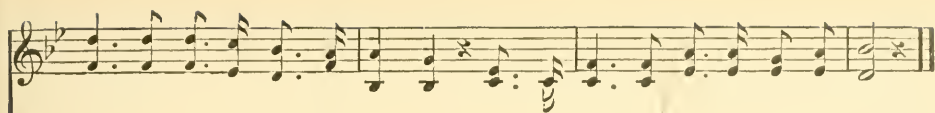
1 An - na meil - le ar - mo - het - ki, Jee - sus, Kun me ko - koon -

num-me ni - mee - si! Hen-kes e - des - sä tee nöy-riks mei - tä,

Ve - dä mei-dät kaik - ki sy - lii - si! Ruo-ki mei-tä niinkuin korvess'

en - nen Is - ra - e - lin rik - kau - del - las! An - na, mi - tä

ku - kin tar - vit-sem-me, Kal - li - his - ta ar - mo - sa - nas - tas! An-na,

mi - tä ku - kin tar - vit - sem - me, Kal - li - his - ta ar - mo - sa - nas - tas !

2 Yhteinen suo meille armohetki,
Ruokithan sä laumaas halulla !
Anna varoitukses, lupaukses
Sydämiimme syvään painua !
Emme itse ottaa voi, sen tiedät,
Ellet, Herra, anna armostas,
||:O siis anna yli anehemme —
Näytä meille suuri kunnias !:||

3 Armohetki anna meille, Jeesus,
Armosanas meihin istuta !
Auta aina ottamahan vaari
Tarkemmasti kutsumuksesta !
Suo, o suo, ett' erittäin tää hetki
Veisi meitä syvään sanassas !
||:Katso, kaikki jätämme sun käsiis,
Onhan se sun oma asias !:||

16

Minne käynkin.

1 Minne käynkin, missä matkustellen,
Ystävän' mua seuraairmiain,
Ei hän näy, vaan puhuu sydämellen,
Varoitellen sekä lohduttain.
Se on hyvä Paimen — kuollut kyllä,
Mutta elää iästä' ikähän ;
||:Rakkaudella hoitaa, pitää yllä,
Ruokkii, kaitsee lampaitansa hän.:||

2 Kaikki, mitä koskaan tarvitsemme,
Kaikki tältä ystävältä' saan.
Hän se tuntee murheet sydämemme,
Hän ne aina auttaa aikanaan.
Kyllä kätkeytyy hän toisinansa,
Vaan hän sanoi: "Pieni hetkinen,
||:Niin mä olen jälleen teidän kanssa,"
Silloin on taas rauha riemuinen.:||

3 Voitonruhtinas kun muistaa Tuomaan,
Joka epäillen käy murheissaan,
Rientää hälle tilaisuutta suomaan
Nähdä, kosketella haavojaan.

Rakkaus tää, naulain reiät, haavat
Syttyvät uskon palavan,
||:Kohta Tuomaan riemuhuutoon saavat:
"O mun Herran' ja mun Jumalan' !":||

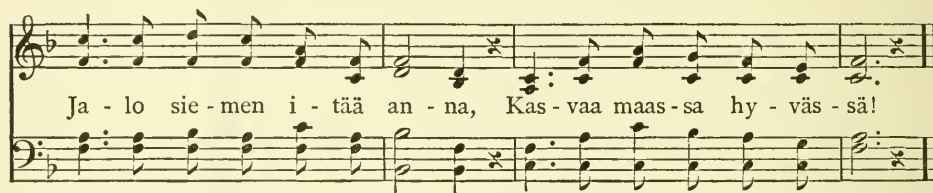
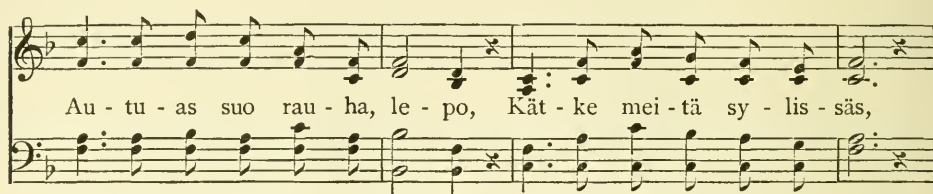
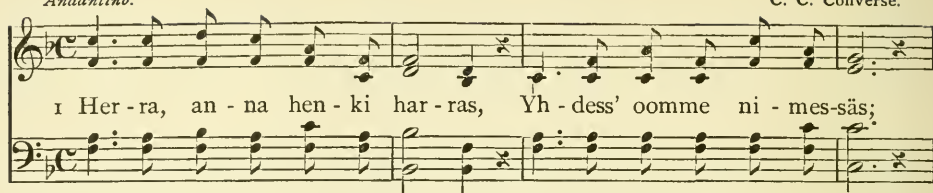
4 Jeesus, suo myös mulle armos aina,
Että epäusko poistuupi,
Haavais kuva sydämmeeni paina
Armovalintasi pantiksi.
Hyvä Paimen, joka lampaitasi
Evankeliumin luo kokoat,
||:Sinun äänestä ja sanastasi
He sun Herraksensa tuntevat !:||

5 Seuraa mua, rakas ystäväni,
Korpi tiellä, jota vaellan !
Suo ett' ilo-, murhe-hetkinäni
Haavoihis mä aina uskallan !
Suo mun kuolla hellään helmahasi,
Herätä suo iloon taivahan,
||:Autuana käydä vastahasi
Huutain: "O mun Herran', Jumalan' !":||

C. O. Rosenius.

Andantino.

C. C. Converse.

2 Ajatukset häilyväiset
Itsehesi kiinnitä,
Anna meille taivaan mannaa,
Juomaks vesi elävä!
Kalliomme, Kristus, halkee,
Rukoillen kun kosketaan,
Kasta kuivat sydämemme
Armon mereen ihanaan!

3 "Minusta ken syö," sä sanoit,
"Häll' on elo ijäinen."
Kas tää sana meill' on turva,
Lähde armon, totuuden;
Tahdot varmaan antaa meille,
Mitä olet säätänyt,
Olethan sä Isän Aamen,
Aamen, tule Jeesus nyt!

— én.

1 Jeesus parhain ystävämmme, 2 Jos sua vaivaa kiusaukset, 3 Jos oot heikko, murheelli-
Joka synnit sovittaa! Tuska, pelko rauhaton, Taisteluista väsynyt, [nen,
Mikä etu, että hälle Herran eteen kaikki kannaa, Jeesus paras turvas omi —
Murheet, vaivat jättää saa! Älä ole toivoton! Rukoile, niin virkistyt!
O kuin rauha katoaapi, Kuka muu niin tahtoo auttaa, Ystäväks kun muut sun pettää,
Synkistyypi elon tie, Kärsimystäs huojentaa! Hänpä uskollinen on.
Rukoillen kun Jeesukselle Omansa hän kyllä tuntee — Hän sun sulkee sylihinsä
Tarpeitamme emme vie! Rukoile, hän armahtaa! Iki-rauhan sulohon. H. Bonar.

1 "Tulkaa saamaan, syökää, juokaa!
— Huutaa Jeesus lempeä —
Sillä teidän eestä annan
Ruumiini ja veren' mä.
Joka isoo, joka janoo,
Tulkoon, ottakohon vaan.
Jota syntitaakka painaa,
Luonan' pääsee kuormastaan!"

3 Myös mun tähten' olet sinä
Pilkan, tuskan kärsinyt,
Myös mun rangaistuksen' olet
Ristinpuussa täyttänyt.
Siihen auta armostasi
Vahvasti nyt uskomaan,
Älä salli epäuskon
Päästä rauhaan' sortamaan.

2 Minä tahdon tulla, ottaa,
Rakas Herra Jeesuksen',
Mitä kurjalle sä annat,
Että parantaisit sen.
Anna minun elämäksen'
Nauttia sun lahjojas,
Virvoita mun sydämmeni,
Rohkaise mua voimallas!

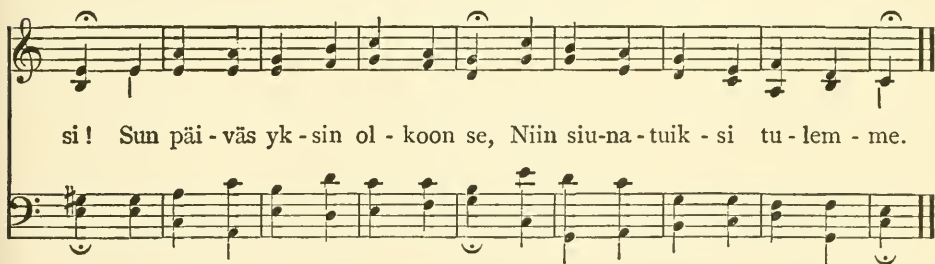
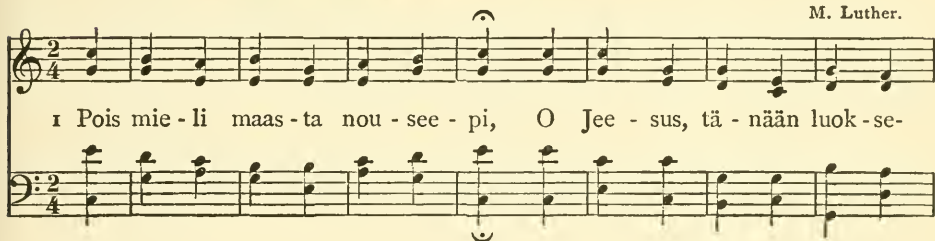
4 Tule Jeesus! Tule Jeesus!
Läsnä apus olkohon.
Olen köyhä, kurja, aivan
Armohosi mahdoton.
Mutta luottain sanahasi
Armoos tahdon uskaltaa,
Älä suo mun muihin luottaa,
Sinuhun vaan katsahtaa.

L. S.

III. LEPOPÄIVÄ.

20 Pois mieli maasta nousepi.

M. Luther.

2 Sydämmeen' tules sytytä,
Mun mielen', tahton' pyhitä,
Käy, Henki, korkeudesta,
Tuo sieluun' rauhaa, riemua!

4 Se sielussa saa hehkumaan
Sen toivon lujan, autuaan,
Ett' oottaa meitä sabbatti,
Mi kestävä on ijäti.

3 Kuin armas, Jeesus, päiväs on,
Sen autuus, rauha verraton!
Se todistaa mun sielussan',
Kuin voitit, Jeesus kuoleman.

5 O terve, päivä herttainen,
Sä voittopäivä Jeesuksen!
Sä taistelunsa mieleen tuot,
Sä ikirauhan lupaat, suot.

V. Witting.

1 Jeesuksen muistojuhla tää
Sydäntä parhain virkistää;
Kun oikein sen me vietämme,
Niin itse on hän luonamme.

2 O Jeesus elon', autuuten',
Salattu päärlä sydämen'!
Oo, rakas Herra, valonan',
Ja riemunan' ja rauhanan'!

3 Vaellus rakkaudessa
On valkeus meill' autuas,

On ruusu, tuoksuin elämää,
Mi aina kantaa hedelmää.

4 Jeesusta kunnioittakaa,
Kiitosta hälle veisatkaa,
Jokainen kieli helkkyen,
Jokainen sydän syttyen.

5 Herralle sakramentistaan
Taivaassa sekä päällä maan
Siis halleluja ijäinen
Ja kunnia, kiitos Jeesuksen!

St. Bernard.

22

O Herra, viisas, väkevä.

1 O Herra, viisas, väkevä,
Sun nimessäi pyhässä
Me kokoonnumme etches,
Suo meille armos, siunaukses!

2 Sun totuudessa meitä vie,
Ja näytä meille taitos tie,
Niin että työmme kunnian
Tois sulle, Herra taivahan.

3 Niin siunaa tämä huone siis,
Se ett' ois pyhä temppelis,
Siell' että sanas valistais
Meit' alati ja lohduttais!

4 O kiitos, Herra laupias,
Kun käskyissäi lapsias
Tääll' ohjaat, neuvot, opetat
Ja taivaan iloon johdatat!

23

Herra kokoo meitä.

Andante.

mf

Wm. B. Bradbury.

1 Her-ra ko-koo taas-kin mei-tä Sa-nas ää-reen kal-li-hin!
Sy-däm-mi-ä sär-ky-nei-tä Vir-voit-ta-os run-sa-hin!

An-na Hen-kes lah-ja meil-le, Oh-jaa mei-tä va-lon teil-le, An-na

ar-mos ek-sy-neil-le, An-na, I-sä ar-ma-hin! An-na

Ritard.

ar - mos ek - sy - neil - le, An - na, I - sä ar - ma - hin!

2 Neuvo meitä sanassasi
 Vakavina pysymään;
 Neuvo siitä hengellemme
 Elatusta etsimään;
 Pimeässä harhailemme,
 Anna silmät nähdäksemme,
 ||:Rauhoittaos sydämemme,
 Vieös meidät elämään!:||

3 Kallis olkoon meillä aika,
 Jona kuuluu kutsumus.
 Armopäivän päättyessä
 On jo myöhä katumus.
 Tule itse avuksemme,
 Herra puhu kuullaksemme,
 ||:Avaa köyhä sydämemme,
 Kuule nöyrä rukous!:||

L. S.

24

Sabbatti sä ihana.

Andante con moto. J. B.

1 Sab - bat - ti sä i - ha - na, Lah - ja kal - lis Luo - jal - ta!

mf *p Rit.*

Tul - los meit' taas ko-koo-maan Ru - koi - le - maan, vei - saa - maan!

2 Viikon töistä, vaivoista
 Rauhaan saamme istua
 Isän pöytään rikkaimpaan
 Armon sanaa kuulemaan.

3 Odotamme sinua,
 Stunaa meitä, Jumala!
 Suo ett' evankelium' saa
 Ka. kkialla kajahtaa!

4 Käske sanas saattamaan
 Tänään ihmeet päällä maan!

Hyvä Paimen, ruoki sä
 Sielut elonleivällä!

5 Tule tänään voittamaan
 "Väkevältä" saalistaan;
 Korjaa lyhde, monikin
 Taivaan aarraittoihin!

6 Herra, tulkoon aika jo,
 Jolloin elon taistelo
 Vaihtuu ikisabbattiin,
 Kartanoihis ihaniin!

J. B.

Andante.

R. S. Train.

mf

1 O rie-mun päi-vä si - nä Le-vos-sas rau - hai - sa, Käy het-kes ty - ve-
ni - nä, Sä ar - mas, va - loi - sa! Nyt van - hat nuor-ten kans - sa Taas
“py-hä, py - hä” saa Vei-sail-la rie-muis-san - sa, Y - lis-täin Ju-ma-laa.

2 Maan aamuna sai valon
Tää päivä Luojalta,
Myös Jeesus tänään jalon
Sai voiton kuolosta.

Ja tänään Henki Pyhä
Taivaasta tullut on,
Siis valon päivä yhä
Tää onmpi verraton.

3 Ja mannaa korpitiellä
Jumala sataa suo,
Pasuuna kutsuu vielä
Syntistä Herran luo!

Pyhissä kokouksissa
Nyt evankeliumi
Kuin kukka Saaronissa
Loistaapi, tuoksuupi.

4 Riemuiten tänään juomme
Lähteestä elämän,
Päin kotomaata luomme
Katseemme ikävän,
Sull' Isä, Poika, Henki
Kannamme kiitosta,
Sä maiden kaukaistenki
Turva ja Jumala!

Cristoffer Wordsworth.

O huonees ihanuutta.

1 O huonees ihanuutta,
Sä, Herra taivaan, maan!
Tääll' armos avaruutta,
Autuutta tarjotaan.
Lähteille eläville
Me käymme pyhyiksi.
Tie auk' on syntisille
Sun evankeliumiis.

2 Mun sielun' maasta liittää
Sun puolees riemuiten,
Sua rukoilee ja kiittää,
Mun toivon' ijäinen.
Tääll' autuus ompi mulla,
Sai pääsky pesän tään,
Siks kunnes saan mä tulla
Sun lepoos pysyvään.

"Sions Toner"-vihosta

27

Kun koittaa valo.

William Henry Monk.

1 Kun koit - ta va - lo aa - mun al - ka - van, Mä I - sän

ar - maan sy - liin kii - ruh - dan, Öin, päi - vin häl - tä

a - vun, tur - van saan, Hän, hy - vä Pai - men, kait - see lam - mas - taan.

2 On Herran voima minun voimanan',
Mua puhdistaa mun rakas Jumalan';
Mun rakkauden' heijastusta vaan
On Hänen ikerakkaudestaan.

3 Kun kiusaaja mua seuraa, ahdistaa,
Ja tarjoo maailman valtaa, kunniaa

Ja koittaa, että langettaa mun vois,
Niin käskää Herra: "Saatana, käy pois!"

4 Siis väisty kaikki itseän-uskallus!
On mulla tieto, syvä vakuutus
Siit', etten tomun hiukka olla voi
Mä ilman häntä, joka kaikki loi!

Mukaelma.

28

Jää luokseni.

1 Jää luoksen', yö mun kohta yllättää,
On ehtoo, rakas Herra, luoksen' jää!
Kun pettäin poistuu multa ystävän',
Sä kaikkein apu, asu tykönä'n'!

2 Pois elon päivä lyhyt kiiruhtaa;
Kuin ruusut maan, sen riemut katoaa.
Tääll' elon tiellä vaihtuvaa kaikk' on:
Jää luoksen sä, kun olet muutteeton!

3 Sinutta hetkeekään en olla voi,
Sun armos yksin mua vartioid.

Sä ainoon annat turvan kestävän.
Öin, päivin, Herra, ole tykönä'n'!

4 Kun olet läsnä, min on pelko pois.
Ei murhe, ei yön kauhut tuskaa tois,
Ei kuolon ota, haudan kolkkaus.
En päästä sua — o anna siunaus!

5 Suo ristiin luoda viime katseen'.
Sun paistees näytä takaa sumujen!
Maan peittyiss' yöhön, taivas auetkoon,
Jos elän, kuolen, omas, Herra, oon!

U. F. Lyte.

J. J. Rousseau.

mf Andante.

1 Sä, kun tai - vaan val - lan kan - nat, Joll' on sy - dän lau - pi - as,
Sä mi syn - nit an - teeks an - nat, I - sä kaikkein ar - mi - as —

Cres.

Is - tui - me - si e - teen tul - len To - mu - hun me nöyr - ym - me,

p Cres. mf

Har - taan il - ta - vir - ren sul - len Ko - ro - tam - me — kuu - le se!

2 Hyvyydestäs tuomme yhä
Kiitosuhrin palavan,
Vuodata sun Henkes Pyhä
Meihin maissa pohjolan.

Ja kun ajan varjoon kaihtuu
Elon ilta maallisen,
Iltalaulumme tää vaihtuu
Taivaan riemuvirtehen.

J. Th. Jacobsson.

30

Illalla.

1 Päi - vän töis - tä vä - sy - nyt Vuo - tee - seen kun pää - sen nyt

I - sä, suo ett' en - ke - lis Ar - mas mu - a vär - je - lis!

2 Mitä rikoin vastahas
Anna anteeks armostas
Suo ett' uskollisemmin
Yhä sua seuraisin!

3 Kaikkia mun rakkaitan',
Vanhempian', sukuan',
Ah, niin joka ihmistä
Suojaa tänä yönä sä!

JUMALA.

I. OLEMUS JA OMINAISUUDET.

31

Kolmenyhteys.

Felice Giardini.

1 O suu - ri Ku - nin - gas, Sun suur - ta ar - mo - as

Mä ju - lis - tan! Sä i - jan - kaik - ki - nen Oot I - sä

lap - si - en, Hal - ti - ja kaik - ki - en. Sua y - lis - tän!

2 O Sana, vyöllesi
Sä vyötä miekkasi
Käy taistohon!
Terästä sanasi,
Pyhitä lapsesi,
Tää pieni joukkosi
Vie voittohon!

3 O Lohduttaja, suo,
Ett' tuli-kasteen vuo
Meit' puhdistaa!
Ja Pyhän Henkesi

Suo kihla-pantiksi:
Se iki-ajoiksi
Meit' innostaa.

4 Sull' Kolme-yhteys
Soikohon ylistys
Ijäiseen.
Ja kerran taivaassa,
Sen asuinsijoissa,
Saan yli-onnessa
Tyydytyksen.

C. Wesley.-Hj. S.

Pyhä, Pyhä, Pyhä!

Rev. John Bacchus Dykes.

1 Py - hä, py - hä, py - hä, Her - ra See - ba - ot! Aa-mun en - si

sä - ve - leet Sul - le nous - ko - hot. Py - hä, py - hä, py - hä,

soi - ko - hon y - lis - tys, Siu - nat-tu, suu - ri Kol - me-yh-teys!

2 Pyhä, pyhä, pyhä! — Laulu pyhien,
Kruununsa kun eteesi tuovat riemuiten.
Taivaan sotajoukot Sua kumartavat!
Kunnias suuruus täyttää taivahat!

3 Pyhä, pyhä, pyhä! Vaan syntisyytein
Kätkee kunniasi vielä mun silmiltäin.

Sä oot yksin pyhyys, yksin vanhurskaus,
Yksin rakkaus, yksin laupeus!

4 Pyhä, pyhä, pyhä, Kaikkivaltias,
Taivas, maa sekä meri kertoo suuruuttas!
Pyhä, pyhä, pyhä! soikohon ylistys,
Siunattu, suuri Kolmeyhteys!

Reginald Heber. -Hj. S.

Jehowan Suuruus.

Maestoso.

mf

Guil Franc, 1545.

mf

1 Je - ho - van jal-kain juu - re - hen Ku-mar-ru kan - sa kai-ken maan; Hän

2 Hän ihmislapset tomusta
On luonut kaikkivallassaan,
Kun eksyimme pois hänestä,
Vei laumahansa uudestaan.

3 Sun porttiis käymme veisulla,
Se taivaisihin kaikukoon,

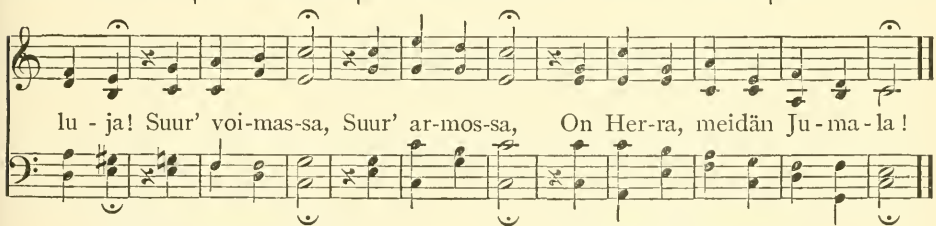
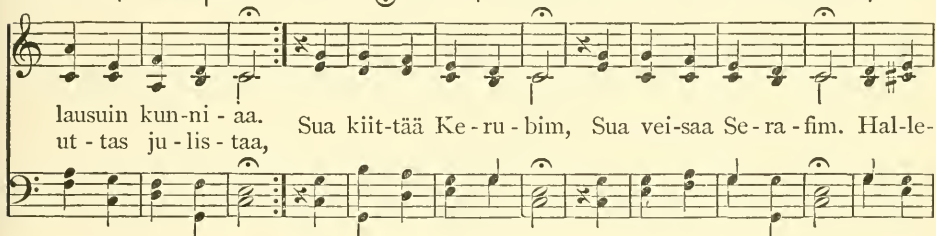
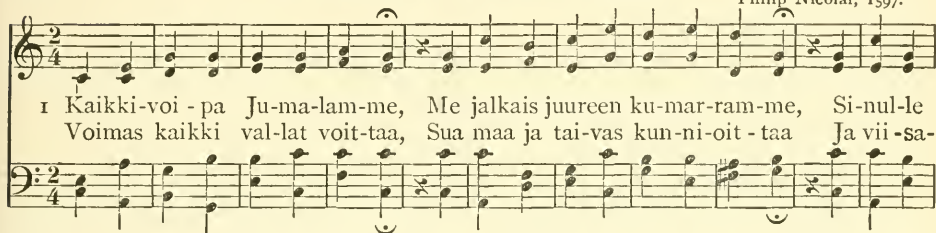
Maa tuhansin tuhansineen
Myös samaan riemuun puhjetkoon!

4 Sun valtas yltää maailmat,
On rakkautes pohjaton;
Kuin vuori vahva totuutes
Aikaan ja ijäisyyteen on!

J. Wesley.

34 Kaikkiwoi pa Jumalamme.

Philip Nicolai, 1597.

2 Kaikki nimeäsi kiittää,
Päivälle päivä lausuu siitä,
Yö yölle siitä muistuttaa,
Valtaas suurta, korkeuttas
Ja kunniatas, kirkkauttas
Myös tähdet taivaan todistaa.
Maa kaikki ylistää
Hyvyyttäs lempeää, Halleluja!
Suur' voimassa, Suur' armossa,
On Herra, meidän Jumala!

3 Edessäsi vallat vaipuu
Ja kaikki polvet maahan taipuu,
Maailman kaikki olennot,
Kristikuntas vapahdettu,
Pakanain lauma armahdettu,
Sua kiittää, Herra Sebaot,
Kun rakkaudelles'
Perustit istuimes. Halleluja!
Suur' voimassa, Suur' armossa,
On Herra, meidän Jumala!

S. J. Hedborn.

35

Kiitos nyt Herran.

Maestoso.

Layritz.

f

I Kii-tos nyt Herran! Hän korkein on ku-nin-ka-ham - me O kris-ti-
Ka-jah-ta-koon hä-nen ni-men-sä vei-sa-tes - sam - me!

mf

tyt, Har-taal-la mie-lel-lä nyt Soi - ko-hon Hal-le-lu - jam - me!

2 Kiitos nyt Herran! Hän kaiken on
alku ja luoja;
Siipeinsä varjolla meitä hän peittää ja
Armahtaan [suojaa;
Korjaapi hädällisen
Kaikkien lahjojen tuoja.

3 Kiitos nyt Herran! Hän Isämme armas
on aivan.
Poikansa antoi hän tähtemme ristihin,
Sanallaan hän [vaivaan,
Meitä ja Hengellähän
Johtaapi ilohon taivaan!

4 Kiitos nyt Herran! Hän siunaten toi-
tämme johtaa,
Antaen armonsa auringon päällemme hoh-
Muistakaamm' vaan [taa.
Ain' hänen rakkauttaan,
Jolla hän lapsiaan kohtaa.

5 Kiitos nyt Herran! Ja mieleemme joh-
dattakaamme
Nimi, ionk' avulla ijäisen elämän saamme:
Jeesus se on;
Hänell' ain' olkohon
Kiitos ja kunnia! Aamen! J. Neander.

36

Kiitetty Herra.

1 Kiitetty Herra, sä Kuningas kunniassasi,
Sä joka yksin voit hallita taivahiasi!
Nimeäsi
Kiittäin ja armoasi
Veisaamme kunniastasi!

2 Maan sekä meren sä olentoineen olet
luonut,
Taivasten joukoille alkunsa kaikille suonut,
Sanallas vaan
Kannatat taivaan ja maan,
Voimas oot niiss' edestuenut.

3 Ihmiset syntyvät, kuolevat viittaukses-
tas,
Erämaa kukkien tuoksuvi siunauksestas.

Neuvoissasi
Voimasi, viisautesi
Eroo ei rakkaudestas.

4 Ainoan Poikasi kautt' otit lapsekkes
meitä,
Hengelläs, sanallas ohjailet taivahan teitä,
Velkamme pois —
Niinkuin ei ollutkaan ois —
Pyyhit — et muistele heitä.

5 Opetä Herra siis ain' sua ylistämähän,
Nimelles kiitosta uhriksi syyttämähän.
Halleluja!
Yhtyköön taivas ja maa
Ylistysvirtehen tähän!

1 Kukkea nuoriso, nousevain päivämme toive.

Ellös sä kiusaajaa kuule, sä kansasi hoive!
Maailman tie
Ei sua eteenpäin vie
Määräsi korkeeta kohti.

2 Moni, min Herramme kalliisti omakseen osti,
Hylkäsi hänet ja teilleen ne maailma nosti.

Onnea ei
Löynnet, harhaan se vei;
Synkkeni sydämen aamu.

3 Lasia karta, mi kirkkaana kiiluen hoh-
taa,
Viiniä viekasta, mi sua vietellen kohtaa;
Lyhyt sen on
Ilo, mutt' sammumaton
Syömmeen voi syttyä liekki.

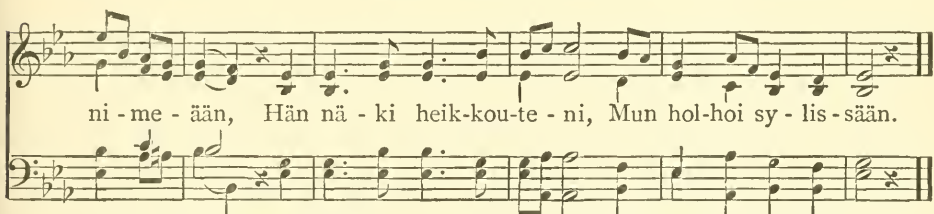
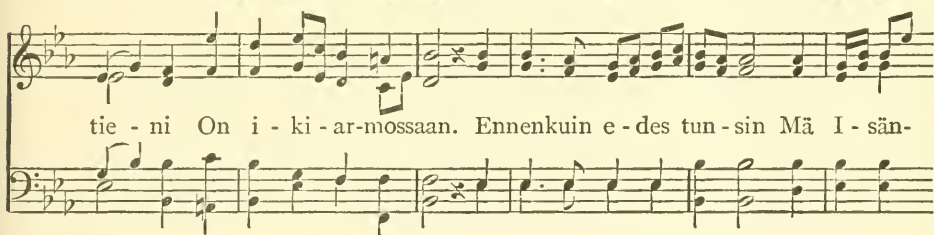
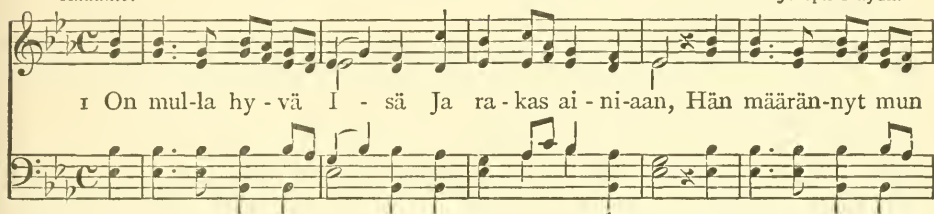
Norj. kiel. suom. M. Joutsen.

38

On mulla hyvä Isä.

Andante.

Joseph Haydn.

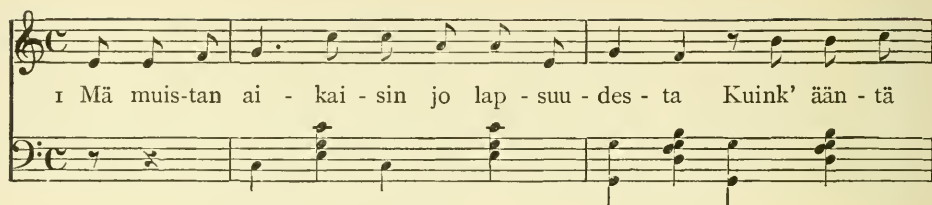

2 Saan siinä levoss' olla,
Kuin lapsi huoleton,
Jos kuinkin myrsky pauhaa,
Hän vahva turva on.
Jos mitä puuttunenkin,
Mun Isän' tietää sen,
Ja ajall' oikealla
Hän täyttää tarpehen'.

3 Ja katso, hälle, joka
Loi taivahan ja maan,
Ei liian pient' oo mikään,
Ei liian suurtakaan.

Hän päämme hiuksetkin —
Niin on hän sanonut —
Vaikk' onkin niitä monta,
On kaikki luenut.

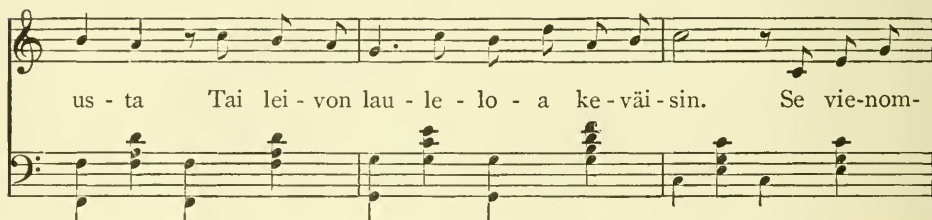
4 O, tulisko mun surra
Ja olla huolissan' ?
Ei, sinä Herra yksin
Mun olet turvanan' !
Mun anna kuuliaisna
Sun tiessäs vaeltaa,
Armaana Isänäni
Sua aina rakastaa !

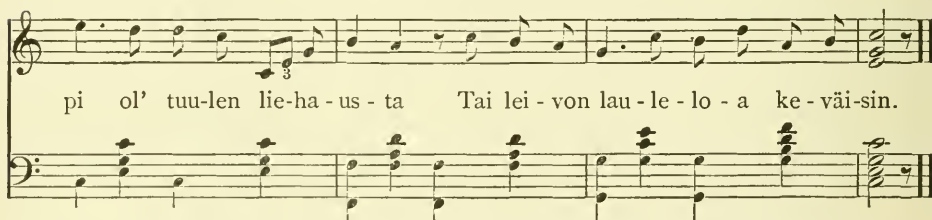
1 Mä muis-tan ai - kai - sin jo lap - suu - des - ta Kuink' ään - tä

hel - lää hil - jaa kuun-te - lin. Se vie-nom-pi ol' tuu-len lie - ha-

us - ta Tai lei - von lau - le - lo - a ke-väi-sin. Se vie-nom-

pi ol' tuu-len lie-ha-us - ta Tai lei - von lau - le - lo - a ke-väi-sin.

2 Jos honkain holvistoissa kuljin milloin,
Se kaihomielin mulle huminoi;
||: Ja tenhoin kohinassa kosken illoin,
Kun tähdet tuikettansa aaltoon loi.:||

3 Se seuras' varoitellen kaikkialla.
Myös onnen päiväpaisteessakin ain'.
||: Siin' oli lempeä tuon kuiskeen alla,
Sit' täysin tajunnut en silloin vain.:||

4 Ja kauvan koitti saavuttaa se rintaan'
Ja sulosointuun saattaa elämään,
||: Vaan murhe nuoruudessain löi vain
pintaan,
Ja kylmän kolkoks' kuiskeelleen ma jäin.:||

5 Mutt' päivä koitti, jolloin sielulleni
Selvemmin kutsunsa kuin koskaan soi.
||: Vapaasti vuosi silloin kyyneleeni,
Esteettä Jeesus sieluun käydä voi.:||

6 Nyt usein iltahetkinä mä kuulen,
Kuin helkkyis' soitto vieno, puhdas niin,
||: Ja pilvein polviloilta harppuin luulen
Mua lauleloihin vievän taivaisiin.:||

7 Mä seuraan ääntään tuttavallisinta,
Se sielulle on varmin johto vaan.
||: Ja vastaan Jeesusta kun kirkkahinta
Mä riennän—Hältä tervehdyksen saan.:||

1 Oi sulorauhaa syömmeen kätettyä,
Vaikk' usein myrskyt pinnall' raivoaa,
Kyll' niiden kuohut usein vasten lyöpi,
Mutt' pohjall' kuitenkin on rauhaisaa.

2 Kyll' hulluks' monet minut lukenevat,
Kun ristin tietä aloin vaelttaa;
Mutt' maiset pilkat tyhjiin raukeavat
Mun rauhaani kaikk' muut ne katoaa.

3 Kun säälistä mun virheen' paljastetaan
Ja pilkanmalja mulle tarjotaan;
Mä nurkumatta pohjaan asti juon sen
Ja täten mua tyhjäksi saatetaan.

4 Sua sulorauha, kaiken muun mi voitat
Ei osteta maan kaiken kullalla

Se rauha, jonka sydämeni omaa,
On Jeesus itse, rikas armossa.

5 "Mun rauhani, mä annan" — niin
Hän lausuu — Sen rauhan, jota maa ei
- antaa voi,

Mutt' rauhattomille kas, kaikkialla
Hän pyytävälle aina rauhan soi.

6 Ei ihme siis, jos sielu hiljaa lepää.
Kun syömmessäni rauha asustaa.
Ja päivä päivästä Hän sielussani
Syvempää rakkautta kasvattaa.

7 Hän rauhani kun kerran kuolo kylmä
Mun saavuttaa ja maan ma jättää saan,
Kun taisto viimeinen on taisteltuna,
Ja entää sielun iki-satamaan.

41

Johdata, Herra.

J. Blomqvist.

1 Joh - da - ta, Her - ra, mä mail - mas - ta täs - tä Tiell' a - vun,
to tuu - den, Hen - gel - lä - si! Var - je - le tur - huu - teen
mie - lis - ty - mäs - tä, Au - ta, oi Jee - sus, mun Mes - ta - ri - ni!

2 Vaarallisuudet ne maailman täyttää,
Kuuma on raivio raatelijain,
Toisinaan tuskatki pitkältä näyttää, —
Auta mua, Jeesus! — Sä turvani ain.

3 Kunpa sä kanssani käyt, johon luotan,
Pelkää en myrskyä ulvoilevaa;
Autuas toivossa, päiväsi vuotan:
Voitto ja valkeus — Sulta ne saa.

4 Jos mulle päiviä paljokin joutaa,
Käsissä kun olen Vapahtajan,
On "vähän aikaa" se. Sitten hän noutaa
Kynneltän maasta mun kunniahän.

5 On koti ylhäällä rannalla taivaan,
Välkkyen viittavi kiiruhtamaan.
Maasta, oi kohta, mä vapaana aivan
Enkelein kanssa' yhdyin laulelemaan!

1 "Vuoret ne siirtyvät, kukkulat särkyy,
Vaan minun armoni on ijäti,
Ei minun liittoni koskahan järky!"
Näin sanoo Herra sun Jumalasi.

2 Jeesus, tää lupaus suo joka hetki
Olla mun toivoni, uskalluksen'!
Ja koska päätyvi maallinen retki,
Päästä suo kotihin turvissa sen!
L. S.

43

Hetki erältänsä.

p Moderato.

O. Ahnfelt.

1 Päi-vä vaan—yks het-ki e - räl - tän-sä; O min lohdun luo se koh-ta-loon!
Kaikki-han on hänen kä-des-sän-sä; Pel-käi-sin-kö, lap-sen-sa kun oon!

Häl-tä, joll' on I - sän sy-dän lämmin, Ku-kin päi - vä pie-nen o-sans' saa,

Lie se niu-kemmin tai kyl-läi-säm-min, Su - rui-sa - ta taikka riemuisaa.

2 Joka päivä apunsa hän antaa,
Joka hetki uuden armon tuo,
Joka päivän huolet tahtoo kantaa,
Voimansa ja neuvonsa myös suo.
Kenpä vois mun häneltä pois voittaa,
Kun hän on mun suojaans' ottanut?
"Kuin sun päiväs, niin sun voimas
koittaa,"
Niin hän itse ompi luvannut.

3 Anna siis sä mulle uskallusta
Pysymään sun lupauksissas,
Etten hukkais uskon lohdutusta,
Joka kätketty on sanassas.
Auta mua aina turvaisasti
Isän-kätees hellään tarttumaan
Joka päivä, hetki siihen asti,
Kun saan periä sen hyvän maan!
L. S.

1 Sii - pein - sä suo - jas - sa tur - vat - tu o - len, Öi - set -

kään myrs - kyt ei hai - ta - ta voi; Hän kun mun o - mak-seen,

lap - sek - seen ot - ti, Au - tu - aan le - pon - sa mi - nul - le soi.

Kuoro.

Tur - vat - tu - na, suo - jat - tu - na, Siu - na - tut sii - vet mun peit - tää.

Huo - le - ti vaan mun sie - lu - ni saa Huo - len - sa Her - ral - le heit - tää.

2 Siipeinsä suojassa sieluni saapi
Riemuita keskellä murheitani;
Maailman meno on turha ja tyhjä,
Olla kun saan luona Jumalani.

3 Siipeinsä suojassa, kohta jo joutuu
Ainaisen iloni taivahassaan;
Siunaus ja suoja on siipien alla —
Taivas on alhanut päällä jo maan!

W. O. Cushling.-H. Sorsa.

William Batchelder Bradbury.

1 Hän joh-taa mua! Min loh-dun tuo Tai-vai-nen tie-to mul-le suo!

Käyn min-ne vain, niin pol-vul-lain On Jee-sus ai-na joh-ta-jain.

Kuoro.

Hän joh-taa mua! Hän joh-taa mua; Hän o-min kä-sin joh-taa mua! Oi

rie-mu-mie-lin seu-raan sua, Kun it-se Her-ra joh-dat mua!

2 Käyn milloin aaltoharjuilla,
Milloin taas kukkaskunnailla,
Kautt' ärjymerten, rantamain —
Hän itse mua johtaa ain!

3 Mua, Jeesus, neuvo sulkeumaan
Sun turviis, luottain kulkemaan,

Näin tyytyin armohosi ain',
Kun mua ohjaat johdattain.

4 On tieni kerran loppunut,
Ja taistoni oon taistellut,
En pelkää Tuonen virtaakaan,
Mun, Jeesus, johdat valkamaan.

J. H. Gilmore.-H. H. H-n.

1 Sä säde valon ihanan,
Ja lähde lemmen puhtahan :
Sinussa näen kunnian
Isäsi, luojan taivaan, maan.

Kuoro :

O Jeesus, lepo matkaajain,
Suo mulle ikees sopivin
Ett' ilolla ma ristiäin
Sun jäljissäsi kantaisin.

2 Iloiten otan kalkin tuon,
Min lempesi mull' valmisti,
Ja pohjahan sen aivan juon
Näin virkistyen suuresti.

Kuoro :

Mun suojanain oo Kallio,
Niin pelkää mitään vaaraa en'
Sill' kaikki usvat väistyy jo,
Kuin pilvet eessä päiväyten.

3 "Tyvene !" — lausu sielullein,
Myrskyille syömmen : "Rauhoitu !"
On vallassasi autuutein,
Ja myrskyt tahtoos alistuu.

Kuoro :

Siis, kuolo, missä pistimes
Ja missä voittos, manala,?
Ken kadottaa sen uskaltais,
Jonk' vanhurskauttaa Jumala ?

C. Wesley.-Hj. S.

Vie mua, Herra.

Moderato.

S. Webbe.

1 Vie mua, Her-ra kaik - ki - voi - pa, Mat - ka - mies - tä Kaa - naan maan !

Vä - ke - vyy - tes kä - si an - na Mu - a heik - koo oh - jaa - maan.

Lei - pää tai - vaan, Lei - pää tai - vaan An - na mul - le ai - ni - aan.

2 Avaa mulle lähteet, joista
Vuotaa vettä elämän ;
Tulipatsaanani loista
Kaikkialla retkillän'.
Sankar' suuri, Sankar' suuri,
Ole mulla kilpenän'.

3 Kuolon yössä mua auta,
Poista pelko, kauhu sen ;
Yli merten, virtain kautta
Saata Kaanaan rannallen.
Halleluja, Halleluja,
Ijäti mä veisailen !

W. Williams.

1 O joh - dat - ta - ja us - ko - vain, Sä o - pas

tiel - lä tai - vaa - sen: Oo kans - sa - ni; niin kes - tään ain',

En mui - hin luot - taa voi mä, en. Si - nus - sa luot - sin

sie - lu saa E - lä - män sa - la ka - reis - sa.

2 Oi muukalainen, matkaaaja,
Tää maa ei ole kotimme,
Vaan vieras — synnin, tuskan maa,
Sen kyllä usein tunnemme.
Siis riennä, lepo suloisa
On tarjona sull' taivaassa.

3 Ei kaupunkia pysyvää
Täällä' ole; siispä etsimme
Me tulevaista, ijaissä,
Miss' täyttyy kaipuu henkemme;
Sen nimi on Jerusalem,
On Herra perustaja sen.

4 Ja tässä kilvoituksessa
Jää kauas maa ja humu sen.
Riennämme voimaan voimasta,

Näin Saalemia etsien:
On ainoo maali toiveitten
Ja työmme — uus' Jerusalem.

5 Sun ansiostas Jeesus vain —
Kun ostit meidät verellä —
Nyt vangit riemu-mielin näin
Käy Siionihin laululla;
Ja laulaen kun käymme — niin
Myös joutuu tie ja matkakin.

6 Sun lempes henkäyksestä
Saa innon tulta, riemun näin
Sun uudistettu joukkos' tää,
Mi rientää pyhää vuotta päin:
Siell' Jeesus kunniassansa
Käy meitä vastaan pilvissä.

Rev. J. E. Rankin, D.D.

W. G. Tomer.

1 Her-ran haltuun, siks' kuin koh-da-taan! Hän sun tie-si va-lais-ko-hon!

Jouk-ko-hon-sa joh-ta-ko-hon! Her-ran haltuun, siks' kuin koh-da-taan.

Kuoro.

Siks' kun koh-da-taan, kohdataan, Herran luo-na Jee-suk-sen. Siks' kuin kohdataan, kohdataan kohdataan

koh-da-taan, koh-da-taan, Ker-ran vie-lä luo-na Jee-suk-sen!
kunnes kohdataan, koh-da-taan

2 Herran haltuun, siks' kuin kohdataan!
Tiemme erilleen vaikk' kulkee,
Jeesus meidät suojaans' sulkee,
Herran haltuun, siks' kuin kohdataan.

Niin hän askeleesi tukee.
Herran haltuun, siks' kuin kohdataan.

3 Herran haltuun, siks' kuin kohdataan!
Kun sun laumahansa lukee,

4 Herran haltuun, siks' kuin kohdataan!
Hän sua lemmellänsä auttaa,
Elämän ja kuolon kautta,
Herran haltuun, siks' kuin kohdataan.

Kuoro: Siks' kuin kohdataan j. n. e.

J. E. Rankin.

Maestoso. f

1 Mä nos - tan sil - mä - yk - sen' Nyt py - hää vuor - ta päin,
Saan siel - tä py - hi - tyk - sen Ja va - lon, toi - von näin.

*p Dolce.**Cres.*

Mull' a - vun Her - ra sään - tää, Sen u - sein huo - ma - sin,

Mur - hee - ni i - loks kään - tää Nyt niin - kuin en - nen - kin.

2 Mun sielun', hartahasti
Rukoile Jumalaa,
Hän tiesi päähän asti
Valaisee, johdattaa.
Käy Jeesuksesi kanssa
Turvassa tietäs vaan,
Odota apuansa,
Se tulee aikanaan.

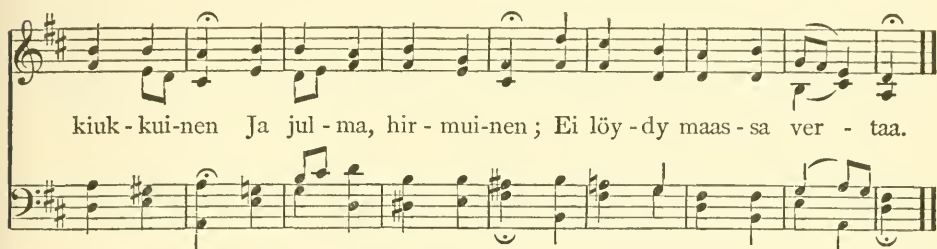
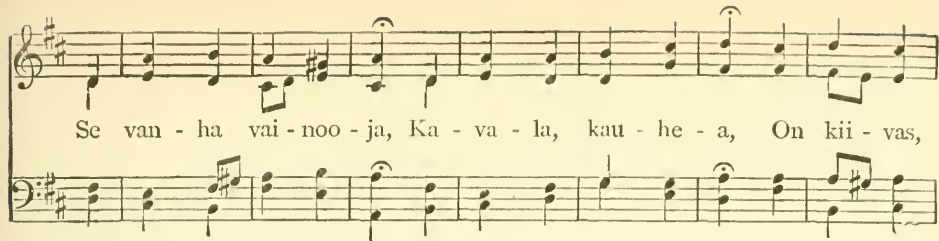
3 Sun vartijas ei makaa,
Ei nuku syntihin,
Hän tarpees sulle jakaa
Tänään ja ainakin.
Hän Israelill' antaa
Apunsa ainian,
Sen käsissänsä kantaa
Ijäiseen rauhahan.

C. Wesley.

Jumala onpi linnamme.

M. Luther.

1 Ju - ma - la om - pi lin - nam-me, Va - rus - tus vah - va ai - van.
Hän a - seem-me on, kil - pem-me A - jal - la vaa - ran, vai - van.

2 On turha oma voimamme,
Ei voi se meitä auttaa,
Mut pimeyden vallat me
Voitamme Herran kautta ;
Sotija verraton
Its' Jeesus Kristus on,
Hän, Herra Seebaot
Helvetin joukkiot
Lyö maahan, voiton saattaa.

3 Se sana seisoo vahvana,
He ei voi sitä kestää ;
Kun kanssamme on Jumala,
Ken meiltä voiton estää ?
Jos vaikka henkemme,
Osamme, onnemme
He veisi viekkaasti,
Jää meille kuitenkin
Jumalan valtakunta.

M. Luther.

52 Suo, Siion, wirtes.

1 Suo, Siion, wirtes helkähtää
Sun riemus kyllyydestä,
Ja joka sydän sytykkää
Taas Herran hyvydestä !
Hän on rakas, laupias,
Rauhan Ruhtinas.
Hän läsnä meitä on.
Se välttää turmion,
Ken häneen uskaltaapi.

2 Sun porttit avaraksi tee
Ja oves korkeaksi !
Hän, joka meitä suojelee,
Ja läksi auttajaksi,
Tulee ja on vieraanas
Tänään juhlassa !
Siis terve Herra suur !
Oo meitä läsnä juur
Ja voimaas tuta anna !

3 Edestä entis-aikain myös
Me tuomme kiitoksemme.
Me täällä tunsimme sun työ
Ja tänään muistelemme
Rakkauttas, armoas,
Uskollisuuttas.
On sanas valkeus
Meill' ollut lohdutus —
Ylistys sulle, Isä !

4 O Jeesus, Paimen suloinen,
Sä turva omiesi,
Kun käymme tänne yhtehen
Sun pyhään huoneeesi,
Henkes apu meille tuo,
Veres voima suo !
Kun päättyy täällä tie,
Taas meitä yhteen vie
Sun taivaas autuudessa !

J. Th. Jacobsson.

KRISTUS.

I. LIHAANTULEMINEN.

53

0 terwe, aamu armiain.

Philip Nicolai, 1527.

i O ter - ve, aa - mu ar - mi - ain, Mi suul - la py - häin pro-feet -
Sä päi - vä suu - ri, ver - ra - ton, Jol - loin taas ar - mo tai - vaan

tain On am-moin en - nus - tet - tu, Mie-lin, kie - lin Kaik-ki kan - sa
on Mail-mal - le lah - joi - tet - tu!

Kii - tos - tan - sa Kan - taa häl - le, Syn - ty - neis - tä y - lim - mäl - le.

* Virressä No. 54 muutetaan näin:

Ar - mo - aan, Neu-vo-jaan j.n.e.

3 Hän itkee kanssa itkeväin.
Hätämme kyllä ymmärtäin
Meit' auttaa voimallansa;
Isänsä neuvot ilmoittaa
Ja murheenkalkkiin sekoittaa
Ijäistä armoansa.
Taipuu, vaipuu Alle vaivan,
Kuoloon aivan, Rauhan voittaa!
Taivaan autuus meille koittaa!

2 Juur'-kuva Isän olennon
Kuitenkin ihmislapsi on,
Ja luokseen vetää meitä.
Hän tulee, rauhan, toivon suo
Ja eksyneille turvan tuo
Ja tukee nääntyneitä,
Varmaan armaan sopuisuuden,
Mielen uuden luo, ja vihan
Muuttaa rakkaudeks ihan.

4 Hän vapadukseks tullut on,
Hän armon iki-aurion
Valistaa sieluillemme.
On itse Paimenemme hän,
Me että hänen ääntähän
Ilolla tottelemme:
Kansanansa vie hän meitä
Rauhan teitä maailmassa
Vertaisikseen taivahassa.

1 Ylistä, Siion, Jumalaas!
Kiitosta suuren Kuninkaas
Nyt veisaa riemumielin!
Nyt joka sielu hartahan
Herralle tuokoon kunnian,
Ylistäin kerkein kielin!
Armoaan, Neuvojaan Mainittakoon,
Muisteltakoon: Apuns suoden
Meitä vei myös viime vuoden!

2 Vuotemme kulkee nopeaan,
Vaan Herran armo ainiaan
Pysyy, ei koskaan muutu.
Ja Jeesus eilen, tänäänkin
On sama rakas, armahin,
Ei laupeutensa puutu.
Aina on Verraton Ystävämme,
Retkillämme Auttaa meitä
Välttämähän vaaran teitä.

3 Hän kuolost' on meit' ostanut,
On murheissamme auttanut
Huojentain tuskiamme:
Kuin paimen kainnut lampaitaan
Ja armopöydän herkuillaan

Ravinnut sielujamme.
Verellään Pesee hän Rikoksemme.
Sairautemme Parantaapi,
Katuvaiset vapahtaapi!

4 Niin tule, kauvas eksynyt,
Kun uuden vuoden sulle nyt
Soi Herra armossansa.
On hyvä Paimen murheissaan
Ja etsii teiltä korpimaan
Sua lammasmaumahan.
Palaja, Kiiruhda Satamahan
Rauhaisahan! Joudu, riennä,
Tule, niin saat rauhaan mennä!

5 Ja vuotten päästä muutamain,
Ah, kenties jonkun päivän vain,
Tää elo päättyy meiltä.
Kuin armast' silloin laulaa on:
"Nyt, Herra, riemuun, lepohon,
Mun päästät murheen teiltä!"
Vaivat nää Tänne jää. Rauhan maassa
Autuaassa Nähdä kerran
Saan mä kirkkauden Herran!
J. Th. Jacobsson.

Hän noussut on, halleluja!
Meill' enkelit näin vakuuttaa
Haudasta avatusta.
"Ei ole enää täällä hän!"
O kallis sana elämän,
Mi antaa lohdutusta!
Jeesus Kristus kuolon voitti.
Autuus koitti! Elää saamme!
Häntä kunnioittakaamme!

2 Hän taistelun on voittanut,
Meill' ikirauhan ansainnut
Autuuden asunnoissa.
Myös minun rauhan', sovinton'
Ja esirukoilijan' on
Hän taivaan kartanoissa.
Kuolleet tulleet Eläviksi!
Pahaa miksi Rakastaisin,
Jeesustan' taas haavoittaisin!

3 Miss' on nyt ota kuoleman,
Ja missä voitto tuonelan—
Hän on ne kukistanut!
Hän taistelun on taistellut
Ja vankeuden vanginnut
Ja vangit vapahtanut.
Julki kulki Kirkkahana
Voitonsana. Sortui valta
Pimeyden ruhtinaalta.

4 O Vapahtaja armias,
Sun ylösnousemisestas
Suo mulle voimaa uutta
Mun ristiäni kantamaan,
Pahuutta vastaan sotimaan,
Noudattain hurskautta!
Vie mua riemua Saamaan tuolla,
Miss' ei kuolla! Käsini kannan!
Luonas iki-ilo anna!

J. Th. Jacobsson.

1 O Pyhä Henki, siunaus
Tuo rintaani ja lohdutus,
Ja rakkautes lämmin!
Puhdista mua synneistä,
Valaise, vedä sydäntän'
Jumalaan kiinteämmin.
Kaikki sun on, Mitä mun on,
Sielun', ruumiin' tuon mä sullen
Rakkautes' syliin tullen.

2 Tuot virvoituksen tullessas
Sun totuudellas, armollas
Jo mulle myös maan päällä,
Keskellä kuolon varjoja
Saan elää Hengen armossa
Taivasta varten täällä.
Armos kautta Mua auta,
Että Hengen heelmää toisin,
Herraa kunnioittaa voisin!

57

O sä autuas, o sä riemukas.

Andante con moto.

A. Delafage.

mf

1 O sä au - tu - as, O sä rie - mu - kas Juh - la -

f *p*

päi - vä nyt maa - il - man! Kii - tos nyt Her - ran! Suur' y - li

mf

ver - ran Lau - pe - us, ar - mo on Ju - ma - lan!

2 Jeesus Kristus nyt
Ompi syntynyt,
Herra Daavidin kaupungin.
||: Rauha nyt voitti,
Autuus jo koitti.
Sielun' o riemuitse sinäkin!||

3 Suuret, pyhimmät,
Määräämättömät
Lahjat suo Isä armossaan.
||: Henki ohjaa ain'
Meitä johdattain
Rannoille ylhäisen kotomaan.:||

Andante.
p Dolce.

Ruotsal. sävel.

1 Nyt Bet - le - he - miin en - tää Mun sie - lun' ha - lu ois,
Myrs kyis - tä mail - man len - tää Ja pau - hi - nois - ta pois,

On sie - lun le - po siel - lä Ja us - ko aar - teens' saa,

Mä Jee - sus - tan' en kiel - lä, En tah - do un - hot - taa!

2 Sä seimi halpa, näytät
Kirkkautta Jeesuksen,
Uskomme kaipuun täytät
Ja toivon riemuisen!
Kun seimen muisto pyhä
Mun mielessäni on,
Niin kirkastuupi yhä
Perintön' verraton.

3 Mä kunnian tuon sulle,
Sä Jumala ja mies!
Sanassas näytät mulle
Sun voimas, työs ja ties.

Sä halvin halpasista,
Suurista korke'in,
Sä tulit taivahista,
Näin nöyrytyin kuitenkin.

4 O tule, auki sulle
On ovi sydämmen!
Sä anteeks annoit mulle
Mun kaikki rikoksen!
Käy Jeesus, ota sijas
Sydämmen' huoneeseen,
Kiinnitä palvelijas
Totuutes valkeuteen!

J. M. L.

Andante con moto.

L. Lbg.

1 Juh - la on rau - hai - nen Lä - hes - ty - nyt. Meil - le on

Jee - sui - nen Nyt syn - ty - nyt Val - keut - ta luo - ma - han — Luo se mun

rin - ta - han, Kah - leis - ta kuo - le - man Va - pah - ta - en!

2 Suo yhä enemmän
Aartehias,
Murheisiin elämän
Luo iloa!

Ann' apus näkemään,
Sua siitä kiittämään,
Yhteytees likempään
Liittymähän!

3 Lääkitse lyöntis nuo,
Mitkä sä soit!
Synnyithän meidän luo,
Parantaa voit,

Voit meitä lämmittää,
Iloa, elämää,
Kiitosta herättää;
Siis sitä suo!

4 Kiitos nyt tulostas
Maailmahan!
Kiitos sun lahjoistas,
Vapahtajan',
Kiitos sun verestäs,
Hyvästä Hengestäs,
Kärsiväisyydestäs
Mua kohtahan!

L. S.

Joululaulu.

p

1 Suu - ri om - pi, ih - meel - li - nen, Jee - suk - se - ni rak - ka - us,

p

Y - len kal - lis, i - ha - nai - nen, Ih - mis - lap - sen lu - nas - tus.

2 Niinkuin lapsi, pieni, hento,
Syntyy Jeesus maailmaan,
Taivaasen Hän tulee vento
Vieraat täältä auttamaan.

3 Jeesus kuolemaani asti,
Aina on mun aurinkon',

Joka paistaa kirkkahasti,
Vaikka musta yökin on.

4 Ja kun valot kynttilöitten
Jouluyönä sammuvat,
Hänen silmäns läpi öitten
Vielä mua varttuvat.

A. O. B.

Juomarin tila.

1 Lasna lauloin hymyhuulin
'Toivon siivill' liitelin;
Lentäväni niillä luulin
Kerran paratiisihin.

2 Nyt ma synnin taakan alla
Himon orja huokailen,
Katsahtaa en taivahalle
Tohdi — solvaisinhan sen.

3 Herran armon pilkkasin ma
Synnin tietä hoipertain,
Lihallisna irstailin ma,
Pelastust' en löydä vain.

4 Kaiken toivoni vei hukka,
Lohtu, turva mennyt on;
Pian—tiedän—vaivun rukka
Juopon hautaan kolkkokohon.

Vastaus:

5 Lyhennyt ei käsi Herran,
Auttaa tahtois hän ja vois
Sunkin pelastaa hän kerran
Ellet itse väisty pois.

6. Sielu raukka, siipes nosta,
Uskon siivet kerrankin,
Että laulellen ilosta
Lentää saisit taivasiin.

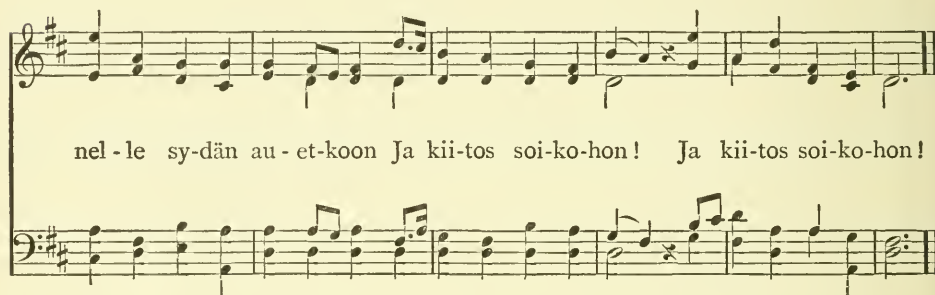
Norj. kiel. suom. K. Forsman.

Nyt kaikki maailma riennuitkoon.

George Frederick Handel.

1 Nyt kaik-ki maailma rie - mui-t-koon, Ku - nin - gas tul - lut on! Hä-

nel - le sy-dän au - et-koon Ja kii-tos soi-ko-hon! Ja kii-tos soi-ko-hon!

2 O ilo — hänen valta on!
Nyt kiitä kaikki maa,
Ja vuoret, laaksot kaikukoon
||:Ylistäin Jumalaa!:||

3 Pois synnin valta päältä maan,
Pois sota, kauhistus!

Hän tulee, hänen lahjoinaan
||:On rauha, siunaus.:||

4 Hän armias on Kuningas,
Hän kansan nähdä soi,
Kuink' on hän pyhä, vanhurskas
||:Ja ihmeet tehdä voi.:||

I. Watts.

63

Hän tulee.

1 Hän tulee, Poika ihmisen!
Jo täyttyi odotus.
Nyt puhkee sielu uskoen
||:Sun kiitosveisuhus!:||

2 Hän tulee, armon, avun tuo,
Synnistä vapahtaa.
Hän taivaallisen valon suo
||:Ja sielut valistaa.:||

3 Hän tulee, sielun parantaa,
Luo rauhan sydämeen,
Ja armoansa avaraa
||:Hän jakaa omilleen.:||

4 Siis terve, rauhan Ruhtinas!
Sun valta, voima on!
Maa kaikki sinun kiitostas
||:Ja taivas soikohon!:||

Ph. Doddridge.

64 Mä tiedän nimen kallihin.

1 Mä tiedän nimen kallihin,
Mi tuoksuu elämää;
Enempi kuin maa, taivaskin
||:On mulle nimi tää:||

2 Se soi kuin soitto ihanin,
Kuin sävel kotomaan;
Se tekee rikkaaks köyhänkin
||:Jo täällä uskossaan:||

3 Se näet on nimi ystävän,
Niin hyvän, rakkahan,
Mi kuoloon meni edestän',
||:Mull' avas taivahan!:||

4 Se kertoo isänsylistä,
Mi auki mulle on,
Ja satamasta tyyneistä,
||:Mi kutsuu lepoon:||

5 Se kertoo, ken on kärsinyt,
Kiusattu päällä maan,
Ja jokaista voi auttaa nyt,
||:Kun täällä kiusataan:||

6 On Jeesus, Jeesus nimi tuo,
Mun kallein aartehe',
Se sielulleni levon suo
||:Ja rauhan suloisen!:||

L. S.

65 On mulla Jeesus.

1 On mulla Jeesus, kaikissa
Kuin minä kiusattu,
Täällä' oli orjanmuodossa
||:Ja ylönkatsottu:||

2 Hän tietää, mikä teko oon,
Hän tuntee häitäni,
Kun joudun tuskaan, ahdinkoon,
||:Hän rientää avuksi:||

3 Mua sydämestään rakastaa,
Rukoilee edestän',
Liittonsa mulle vahvistaa
||:Ijästä ikähän:||

4 Kuin silmäterää suojelee
Mua kallis Jeesuksen'!
Mua oksanansa hoitelee
||:Alati parhaaksen:||

5 Hän tietää, mitä tuskat on,
Niit' on hän kärsinyt,
Hän tuntee kuolontaisteloa,
||:Kun on sen kestänyt:||

6 Siis murhe pois, mä iloitsen
Sinussa, Jumalan'!
Sun haltuus, Isä armoinen,
||:Jään kaikiss' ainian!:||

L. S.

66 O Isä, joka kaikki loit.

1 O Isä, joka kaikki loit,
Ja holhot mielelläsi
Sä myös tään lapsen syntyä soit,
Se kanna sylissäsi!
Me tuomme sulle sen!

2 O Jeesus, joka kuolollas
Meit' ostit omiksesi,
Vie, hyvä Paimen, laumahas

Tää lapsi lampaaksesi:
Me tuomme sulle sen!

3 O pyhä kolmeyhteys,
Kun kutsut kaikki juuri
Sun autuutes — siis ylistys
Ja kunnia sulle suuri!
Sun haltuus jääme me!

Liber Cantus.

Adagio.
p Dolce. *A. S-g.*

1 Ai - noa Poi - ka as - tuu tän - ne Ih - mi - seks - o loh - du-
tus! Ih - mis - lap - set, sy - dän - tän - ne Ei - kö täy - tä i - has -
tus? Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Sie - lul - la on va - pah - dus!

2 Riemu soikoon korkealle,
Jumala on leppynen!
Kunnia olkoon Jumalalle,
Rauha maassa suloinen!
Halleluja! Halleluja!
Nyt on aika autuuden!

3 Odoteltu juhlahetki,
Aamu kallis, autuas!
Tuhannet ja tuhannetki
Vartoi kauan tuloas.
Halleluja! Halleluja!
Herra, muistit liittoas!

4 Terve, Voittoruhtinaamme,
Vapahtaja, ystävä!
O sä suuri Kuninkaamme,
Valtas meissä ota sä!
Halleluja! Halleluja!
Taivas anna periä!

5 Kiitos sulle!—Sydämmemme
Asuntonas olkohon!
Silloin syntyin, tuskaan emme
Näänny eikä kuolohon.
Halleluja! Halleluja!
Sielun' iki-omas on!

P. W-1.

Jeesus-nimi.

1 Jeesus! Jeesus! sulo-sana
Soi kuin soitto enkelten!
||:Sydämilleni se avaa
Raikkaan elon-lähtehen.:||
2 Se on ainoo johtotähten',
Mi mun saattaa matkallan'
||:Iäpi ajan virvatulten,
Läpi myrskyn maailman.:||
3 Siin' on äidin syli hellä,
Jossa hoiva hoidon saa!

||:Valkama myös sydämellä
Miss' ei myrskyt raivoa.:||

4 Sulo-nimi soinnuta sä
Sielun kanneltani vaan;
||:Sekä soiton hiljetessä
Vie mun rauhan valkamaan.:||

5 Jeesus-nimen sulosoittoon
Suo ett vihdoin heräisin
||:Lupauksen-päivän koittoon
Soitto min on suloisin!:||

C. B-g.—Suom. Hj. S.

1 Jeesukselle kokonansa
Antaun, hän autuus on.
Ajatuksen' puheen' työn' hän
Joka hetki saakohon.
Jeesus kaikki, Jeesus kaikki
Joka hetki saakohon!

2 Mailman lapset ylistelkööt
Rikkauttaan, mainettaan,
Kuitenkin ne kaikki pettää,
Jeesukseen mä uskon vaan
Jeesukseeni, autuuteni
Kalliohon uskon vaan!

3 Jeesuksen kun sain mä tuta,
Hylkäsinpä kaiken muun,
Sieluni vaan ihastuen
Katsoo ristiinnaulittuun.
Ihastuen Jeesukseen
Katson, ristiinnaulittuun.

4 Jeesustani katselen nyt,
Nimeänsä ylistän,
Jalkojensa juureen lankeen,
Syliinsä mun sulkee hän.
Jeesukselle kaikki annan!
Syliinsä mun sulkee hän.

Mary S. James.

Kuulkaa sanat rakkauden.

1 Kuulkaa sanat rakkauden!
Ristiltä ne huudetaan.
Halkee kalliota, maa järkkyy,
Yö niin synkkä peittää maan.
"Kaikk' on tehty! Kaikk' on tehty!"
Huutaa Jeesus kuollessaan.

2 "Kaikki täytetty! o kuinka
Ihanat on sanat nuo!
Taivaan autuuden maan päälle

Kristus ristissänsä luo.
"Kaikki tehty! Kaikki tehty!"
Kristitty sa muista tuo!

3 Harput soikaa, taivaan kuorit
Jeesusta ylistäkää!
Kaikki maassa, taivahassa
Voitonvirteen yhtykää!
"Kaikk' on tehty! Kaikk' on tehty!"
Karitsata kiittäkää!

Tule syntis-parka.

1 Tule syntisparka kurja,
Sairas, heikko, nääntynyt!
Jeesus pelastaa sun kyllä,
Rakkaudesta syttynyt.
Hän voi auttaa, Hän voi auttaa,
Hän myös tahtoo—tule nyt!

2 Älä anna kurjuutes sua
Jeesuksesta vieroittaa!
Ei hän sulta muuta vaadi,
Kun vaan puuttees kuulla saa.
Hän kaikk' antaa, Hän kaikk' antaa,
Ensiks, viimeks armahtaa.

3 Tule kurja velkoinesi,
Syntinesi tule vaan!
Älä viivy paratakses,
Silloin ehk'et tulekkaan.
Terveet ei, vaan, Terveet ei, vaan
Syntisairaats kutsutaan.

4 Yrttitarhassa hän hikos;
Kantoi synnit maailman.
Katso, ristissä on uhri,
Kuule huuto Karitsan:
Kaikk' on tehty, Kaikk' on tehty—
Makso täys on ainian!

5 Sovinnokses Kristus tuli,
Ansioonsa turvaa vaan.
Häneen rohkeasti luota,
Muihin älä milloinkaan!
Jeesus yksin, Jeesus yksin
Avun antaa autuaan.

6 Enkelit ja pyhät kiittää
Taivahassa Karitsaa.
Paradiisissa sen kaiku
Ihanasti kajahtaa.
Halleluja! Halleluja!
Sä myös veisaa kunniaa!

J. Hart.

1 Sä kun tunnet sääli-miellä,
Kuinka kurja juomar' on,
Kuin hän nääntyy paheen tiellä,
Sortuu ilki-kuolohon,
Auta häntä, Auta häntä,
Nosta alta turmion!

2 Ovellas hän ehkä kieri
Kahleissa himojen;
Vaimon, lasten kyynel vierii
Kuihtuneille poskillen.
Koita auttaa, Koita auttaa,
Hellin käsin tukien!

3 Hyvä esimerkki näytä,
Ole raitis ehdoton!
Oikein ruumiis kallis käytä —

Herran temppel'hän se on!
Täyttä totta, Täyttä totta
Harrastukses olkohon!

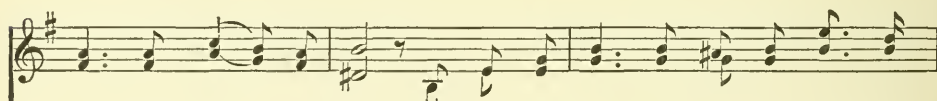
4 Älä heikkouttas syytä,
Ettet mitään tehdä vois:
Voithan varoittaa ja pyytää
Hylkäämään tuo synti pois!
Tosi-rakkaus, Tosi-rakkaus
Koska neuvoton se ois?

5 Lemmellä kun teemme työtä,
Niin kuin kukin voimaa saa,
Onni, siunaus on myötä,
Heelmän hyvän kasvattaa.
Illan tullen, Illan tullen
Armo-palkka odottaa.

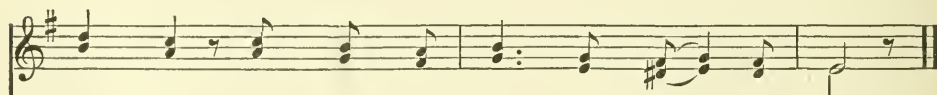
J. Th. Jacobsson.

1 Si - nus - ta Jee - sus lau - les - kel - la mie - lin, Mun lau - lu -

ni! Mun lau - lu - ni! Ah, in - nos - tu - ta sy - dämmein ja

kie - lein Myr - kyis - sä - ki, Myr - kyis - sä - ki!

2 Jokainen laulaa rakkahimmastansa,
 Ihmekö siis, Ihmekö siis
 Jos tahdon laulaa aamutähdestäni,
 Iloiten myös, Iloiten myös.

3 Mailman korvess' kauan harhaelin,
 Sä tielle toit, Sä tielle toit
 Kun synkkyys, sumu, myrsky peljätteli,
 Sä toivon soit, Sä toivon soit.

4 Hukkua olin hädässäni aivan,
 Lain tuomioon, Lain tuomioon
 Vapahtit totuudella vanki kurjan,
 Nyt vapaa oon, Nyt vapaa oon.

5 Jo vihdoin kiitoksesi, Herra, soipi
 Nyt huuliltain! Nyt huuliltain!
 Ja armos aina väkevampi ompi,
 Vapahtajain! Vapahtajain!

6 On syytä kiittää, ylistää ja laulaa
 Kun löysit mun, Kun löysit mun
 Mä sain sen aarteen suurimman ja parhaan,
 Ett' olen Sun, Ett' olen Sun.

7 Sä iloni ja kunnian-kruunu taivaan,
 Mun lippuni, Mun lippuni
 Sä uskontie oot uupumattain aivan,
 Mun Herrani! Mun Herrani!

8 Mä köyhänä vaikk' kuljen maailmassa,
 Oon morsian! Oon morsian!
 Oon Sinussa mä aina puhdas, pyhä
 Kuin kätket vain, Kuin kätket vain.

9 Eloosi kätke aamun koittaessa
 Kun alkaa työ, Kun alkaa työ
 On ainoo leponi myös Jeesuksessa
 Kun alkaa yö, Kun alkaa yö.

74

O Jumala sä vanhurskas.

Mehul ja Haydn.

1 O Ju - ma - la sä van-hurs - kas Ja Her - ra tai - vaan, maan!

Sä tu - lit tääl - tä ar - mos - sas Syn - tis - tä nos - ta - maan.

2 Niin—Kristus, mailman lunastus,
 Hän jätti kirkkauden —
 Se ääretön on rakkaus —
 Ei kuultu vertaa sen!

3 Käy murheen laaksoon asumaan,
 Valtansa kätkien,
 Käy orjan muotoon halvimpaan,
 Vapahtain ihmisen.

4 Hän ryövärinä viedään pois
 Ja ristiinnaulitaan —
 Ken ihmeestä ei mykkä ois? —
 Näin synnit kostetaan!

5 O Jeesus, kuin ihmeellinen
 Sun veres voima on!
 Se kurjimmankin syntisen
 Vie kuolost' elohon!

C. Wesley.

1 Sä olet tie pois synnistä,
Karitsa Jumalan;
Ei muuta tietä olekkaan
Luo Isän armahan.

2 Sä olet totuus ainoa,
Sanallas valistat
Sä sielun, haavat parannat,
Sen myrskyt rauhoitat.

3 Sä elämä oot, voimallas
Sä voitit kuoleman;
Ken uskoo sinuun, hänell' on
Elämä ainian.

4 Siis avaa meille sanassas
Tie, totuus, elämä,
Uskossa pidä, ravitse
Meit' taivaan leivällä!

Yrjö W. Doane.

O Jeesus, sun nimes.

Moderato. f

1 O Jee - sus, sun ni - mes on tus - kas - sa tur - va, Mun sau - va - ni,

kal - li - on', lin - noi - tuk-sen'; Sun ni - mes on e - lä - mä,

kuo - le-man sur-ma—Ah jos ko - ko maa - il - ma tun - ti - si sen!

2 Sun nimes on voide, mi sairauden torjuu,
Ja parantaa sieluni haavoitetun,
Sun nimes mun tukee, kun voimani
horjuu,
Sun nimees mä ainian turvaudun!

3 Sun nimes on kilpi, kun koetus kohtaa,
Ja torni ja varustus voittamaton,
Ja valkeus, yössä mi kirkkaasti hohtaa,
Ja elävään vesien lähde se on.

4 Sun nimes mun sieluun' on voimansa
suonut,
Ja salatun elämän istuttanut,
Se tuntooni rauhan on tuskissa tuonut
Ja kauhasta kuolon mun vapahtanut.

5 Siis nimeäs ihanaa ylistän yhä,
O Jeesus, niin kauan kuin täällä mä oon,
Sen suuruutta taivaassa lauluni pyhä,
Ja kunniaa, ijäti julistakoon!

mf Adagio. C. Lundell.

1 Jee - sus läh - de rak - ka - u - den, Pa - ras tur - va nään - ty -

mf *f Rit.*

neen: Pois - taa sie - lun sur - ke - u - den, Aut - taa jäl - leen lan - gen -

p A tempo.

neen. Hei - kot hel - lin hol - ho - aa - pi, Vä - sy - nei - tä vir - voit -

mf *Rit.*

taa; Kaik - ki, kaik - ki tul - la saa - pi, Jo - kais - ta hän ar - mah - taa.

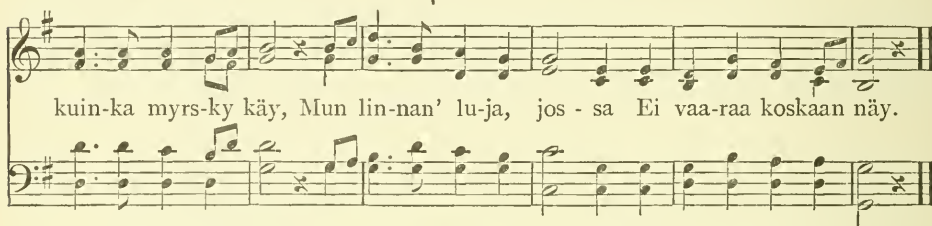
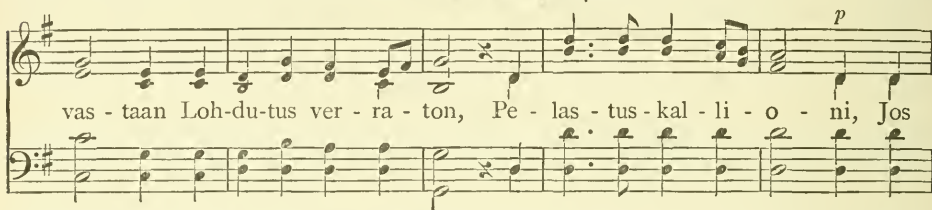
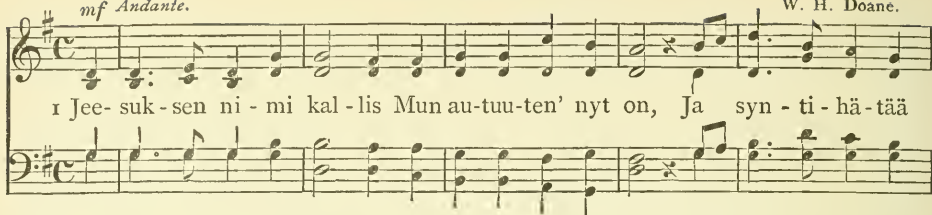
2 Jeesus lähde viisauden,
 Syvä, kirkas, pohjaton;
 Hän myös lähde valkeuden
 Alust' oli, ijt' on.
 Sä kun etsit viisautta,
 Lähteestä tästä juo.
 Sepä taidon rikkautta
 Sielullesi yhä suo.

3 Jeesus lähde totuudenki,
 Sana, tullut lihaksi;
 Sanans elämä ja henki
 Ompi nyt ja ijtä.
 Sanassaan hän aina pysyy,
 Ei hän muuta mieltähän;
 Joka häntä etsii, kysyy,
 Varmaan löytää elämän.

L. Lindblad.

mf Andante.

W. H. Doane.

2 Jeesuksen nimeen suureen
Mä turvaan luottaen
Onnessa elämäni
Ja taisteluissa sen.
Ja siinä ainoassa
Mä vihdoin voiton saan,
Ja tuskat, vaivat kaikki
Saan jättää maailmaan.

3 Jeesuksen nimi kallis
Mua tukee, korottaa,
Siks kunnes taivahassa
Mun harppun' kajahtaa,
Kun autuaana laulaa
Voin virren korkeemman:
Jeesuksen nimi kallis
Saa iät' kunnian!

L. S

Totuuden lähde.

1 Totuuden lähde, Herran',
Mä sinuun uskallan.
Se mitä sanoit kerran,
On vahva ainian:
"Mua huuda hädässäsi,
Niin tahdon auttaa sua!"
Siis, Herra, nimeäsi
Rukoilen, kuule mua!

2 Mi huojuennus, kun kantaa
Mun tuskan' sulle saan,
Ja armos haltuun antaa
Itseni kokonaan!
Kun nimeen Vapahtajan
Rukoilla käskit mun,
Niin löydän rauhanmajan
Sylissä turvatun.

3 Sä kuulet, Herra, mitä
Anoo mun sydämmen';
Et koskaan kiellä sitä,
Mi on mun parhaaksen'.
Sä silloin apus annat,
Kun hätä suurin on,
Ja sydämmellä kannat,
Mun murheen', ahdinkon'.

4 Sä lohdutuksen' parhain
Oot, Isä taivainen!
Sun puolees hiljaan, varhain
Uskossa huokailen.
Se tuskista mun säästää,
Helpoittaa taistelun.
En tahdo Herraa päästää,
Ennenkuin siunaa mun.

P. O. Nyström.

Andante.

Kansan sävel. Sov. I. Krohn.

1 Jee - suk - sen rak - ka - us se on niin sy - vä, Ett - ei hän kur - jim - man

kuo - le - maa sois; Jee - suk - sen tur - viss' on ol - la niin hy - vä, Ei

luo - tan - sa hei - tä hän ke - tä - kään pois. Ra - jat - to - mas - sa

rak - ka - u - des - saan Kuin - ka hän o - man - sa hyl - jä - tä vois?

2 Miksikä Israel itkee ja huokaa:
 "Herra on aivan mun unhottanut!"
 Äitikö unhoitti kohtunsa poikaa
 Ja hänkö ei lastansa armahtanut?
 Jos niinkin oisi, Herra ei voisi
 Unhoittaa, jonka on lunastanut.

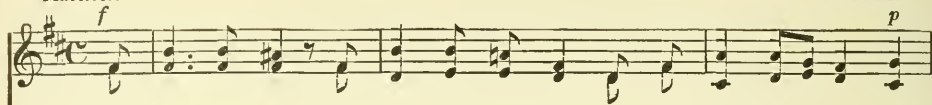
3 Ällös siis pelkää, sä heikko ja huono,
 Että hän jättää sun hukkumahan!
 Jeesuksen kärsimä piina ja kuolo
 Sua kehoittaa armoonsa uskomahan.
 Tähtesi aivan Ristin ja vaivan
 Kantoi Hän, kantaa sun kunniahän.

4 Hän sua sielusi Piispana hoitaa,
 Ruokki ja kasvattaa, holhoellen;
 Kaikki hän vaarat ja vastukset voittaa,
 Jos hänehen katsot ain', seuraellen.
 Sanansa vakaa Autuuden takaa,
 Murheetta uskalla Jeesuksehen!

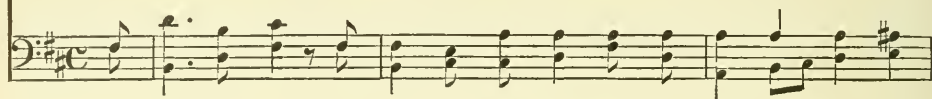
5 Jeesuksen rakkaus — oi mikä syvyys
 Tyyni ja ääretön povessa sen!
 Siinä on Jumalan pohjaton hyvyys,
 Kuin aurinko lämpöä säteillen.
 Sulle se paistaa, "Katso ja maista!"
 Uskossa antaudu Jeesuksellen!

Maestoso.

A. F. Lindblad.

1 O Pai - men sä, Jok' os - tit sun lam-paa - si ve - rel - lä Ja

lu - pa - sit hol - ho - a hei - tä! Ah ni - me - he - si Sun

sy - li - hi - si Jok' aa - mu sä ko - ko - a mei - tä!

2 Vapahtaja!

Viel' etkö sä etsi kadonnutta
Ja riemulla kotihin kannan?
Siis jokaiselle
Pois eksyneelle
Se autuas riemu sä anna!

3 Asias sun

On sitoa haavoja raadellun,
Ja haavoja täynnä on lampaat.
Ah öljyäs tuo
Ja apuas suo,
Ah murenn pedolta hampaat!

4 Sä turvamme!

Tiell' elon ja rauhan meit' ohjaile!
Sä lupasit heikkoja hoitaa.
Ah, puuttuville
Ja vaivaisille,
Meill' armos ja voimas suo koittaa!

5 Vie turvaisast'

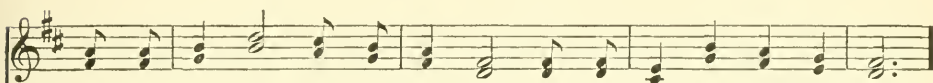
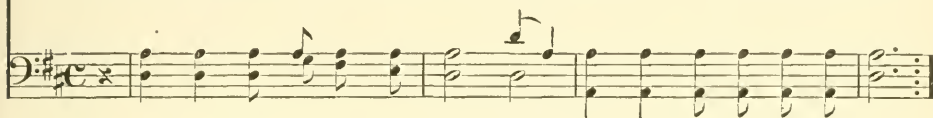
Sun laumasi pieni, kuin tähän ast',
Se armosi helmassa kannan!
Sun sanasi sä,
Tääll' elämätä
Maan päällä meiss' sytyttää anna!

Andante.

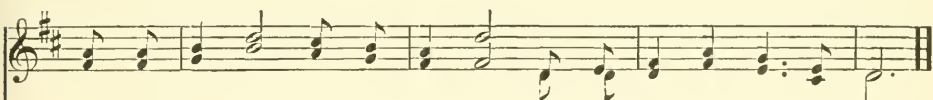
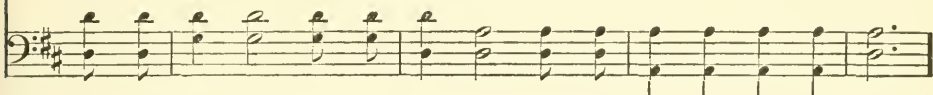
William B. Bradbury.

1 Hy - vä pai-men, joh-da mei - tä Sa - nal - las ja hen-gel-läs;
Tus - kan al - le nään-ty - nei - tä Ruo - ki ar - mo-pöy-däl-läs.

Kal - lis Jee - sus, Kal - lis Jee - sus, Hoi - da lau-maas lem - mel - läs!

Kal - lis Jee - sus, Kal - lis Jee - sus, Hoi - da lau - maas lem-mel - läs!

2 Sinult' avun saamme parhaan
Hädässä ja tuskassa;
Saata, jos me käymme harhaan,
Kotiin synnin korvesta.
||:Kallis Jeesus, Kallis Jeesus
Kuule, auta, rauhoita!:||

3 Ethän syntiämme soimaa,
Meit' et tahdo musertaa;
Sull' on armoa ja voimaa

Puhdistaa ja pelastaa.
||:Kallis Jeesus, Kallis Jeesus
Aik' on meitä armahtaa.:||

4 Neuvo meitä sua varhain
Etsimään ja löytämään;
Usko, toivo, halu parhain
Saata meissä syttymään.
||:Kallis Jeesus, Kallis Jeesus
Luokses vie meit' elämään.:||

Dorothea Thrupp.

83

Nyt kaikki on täytetty.

1 Nyt kaik - ki on täy - tet - ty, Jee - sus - pa juur On kuor-mam-me

Kan - ta - nut, on - nem-me suur; Ja voit - to on voi - tet - tu,

tie - däm-me sen, Me luo - tam-me vah - vas - ti Jee - suk - se - hen.

2 Hän Golgatan vuorelle riippumahan,
On naulittu ristille kuolemahan;
Hän siis veriylkämme valtava on,
Ja juur siten meille hän sai sovinnon.

3 Se kruunu, mi hältä niin haavoitti pään,
On panttina, että hän vie elämään;
Ja kunniankruununpa piikittömän
Mun päähäni sitte on painava hän.

4 On kädet, on jalat ja kylkensäkin
Haavoitettu, niistäpä puhdistavin
Ja kalliin virta käy rakkauden,
Vapahtavan voimansa tuo minullen.

5 Oi, sun veres, Jeesus se mull' elon tuo,
Se terveyden, jalon voimanki suo;
Ja parahin lääke se sielulle on,
Virvoittava voide se loppumaton.

6 Sen voimasta poistunut on kirous,
Sen myötä on täydellinen vapaus,
Jos vaan veres ansio mult' olis pois,
Autuuteni toivoa mulla ei ois.

7 Vapahtaja kallis, sun armosi suo,
Ett' aina mä rientäisin ristisi luo!
Ja sun veres yksin se pestä mun voi,
Ja siitpä sull' iki kiitoskin soi.

84

O riemu sä autuas.

O riemu sä autuas, taivahinen!
On linnassan' olla mun turvallinen;
Mä taivaaseen katson ja haluni ois
Luo Herrani Jeesuksen täältä jo pois.

2 O Jeesus, o Jeesus, mun lunastajan',
Mun elämän', iloni, autuuttajan',
Ain' elossa, kuolossa ylistys sun,
Sä synnistä, kuolosta pelastit mun!

3 Sun veres on pessyt mun syntini pois.
Sä puhdistit mun, kuka tuomita vois?
Suur' riemun' on, autuuten' sanomaton,
Kun sieluni Herrassa elävä on!

4 O ken on mun Kuninkaan' vertahinen!
Hän täyttävi toivehet morsiamen.
Hän hellin on kaikista ystävistän',
Ja taivahan maahan mun auttavi hän!

William Howard Doane.

1 Jee - sus ni - mi o - ta myö - täs Mur-heen-laak-son mat - ka - mies,

Tee sen tur - vis - sa sun työ - täs, Oh - jat - koon se kaik - ki ties'!

Kuoro.

Kal - lis oi, Ni - mi soi, I - lo taivaan, autuus maan.
Kal-lis oi, Ni-mi soi

Kal - lis oi, Ni-mi soi, I - lo taivaan, autuus maan.
Kal-lis oi, Ni-mi soi

2 Sepä kilpi nuolet murtaa,
Synninliekin sammuttaa,
Ja jos kiusaukset sortaa,
Jeesuksessa avun saa.

3 Ah, min Jeesus-nimi antaa
Riemun synnin-orjallen,

Se kun kahleet poijes kantaa,
Hengen luo vapauden.

4 Jeesusta me kaikki kerran
Taivahassa kruunataan,
Kun me kunniaksi Herran,
Rauhaan sodast' autetaan.

Lydia Baxter.

1 Nimi Jeesuksen se sointuu
Sydämellein rakkaimmin ;
Sydän siitä tyyntyy tointuu,
Tervehtyypi parhaimmin.
||:Jeesus ompi minullen
Ensimmäinen, viimeinen.:||

2 Jeesus maass' on mulle suoja,
Lippu, voiton tuottava ;
Jeesus lievityksen luoja,
Kun tuo tuskaa maailma.
||:Jeesus mull' on neuvoin, töin
Tuki, turva paivin, öin.:||

3 Jeesus ompi nähden, kuulten
Ihanampi kaikista,
Hän on mulle hymy huulten,
Sydän-autuus uhkuva.
||:Jeesus vahv' on kilpeni,
Lempi, lohdutukseni.:||

4 Jeesus lyhty jalvoilleni,
Johtajani joka tiess'
Linna, minne rientääkseni,
Koska vainoo vihamies.
||:Jeesus, Paimen verraton,
Mulle kaikki kaikiss' on.:||

87

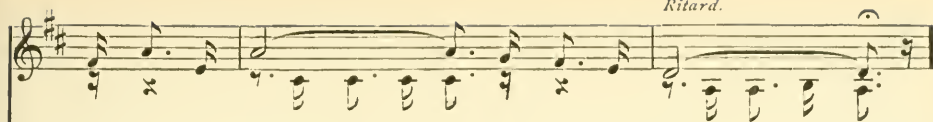
Getsemane.

C. Benj. Hopkins.

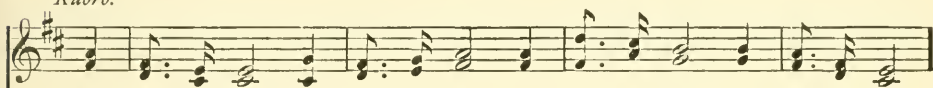
1 Get - se - ma - ne, oi ih - mei - nen, . ih - mei - nen,
Get - se - ma - ne, oi ih - mei - nen,

Miss' ru - koi - lee mun Jee - suk - sein.
Miss' ru - koi - lee mun Jee - suk - sein.

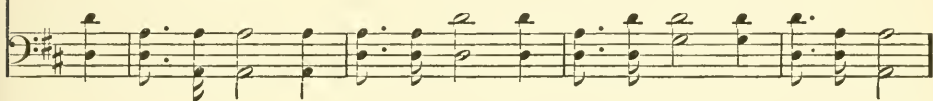
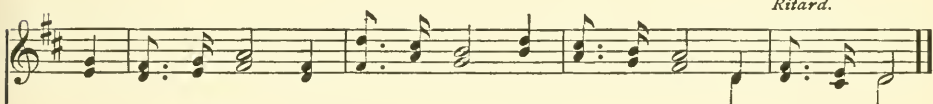
Siell' tus - kis - saan hän vai - ke - roi,
Siell' tus - kis - saan hän vai - ke - roi,

Ritard.

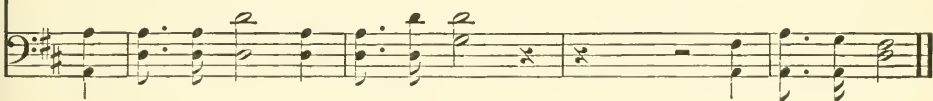
Se e - te - hen - - - - - sä mi - nut toi.
 Se e - te - hen - - - - - sä mi - nut toi.

Kuoro.

Oi Jee - suk-sein, nyt tie - tä - nen, On täh - te - ni Get - se - ma - ne.

Ritard.

Sun tus - ka - si ja hi - ke - si Siell' mun, oi mun, Sai va - paak-si!

2 On keskiyö. Vaan yksin Sa
 Saat kamppailla, Vapahtaja!
 Ja pohjahan juot kalkin sen,
 Mi tuomio on syntisen.

3 Sun oppilaas jo nukkuvat,
 Vaan tuskasi ain' jatkuvat.
 Viel' lapsias herättelet
 Ja valvomaan kehoittelet.

4 Hämyssä yön pyövelisi
 Jo soihtuineen lähestyvi.
 Ja Juudas nyt suunnannolla
 Pettämään käy Mestariaan.

5 Miks' täällä sä, mun ystävain?
 Sä hellästi hält' kysyt näin,
 Vaikk' luottosi ja lempesi
 Näin julmasti hän palkitsi.

6 Kiin'ottajas' on aseissa —
 Oi hiljainen Sa Karitsa.
 Sun sitovi nyt joukko tuo
 Ja saattavi tuomareis luo.

7 Mun tähteni kaikk' Jeesus vain
 Oot kärsinyt. Siis auta ain',
 Jos kiusataan, tai kärsinen,
 Ett' muistaisin Getsemanen.

Suomensi: Hj. S.

Sun päätäs veristää.

Larghetto.

Suomal. kansansävelmä.

1 Sun pää - täs ve - ris - tää - pi Nyt kruu - nu piik - ki - nen,
 Sy - dän - täs lä - vis - tää - pi Nyt syn - nit ih - mis - ten.

Sun kie - toi kuo - lon an - sa, Jo sil - mäs sul - keu - tuu, En-

ke - lit mur - heis - san - sa E - tee - si ku - mar - tuu.

2 Mä nään, kun voimas raukee,
 Kuin pääsi kallistuu,
 Kuin syvyys tuonen aukee
 Ja elos sammuutuu.
 Sun tuskas sait sä kantaa
 Edestä syntisten!
 Ken muu ois voinut antaa
 Niin suuren rakkauden!

3 Kun kuolo tuskaa tuottaa,
 Mua ehdi auttamaan!
 Mä aina tahdon luottaa
 Rakkautes palavaan.
 Sun risti pyhän puoleen
 Mun silmän katsovat.
 Ilolla syliis kuolen
 Kun sä mun pelastat.

B. Clairvoux.

Golgata.

John R. Sweney.

1 Oi Gol-ga - ta, . . . kum-mul-la - si . . . Mun Her-ra-
 Oi Gol-ga - ta kum-mul-la - si

ni . . . kuol' ees-tä-ni . . . Siell' ris-til-lä . . . vuos
Mun Her-ra-ni kuol' ees-tä - ni Siell' ris-til-lä

ve - ren - sä, . . . Se pes - syt mun . . . on syn-neis - tä.
vuos ve-ren - sä Se pes-syt mun on syn-neis - tä.

Kuoro.

Oi Gol-ga - ta! Oi Gol-ga - ta! Siell' Jee-sus vapaaks' os - ti mun,
myös mun

Kun it-sens' an - toi sur - ma - ta, Vuo-dat - tain ve - rens' siu - na - tun.

2 Vapisee maa.—On pimeää,
Kun kuolohon tuo vaippuu pää;
Vaan synkkyys tää ja kuolema
Meill' valon soi ja elämää.

3 Oi Jeesuksein, kuin olla voi,
Ett' tähteni Sä kuolit, oi? —
Se rakkaus ol' pyhä vain,
Mi kuolon odan mursi näin.

W. M'K. Darwood.—Hj. S.

1 Kyy-nel-ten-laak-sos-sa, kul - ke - vi - tie,
Mur-hei-den - al - hos-ta, ko - tiin se vie. On port-ti ah - das viel,

Tie kai - ta kai-kill' siell', Mutt' päät-tyy kui-ten-kin Luo Ju - ma - lan.

2 Rakkahin Jeesuksein, kiitos nyt Sull'
Kun armos osoitit vieläkin mull'
Vaikk' usein harhailin,
Tältä' tieltä poikkiesin,
Uudestaan etseilit—
Taas olen Sun.

3 Rukoilen nöyrästi, johdata mun,
Matkani loppuhun, luoksesi Sun,
Niin ijät riemuiten,
Seurassa enkelten,
Sull veisaan kiitosta,
Jeesukseni.

91

Herrassa Tyndytetty.

Sovitti M. L.

1 Sil - loin kun näh - dä sain Yl - kä - ni kuol - les - sain

Ris - til - la ees - ta - ni, Kyl - myys pois ka - to - si.

2 Silloin mun rintan' soi,
Kun kirkas aamun koi,
Sydämmen lämmitti,
Roudankin sulatti.

4 Nyt tunnen Jeesuksen,
Ikuisen rakkauden.
Väsynyt sieluni,
Turvan nyt saavutti.

6 Tää on mun iloni,
Ainoa toivoni
Pimeessä laaksossa,
Murheiden alhossa.

3 Kauvan mä kaipasin,
Syvästi kaihosin,
Rauhaa ja lepoa,
Sydäntä puhdasta.

5 Nyt syömmessäni on,
Ystävä verraton,
Kanssani lupasi,
Hän olla ijäti.

7 Muusta en huolikkaan,
Häntä kun nähdä saan,
Häneen kun vajoan,
Kaikki pois unhotan.

Moderato. p

I. D. Sankey.

1 Jee-suk-sen ris - tin juu-reen Nöyräs-ti las - ke - un, Se tääl-lä maas-sa

kui-vas-sa Suo var-jon kai-va - tun; Se e - rä - maas-sa mat-kaajan On

le-popaikka rauhainen; Se päivän kuorman keventää, Huo-jen-taa hel-te-hen.

2 Oi sievä pesä, turva,
 Levoksi lintusen;
 Vanhurskaus ja rakkaus
 Siin' yhtyy yhtehen.
 Es'isät muinen nähdä sai
 Taivaaseen avattuun,
 Mä Jeesukseni ristissä
 Nään taivaan tikapuun.

3 Kas ristin takapuolla
 Pimento synkkä on,
 Ja kuolon kita hirmuinen,
 Mä olen pelvoton;
 Kun välillämme ristinpuu
 Käs'vartens' ojentaa,
 Se kyllä, mua suojaan,
 Voi kuolon kukistaa.

4 Ristillä tuossa riippuu
 Olento puhtahin,
 Hän edestäni vaivattiin,
 Hän velkan' maksoikin.
 Ja sydän sulaa kyyneliin,
 Kaks' ihmettä täss' on:
 Jeesuksen lempi ääretön,
 Mun kurja olenton'!

5 Siis varjossas, oi risti,
 Mä tahdon elostaa;
 Siin' yksin valon, lämpimän
 Ja turvan sydän saa.
 Maailman iloin, murheineen
 Kernaasti jätän mä,
 Sill' ilo, riemu eloisuus
 On mulla ristissä.

Sankey.

Moderato.

W. H. Doane.

1 Ris - tin luo - na, Jee - sus, suo Py - sy - ä mun ai - na,

Ter - ve - y - den läh - de tuo Kai - kill' e - lon lai - naa.

mf Ris - ti - hin, *f* ris - ti - hin Tur - vaan va - ka - vas - ti,

Kun - nes toi - von val - ka - maan Pää - sen rau - hai - sas - ti.

2 Ristin luona löysinkin
Aimo armolähteen,
Ristin luona huomasin
Kirkkaan aamutähden.

3 Ristin luona, Karitsa,
Kuväs eteen' kannal

Ja sen varjoss' astua
Nöyrästi mun anna.

4 Ristin luona mulle vaan
Toivo kirkas paistaa,
Kunnes taivahassa saan
Riemun siitä maistaa.

Sankey.

Jeesuksen veri vuotanut.

Adagio con moto.

J. Blomqvist.

mf

1 Jee-suk-sen ve - ri vuo - ta - nut! Kuol-lut mun Ku-nin-kaan! Hän, pyhä,

p

it - sens' an-ta - nut Mua hä-däst' aut-ta-maan, Mua hä-däst' aut-ta-maan!

2 Hän pilkan, tuskan hirmuisen
Mun tähten' kantoi juur!
O armo, hyvyys ijäinen,
||:O rakkaus ylen suur':||

3 Siis loppuu loiste auringon,
Kauhusta sammuen,
Kun Luoja suuri kuollut on
||:Edestä syntisen!:||

4 Siis ristin juureen kumarrun
Ja itken syntiän',
Kun Karitsan näen tapetun
||:Ristillä edestän':||

5 Vaan mitäs auttaa itku mun!
Sun työkses kaikki jää.
Omakses, Herra, antaun,
||:En voi mä enempää:||

IV. YLÖSNOUSEMINEN JA TAIVAASEEN ASTUMINEN.

Kas Kristus nousi.

Thomas Hastings.

1 Kas Kris-tus nou - si hau-das-taan, Se maas - sa, tai - vaass' saar-na-taan,

Nyt kaik-ki kiit-täin rie-muit-kaa! Sä tai-vas vei - saa, vas - taa maa!

2 Sovintotyö on päättynyt,
Ja voitonvirsi kaikuu nyt,
Taas loistaa kirkas aurinko,
Sen pimennys on ohi jo!

3 Ei auta haudan varustyo,
Pahuuden vallat Kristus lyö,
Hän voitti kuolon taistelun,
Nyt paradiisi auki on.

4 Hän elää, armas Kuningas!
Miss' on nyt, kuolo, valttikas?
Yks uhri vapahduksen toi.
Nyt hauta, mitä valtas voi?

5 O rientäkää kanss' Kristuksen
Uskossa häntä seuraten!
Hän kuolosta meit' eloon vie,
Käy ristin kautta taivaan tie.

C. Wesley.

Maestoso.

Fredrika Wickman.

1 Hän y - lös - nou - si! Oi on - ne - a, Nyt rie - mun paik - ka on

hau - ta! Hän y - lös - nou - si! Niin tai - vaas - ta Soi

ää - ni il - mo - jen kaut - ta. Hän, jo - ka ees - tä - ni

sur - mat - tiin Ja hau - dan po - ve - hen kät - ket - tiin, Hän y - lös -

nou - si! Hän e - - - - - lää!
Hän y - lös - nou - si! Hän e - - - - - lää!

2 Hän ylösnousi—hän täällä ei—
Niin armotervehdys entää;
Mutt' minun syntin ne tänne jäi,
Kun eivät saata ne lentää;
Ne jäivät Kristuksen hautahan,
Siis kiitos olkohon Jumalan,
Jok' elon voiton meill' antoi!

3 Hän ylösnousi—mun vapahti.
On riemuisaa sitä muistaa.
Vaikeat vaiheet jos tullee ki,
Ken tuomioon minut suistaa?

On velkakirja se voimaton,
Jonk' yli risti jo tehty on,
Haudasta Kristus kun nousi.

4 Tuomio, laki kun peljättää,
Oi Jeesus minua auta!
Kun elonretken mun päättyy tää
Ja mua vuottaa jo hauta,
Suo mieltän' lohdutan ainiaan:
Sä nousit ylös, mä sen vuoks' saan
Sun luokses myös kerran nousta.
L. S.

97

Hän elää.

Andante.

1 Mä tie - dän, hän e - lää, mun Va - pah - ta - jan'; Min rie-mun tää

var - muus suo mull' i - ha - nan! Hän e - lää, hän e - lää, kun

kuol' e - des-tän'! Hän e - lää, mun au - tuu-ten', tur - va - ni hän!

2 Hän elää ja rakkautta sytyttelee,
Ja edestän' Isäänsä rukoelee!
Hän elää ja ravitsee sieluani,
Hän elää, mun kirjoittaa tuskistani!

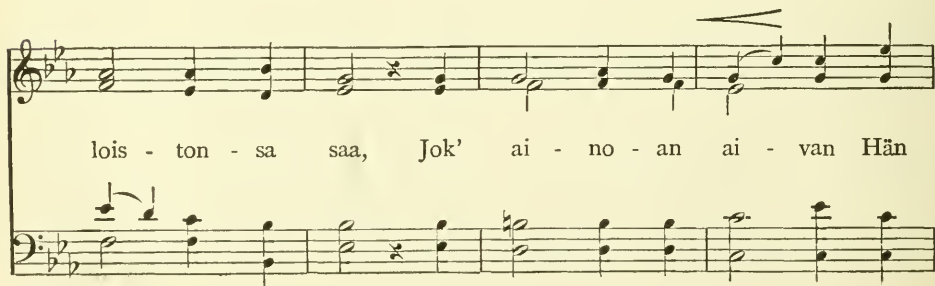
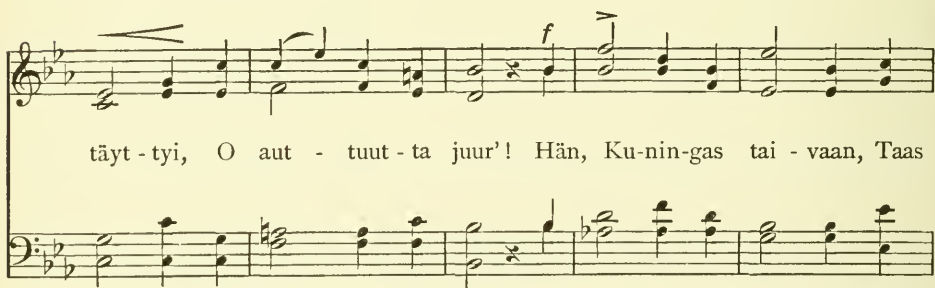
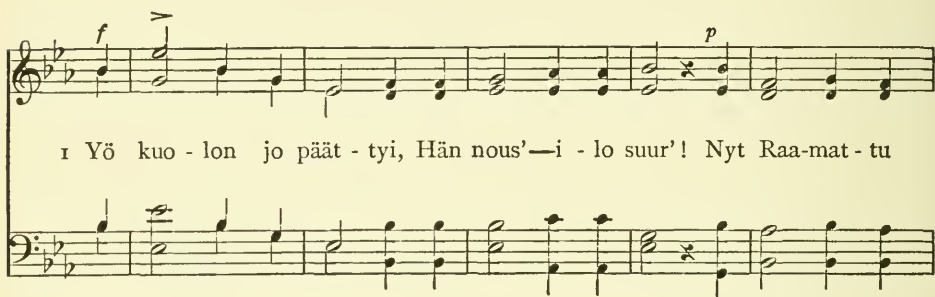
3 Hän elää, mun leipän' ja tarpehen' tuo!
Hän elää, ja kuolossa voittaa mun suo!

Hän elää, ja sijan mä taivaassa saan!
Hän elää, mun kotihin vie ihanaan!

4 Hän elää — häll' ylistys kaikukohon!
Hän elää, kun syntini maksanut on!
Min riemun tää varmuus suo mull' ihanan!
Mä tiedän, hän elää, mun Vapahtajan'!
W. Witting.

Andante maestoso.

I. A. A.

voi va - pah - taa. On si - net - ti rik - ki ja

ki - vi on pois Ja var - ti - jat es - tää - kö Hen - keä

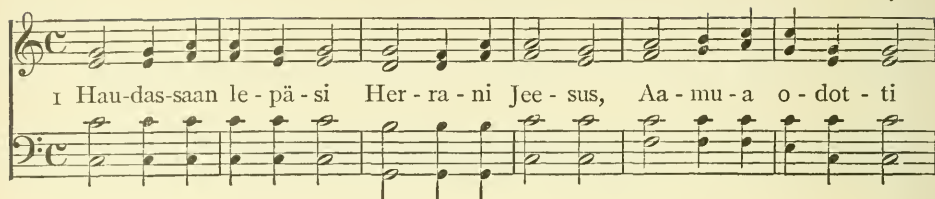
vois? Ja hel - vet - ti järk-kyy. Hal - le - - lu - ja!
Hal - le-lu - ja, Hal - le - lu - ja!

2 Täss' soti nyt valo
Kanss' pimeyden,
Vaan voitto on jalo
Nyt valkeuden.
Pois kuolon on varjo,
Ja vaiheissa maan
Meill' uskomme tarjoo
Nyt lohduitustaan.
Te itkevät vaimot, ket' etsinnetten?
Ei elävä joukoss' oo kuolleitten:
Jo noussut on Jeesus. Halleluja!

3 Sä myrsky saat koittaa,
Et kirkkoa lyö!
Nyt oppinsa voittaa,
Jo haihtuvi yö.
Ja sana, mi kestää,
Käy äärihin maan,
Ei miekka sit' estä,
Ei roviotkaan.
Se julistaa häntä, mi kuoletettiin,
Ja esikoiseksi nyt meille niin
On kuolleista tullut. Halleluja!

F. M. Franzén.

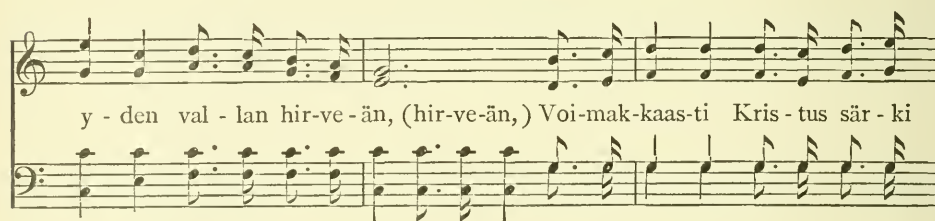
Säv. R. Lowry.

1 Hau-das-saan le-pä-si Her-ra-ni Jee-sus, Aa-mu-a o-dot-ti

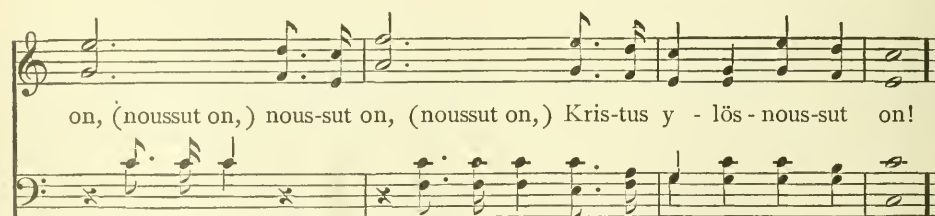
Va-pah-ta-ja: Nous' y-lös hau-das-ta Hän,— Pi-me-nous-sut on,

y-den val-lan hir-ve-än, (hir-ve-än,) Voi-mak-kaas-ti Kris-tus sär-ki

nous-tes-saan, Py-hi-en-sä kans-sa val-loittaakseen maan. Nousut

on, (nousut on,) nous-sut on, (nousut on,) Kris-tus y-lös-nous-sut on!

2 Turhaan Sun hautaasi, Herrani Jeesus,
Vartija lukitsi, Vapahtaja.
Nous' ylös j. n. e.

3 Saalistaan kuolokaan Kahlehillansa
Ei pysty sitomaan, Vapahtajaa.
Nous' ylös j. n. e.

PYHÄ HENKI.

100

Pyhä Henki Jumala.

Py - hä Hen - ki Ju - ma - la, Kris - ti - tyit - ten

joh - ta - ja, Ta - sai - ses - ti ta - lu - ta
Kuis - kaa: "Tu - le ar - mai - nen,"

Mei - tä e - lon mat - kal - la; Vä - sy - neil - le
Mä sun kan - nan tai - vaa - seen!"

sie - luil - len Loh - du - tus suo su - loi - nen,

2 Ystävä, jok' avullas
Aina hoidat lapsias,
Jos käy päivä sumeaks,
Kirkasta se valoisaks;
Ja kun hirmumyrsky käy,
Eikä toivontähti näy,
Kuiskaa: "Tule armainen,
Mä sun kannan taivaaseen!"

3 Ja kun matka lopun saa,
Sielu rauhaa odottaa,
Kaikk' kun meiltä riisutaan,
Mit' on ollut päällä maan,
Kun ei muu jää jällellä,
Paitsi veri Jeesuksen,
Kuiskaa: "Tule armainen,
Mä sun kannan taivaaseen!"

Jonathan Call Woodman.

1 O Py - hä Hen - ki, käy Taas a - las ar - mos - sas,

Kuin en - si hel - lun - tai - na, näy Sä meil - le voi - mal - las!

2 Me kokoon tulimme
Nyt pyhään paikkahan,
Ja luvattuja vartoomme
Lahjoja taivahan.

3 Kuin meren nukkuvan
Herättää tuulahdus,
Niin lietso joka rintahan
Yks toivo, odotus!

4 Suo korkein viisaus
Vanhoille, nuorillen,
Luo kieliin, mieliin innostus,
Niin tuomme kiitoksen!

5 O lietso valkeus,
Elämä sydämeen,
Suo meille armos runsaus
Ja johda totuuteen!

J. Montgomery.

Dolce espressione.

H. P.

1 Hel-lun-tai, Herra, an - na Ja Hen-kes tuu-lahdus, Tai-vaas-ta maa-il-mal-le

E - lä-män vir-voi-tus, Tai-vaas-ta maa-il-mal-le E - lä-män vir-voi-tus.

2 Suo kuivan maan jo saada
Kastetta taivahan,
||:Se että kukoistaisi
Armosta Jumalan.:||

3 Lupaathan, Herra, meille
Viel' ajan autuaan.
||:Oi, muista lupaustas!
Me jäämme toivomaan.:||

Kokoelmasta "Sionstoner".

RAAMATTU.

103

Wahwa perustus.

1 Oi kuul-kaat te py - hät, min pe - rus - tuk-sen, On Ju - ma - la

las - ke - nut lap - sil - le - hen. Sen tun - te - vi Jee - suk - sen

us - ko - ne - het Ja Jee - suk - sen ve - res - sä puh - dis - tu -

neet, Ja Jee - suk - sen ve - res - sä puh - dis - tu - neet.

2 Hän sanovi: "Rohkaise mielesi vain!
Sun Jumalas olen ja turvasi ain'.
Sua autan ja vahvistan armollani
||:Ja voittava olet mun voimassani."||

3 "Jos murheitten virtaa käyt soutele-
maan,
Sen aallot ei mieltäs saa lannistumaan;
Sun hyväkses pyhitän aaltoset nuo
||:Ja taivahan siunauksen sulle ne tuo."||

4 "Ja koetusten pätsissä polttavassa
Mun armoni täysin on auttavana;

Ei liekit sua niele, ne puhdistavat,
||:Ne sydämes kuonan pois kuluttavat."||

5 "Niin vanhuuteen asti mun kanssani
saa

Vain tuntea lempeä lohduttavaa,
Ja vanhoina, harmaina omaiseni
||:He ovat kuin karitsat sylissäni."||

6 "Ken turvaapi Jeesuksen ansiohon,
Hän ijäti, ainiaan omani on,
Ei haittaa, jos helveti uhkailevi,
||:En hylkää, en ikänä lapsiani."||

G. Keitt—Hilda Sorsa.

M. B. Williams.

C. D. Tillman.

Duet.

i Mul-la kal-lis kir-ja on, Vaik-ka vaa-len-tu-nut jo; On-nel-

li-sen a-jan muis-to om-pi se. Silloin las-na vie-lä mä

Nau-tin äi-din lem-pe-ä Ja ään-tään hel-lä kuu-lin ker-tois-saan.
D.S. Mul-le mat-kal-lan käyt vain Ja joh-dat viimein ko-tiin va-loi-saan.

Kuoro.

Siu-nat-tu, . . . kir-ja sä! Ku-lu-nei-ta leh-ti-
 Siu-nat-tu, kir-ja sä!

äs Viel ra-kas-tan. . . . Y-hä kal-liim-mak-si ain
 ra-kas-tan.

2 Siitä luki äitini,
 Kuinka Jeesus rakasti
 Lapsosia siunas, kärsi kuolikin.
 Ja kun kyynel silmästän
 Vieri, pois sen pyyhki hän,
 Suudellessaan kuiskas: se ol' tähteskin.

3 Niin, ne päivät menneet nyt,
 Vaan ei muisto häipynyt;
 Johtajanan nyt on kallis kirja tää.
 Herran tahdon siitä saan
 Tietää, seuraan neurooan.
 Herraa odottaen vietän hetket nää.
 M. B. Williams.—A.—O.

105

Totinen sana.

Andante.

J. Blomqvist.

i To - ti - nen, kai - ke - ti mah - dol - li - nen Se sa - na

ot - taa on vas - ta - han, Ett' Jee - sus Kris - tus on maa - il-

ma - han Syn - tis - tä tul - lut va - pah - ta - maan.

2 Ja syntisistä mä olin suurin,
 Vaan lailla lapsen mä laulelen;
 ||:On mulle laupeus tapahtunut,
 Siis kannan Herralle kiitoksen.:||

3 Herramme Jeesus on meitä läsnä,
 Ken estää voi, kun hän vaikuttaa?
 ||:Hän tuli tulta tänne' sytyttämään,
 Se ikiliekkinä leimuaa.:||

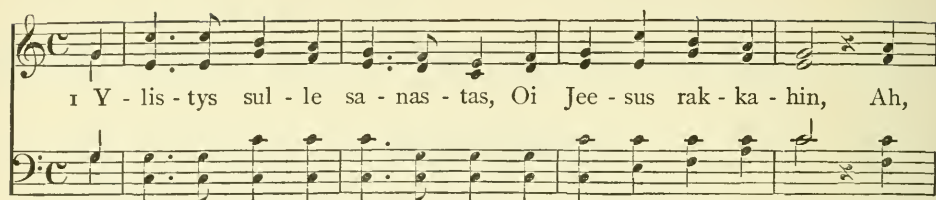
4 Nyt näkee sokeat, rammat käyvät,
 Ja spitalisetkin parataan,
 ||:Ja kuurot kuulee ja kuoleet herää
 Ja evankeliumi saarnataan.:||

5 O Herra Jeesus, käy Henkes kanssa,
 Luo Henki kuolleihin luihinkin'
 ||:Jotk' omi kuivina maassa täällä,
 Ne, Jeesus, herätä henkihin!:||

6 Suo taivaan auveta, tullos alas,
 Suo sataa maahan, mi kuiva on,
 ||:Suo kukkaan puhjeta erämaiden,
 Ja, yrtitarhaks maan aution.:||

7 Sun jalkais juureen vie joukot suuret,
 Opetä tuntemaan Jehovaa!
 ||:Niin aamen, aamen, sun kunnia olkoon
 Ja voima, valta. Halleluja!:||

J. Blomqvist.

2 Mit' ompi hohto timantin
Ja kiilto pääryljen
Sun sanas lupauksihiin
Ja valoon verraten?

3 Äskeinen kolkko, synkkä tie
Kirkkaaksi kohta käy;
Sun sanas pimeyden vie—
Ei kolkkoutta näy.

4 Yks' silmäys sen pyhyteen
Kaikk' toisin muodostaa.
Maailman, pahoin tapoineen,
Etehen paljastaa.

5 Se kuolleill' uuden elon luo.
Suruiset virkistää.
Se tuskaisille turvan tuo,
Sydämet lämmittää.

6 Se voittaa menon maailman
Juur ihanuudellaan;
Muut kaikki kohta unhotan,
Kun siitä maistaa saan.

7 Josp' oikein, Herra armias,
Sua vois in ylistää
Kalliista armosanastas,
Mi tieni selvittää!

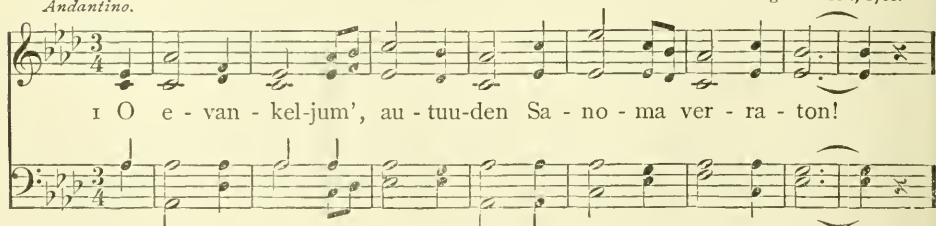
8 Suo sille siivet — levitä
Sit' ympär' koko maan;
Kaukaiset kansat yhdistä
Sun liittoos rauhaisaan.

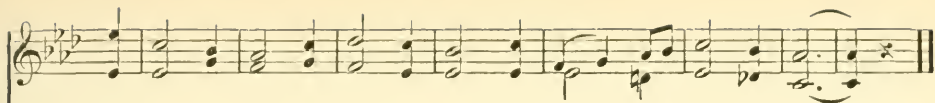
9 Ett' etelästä, pohjasta
Ylistys iäinen
Kohoisi kohden taivasta,
Istuimes etehen!

L. S.

Andantino.

Hugh Wilson, 1768.

Ei täss oo si - jaa kyy-nel - ten, Vaan kii - tos - lau - le - lon.

2 Siin' aivan vuotaa virtanaan
Tuo armo ihmeinen:
Jumalan Poika kuolemaan
Käy cestä syntisten.

3 Kuin suur' on rakkaus Jumalan,
Kuin rikkaat neuvons on!

Saan kaikki mitä arvitsen:
O armo verraton!

4 Mä ristin juureen lankean,
Luon silmän' sinuhun;
Saan siinä linnan lujimman
Ja turvan toivotun!

Anna Steele.

108

Jäti asun turvassa.

1 Jäti asun turvassa
Haavoissa Jeesuksen,
Siell' ompi rauha minulla
Ja riemu iäinen.

2 Sä kuolit, Jeesus, puolestani,
Sä maksoit velkani,
Verelläs mua ainian
Pirskoita puhtaaksi!

3 Mua pese ja tee lapsekses,
Mua pese kokonaan,
Tee sielun', ruumiin' omakses,
Pyhästi vaeltamaan!

4 Sä voima voittokuolemas
Sovita minuhun,
Siks kunnes armovirtahas
Mä tyyten uppoun!

C. Wesley.

109

Armo-vuosi.

1 Yks armovuos nyt uppoaa
Taas unheen merehen
Ja maailma uuden vuoden saa
Taas nimeen Jeesuksen.

2 O Herra, rakas, laupias,
Sä pysyt kuitenkin!
Se ole meille armossas,
Mi olit ennenkin.

3 Sä holhoit meitä lemmellä
Ja säälit armossa,

Soit voimaa Poikas veressä
Ja autoit matkalla.

4 Sun seurakuntaas holhoa,
Suo onni työlle sen,
Ja armomereen upota
Kaikk' kiista syntinen!

5 Niin alamme tään vuotemme
Sua kiittäin, rukoillen!
Niin — halleluja — toivomme
Oot, Herra iäinen!

A. K. Rutström.

SYNTINEN.

I. VAROITUS JA KUTSUMUS.

110

Hukkuwa.

mp Andantino.

1 O sä, kun nu - kut viel' pa - huu-des - sa, Ah, va - rop-pas Ett' et sä

un - ho - ta tur - huu - des - sa Sun sie - lu - as! Min lo - pun

ff

ker - ran sun ret - kes saa, Kun maail-ma vie - kas sun hur-ma-jaa?

2 Ah herää, kauhistu vaaraa, mihin
Sä syöksyt päin!
Miks jäisit kauvemmin kahleisiin?
Ei, sano näin:
||: Mä olen rikkonut vastahas,
O Jumala, ole laupias! :||

3 Sua Jeesus hellästi kehoittaapi:
Käy luokseni!
Sanansa suloinen varoittaapi:

Tee viisaasti!
||: Ah kuule kutsumus suloinen,
Kun Lunastajasi lausuu sen! :||

4 Vaan muista: Sydämes kokonansa
Hän vaatiipi!
Kuink' Jeesus yhtehen mailman kanssa
Soveltuisi!
||: Et kahta palvella herraa vois;
Sun toinen täytyypi kieltää pois. :||

1 O, min - ne, o min - ne sä ih - mi - nen käyt? Ja min - ne sä

ai - ot ja pyr - ki - vän näyt? Mi toi - vo - si - täh - te - nä hoh - taa?

Ja mis - tä sä pu - he - let, a - jat - te - let— Ja min - kä sä

kal-leim-maks ar - vos - te - let Ja min - ne - kä tie - si sun joh - taa?

2 Tää asia kallis on, tähdellisin,
On kysymys elosta, kuolostakin
Ja sielusi pelastuksesta.
Ah, tutki ja punnitse seikka nyt tää,
Ah, älä sä huoleti vaan yhä jää
Sun autuutes turvaamisesta!

3 Jos maailma tää sinun Jumalas on
Niin taivahan riemusta oot osaton,
Niin syökset sä sielusi vaivaan.
Jos rakas ja kallis on maailma tää,
Niin Herra se halvaksi sinulle jää,
Niin unhotat hänet ja taivaan.

4 Jos taivaasen päästä sun toivosi ois,
Niin maailma jätä siis mielestä pois,
Ja karta sä hyörinöitänsä,

Jos Kristus sun päärlysi kallis on vaan,
Öin, päivin sä puhele ansiostaan
Ja muistele kärsimistensä!

5 O, muistahan: yksi on tarpeellinen!
Muu kaikki jää turhaksi rinnalla sen,
Muu mikään ei verrata kestä:
Se pääsy on turvihin Vapahtajan
Ja rauhoitus veressä Lunastajan,
Mi yksin voi synnit pois pestä!

6 Ah, kerran vie kuolema sinunkin pois!
Vaun Jumalan Poika jos outo sull' ois,
Ah, keneenpä voisit sä luottaa?
Siis kiiruhda nyt, koska aika viel' on,
Ja turvadu Jeesuksen ansioon—
Se sullekin autuuden tuottaa!

Andante. p *mf*

1 E - lät - kö sä Jee - suk - ses - sa Us - kon uut - ta

e - lä - mää? Saat - ko tai - vaan au - tuu - des - sa Ker - ran

hän - tä y - lis - tää? O, mä ky - syn, tie - dät - kö— E - lät -

kö? O, mä ky - syn, tie - dät - kö— E - lät - kö?

p *f Rit.*

2 Taikka onko elämäsi
Kurjaa synty-elämää?
Ehket muista lähtöäsi,
Mieless' on vaan maailma tää?
||:O mä kysyn, tiedätkö—
Elätkö?:||

3 Mutta synniss' elo johtaa
Kuuloon, iki-vaiivahan.
Elo Kristuksetta kohtaa
Kadotuksen kauhean.
||:Millainen siis sull' on tie—
Mihin vie?:||

4 Pyydä että elon uuden
Jeesus sinuun herättää,
Poistaa synnin saastaisuuden,

Joka kuolon synnyttää.
||:Kysy aina: mihin tie
Minut vie?:||

5 Elätkö Herralle yhä,
Pelossaanko vaellan,
Onko läsnä' Henki pyhä,
Sanans' onko aarteenan'?
||:Tule Herra Jeesuksen'
Eloksen'!:||

6 Ole elon kuolossani,
Kun se käy mun noutamaan,
Auta viime tuskassani,
Että kanssas elää saan,
||:Elää morsiamenas
Ilossas!:||

1 Sy - dän - yöl - lä myö - häi - sel - lä Kuu - le, rin - nas - sas

Kol - kut - taa - pi, kol - kut - taa - pi, Niin-kuin en - nen, taas.

Ä - lä sa - no: "sy - dän lyö vaan, Syn - ti - ni on se."

Ei—se Jee - sus on, mi huu - taa: "A - vaa mi - nul - le!"

2 Kuolo hiipii kuulumatta
Joka huoneesen;
Luuletkos sen kolkuttavan
Takan' ovien?
Jeesus kutsuu, vartoo, vartoo
Sua odottain.
Kuolo ei näin sisään pyydä —
Murtaiksen se vain.

3 Sitten saat sä kolkutella
Taivaan porttihin,
Vaikeroiden, ettet täällä
Tehnyt paremmin.
Rakkaus Jeesuksen kun oli
Sulle halpa vaan,
Niin hän vastaapi nyt sulle:
"En sua tunnekkään!"

A. C. Cox.

Moderato risoluto.

f

1 "Us - kal - lat - ko Jee - sus - ta sä seu - rat?" u - sein ky - sy -

f

tään. Mut - ta sul - le lau - lus - sa - ni teen nyt ky - sy - myk - sen

p

tään: Us - kal - lat - ko jää - dä pois, kun Ku - nin - kaas sua kut - suu -

f

pi, Kut - suu i - loon i - jäi - se - hen, au - tuu - teen - sa a - la - ti?

2 Uskallatko kuoloon jäädä, elämää kun taritaan?

Uskallatko kuulematta Jeesuksen pois päästää vaan?

Uskallatko kääntyä pois hääsalista tai - vahan,

Surutonna kuoloon käydä, ijäisehen vai - vahan?

3 Rohkenetko toivoa täällä' onnellista elämää,

Vaikk' oot monta kertaa nähnyt, kuink' on kurja onni tää?

Rikkaushan lentää pois ja huijit haihtuu ruusuineen,

Lastuna jäät viskeltäväks maailman me - reen myrskyiseen.

4 Uskallatko hautaan käydä ilman vah - vaa toivoa,

Uskallatko iäisyyden porteillenkin saapua?

Uskallatko tyhjäksi tehdä Herran käskyt ankan,

Voitko käydä Jeesuksetta eteen Herran Jumalan?

1 Miks' sie - lu, sä maail-mas-sa har - hai - le - va, Ain' i - lo - as
Ja miks' a - je - let me-ren vaah-to - na ain', Kun kuo-le - ma

et - sit sen har - ti - oit - la? Sy - dä - me - si an - na jo
sii - tä on palk - ka - na vain? Ja ol - kaam-me mat - kal - la

Jee - suk - sel - le, Niin yh - des - sä tai - vaa - sen mat - kus - tam-
roh - ke - a - na Kun Jee - sus käy e'el - län - me voit - ta - ja-

me, na, Kun Jee - sus käy e el - län - me voit - ta - ja - na.

2 Sä herätys-miekasta haavoittunut,
Äl' itsensä synnissä paaduta nyt!
Jos onnelliseksi sun mielesi ois,
Niin nouse ja hylkää jo maailma pois!
Oi, astu sä joukkohon valittujen,
Ja yhdessä käykäämme taivahasen!
Ja olkaamme matkalla rohkeana,
||:Kun Jeesus käy e'ellämme voitta-
jana;||

3 Kas, arkki on avoinna, kiiruhda sie!
On Henki, ku ohjaa, on Sanassa tie;
Ja Jeesus on Ruhtinas rakastava,
Ja Siion on laivamme luotettava.

No, tahdotkos taivaasen myös sinäkin,
Niin Jeesusta seuraos ristinesi!
Näin kiitävi laivamme kotihin päin,
||:Ja voittohon, voittohon saavumme
näin;||

4 Oi henki, sä "Herrassa iloitseva",
Ja rakkaita käskyjään noudattava,
Ja uskossa pyhyyteen pyrkivä, oi,
Min Jeesus todellaki vapaaksi loi:
Tule käsityksin me käykäämme näin,
Ja keskemme kehoittakaamm': edespäin!
Ja kun kotomaahan on astuttava,
||:Niin Jeesus käy e'ellämme voittajana;||

1 Käy Her-ran luok-se, syn-ti-nen. Jee-sus nyt o-hi käy.

Oi, ei-kö lem-pi tai-vai-nen Nyt kas-voil-lan-sa näy?

Kuoro.

O - - hi käy, O - - hi käy, Kii-ruh-
O - hi käy, O - hi käy, O - hi käy, O - hi käy,

da luok-seen juu-ri nyt, Jee-sus kun täs-tä o-hi käy.

mp *p* *Rit.*

O - - hi käy, O - - hi käy.
O - hi käy, O - hi käy, O - hi käy, O - hi käy.

2 Isoova, pyydä Häneltä,
Jeesus nyt ohi käy!
Hän elon ikileivillä
Sun luokses ennättäy.

3 Käy, lepää, sielu sortunut,
Jeesus käy ohitse!

Hän syntisi on maksanut,
Suo rauhan sinulle.

4 Nyt kerro Hälle huolesi -
Jeesus käy ohitse!
Lempensä takaa varmasti:
Et turhaan rukoile.

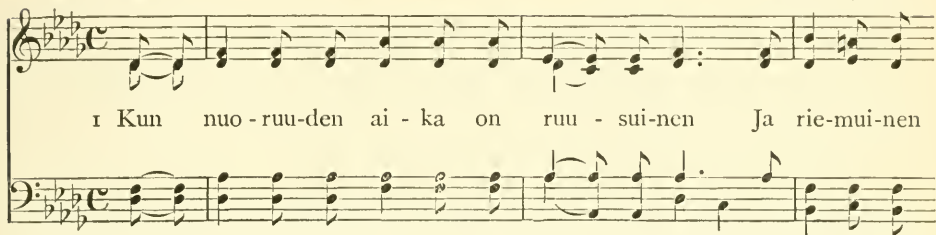
E. A. Hoffman—H. Sorsa.

117

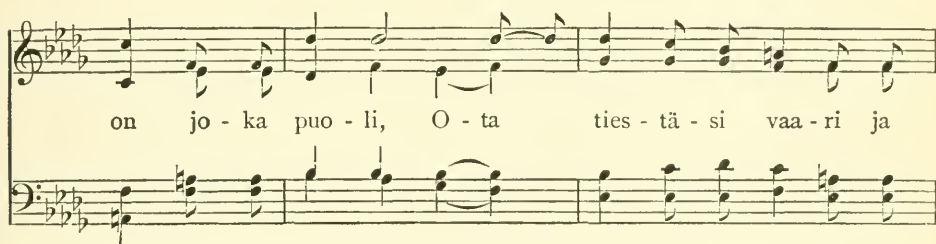
Nuoruuden aika.

Andante con moto.

Mikael Nyberg.

1 Kun nuo - ruu - den ai - ka on ruu - sui - nen Ja rie - mui - nen

on jo - ka puo - li, O - ta ties - tä - si vaa - ri ja

suun - nas - ta sen, Ä - lä kai - kis - ta ruu - suis - ta huo - li!

2 Ota tiestäsi vaari, kun muuten se vie
Syvyyksiin, joissa voi kuolla.
Ah, vaaroja täynnä on maailman tie
Ja kuiluja sen joka puolla.

3 Ilo maailmass' on lyhyt, pettävi tuo,
Pois kohta sen viehätyks vaihtuu,

Kuin ruusu, min lehtiset henkäys luo,
Kuin kupla, mi hohti ja haihtuu.

4 Ilo Herrassa on iankaikkinen vaan,
Se ruusu ei lehtiä poista.
Jo nuorena riennä se saavuttamaan
Ei vertaista ruusua toista.

L. S.

Adagio.

1 Me tai - vaan rie - muun rien - ne-tään. Käy sä myös! Käy sä myös!
Jee - suk - sen ar - moa kiit - tä-mään, Käy sä myös! Käy sä myös!

Mil - joo - nat us - ko - vis - ta saa Jo näh - dä siel - lä

Ka - rit - saa, Ja tiell' on mon-ta mil - joo-naa. Käy sä myös! Käy sä myös!

2 Karitsaa käymme katsomaan,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Ja häntä kunnioittamaan,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Me saamme kruunun elämän
Ja voiton palmun vehreän
Ja riemun iäst' ikähän.
Käy sä myös! Käy sä myös!

3 Sä väsynyt ja toivoton,
Tule myös! Tule myös!
Kaupungiss' siinä sijaa on,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Sua oottaa syli armainen,
Sataman saat sä turvaisen,
Uskalla nimeen Jeesuksen,
Usko, käy! Usko, käy!

4 Auk' Herran kaupunkiin on tie,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Auk' jokaiselle, ken hän lie,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Ah, kuule ääntä Jumalas,
Ah, ole vahva uskossas,
Saat Herran rauhan rintahas.
Tule myös! Tule myös!

5 Yhdymme virteen enkelten,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Harpuilla taivaan veisaten,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Ja halleluja Herrallen
Ylistyslaulu pyhien
Kajahtaa kautta taivasten.
Käy sä myös! Käy sä myös!

Dowling.

Andante. p

1 Käy läh - teel - le sil - le, mi juok - se - ma - han Kun
Läks Jee - suk - sen kyl - jes - tä, haa - vois - ta - han,

Cres. *mf*
it - sens' hän ris - til - lä uh - ra - ta suo. Sun täh - tes se

p *Cres.*
vuo - taa, ah rien - nä sen luo, Rien - nä sen luo, Rien - nä sen

f *Dim. et ritard.*
luo, Sun täh - tes se vuo - taa, ah rien - nä sen luo!

2 Ja sä, jota syntisi raskauttaa
Ja sieluas kauhulla tuskauttaa,
Sua kutsuvi Jeesus tään lähtehen luo,
Sun tähtes se vuotaa, ah riennä ja juo,
Riennä ja juo, Riennä ja juo,
Sun tähtes se vuotaa, ah riennä ja juo!

3 Ja sä, jolle tuttu jo lähde on tää,
Sä maistoit, min autuuden se sisältää,
Se pelastuksen sinun sielulles suo.

Sun tähtes se vuotaa, juo enemmän, juo,
Enemmän juo, Enemmän juo,
Sun tähtes se vuotaa, juo enemmän, juo!

4 Kun kiusauksissa sä kamppailet
Ja murheissa näännyt ja huokaelet,
Juo lähteestä tästä, se toivoa luo,
Sun tähtes se vuotaa ja iloa suo,
Iloa suo, Iloa suo,
Sun tähtes se vuotaa ja iloa suo!

C. A. Stenholm.

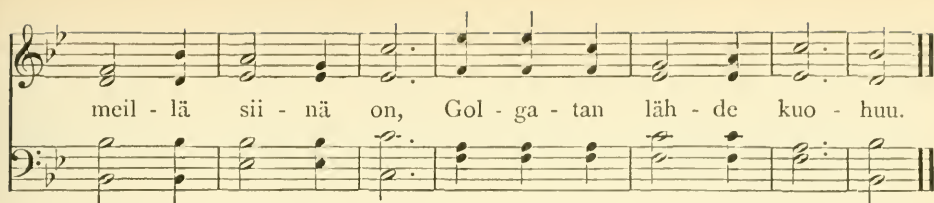
1 On läh - de puh - dis - ta - va, Sen Jee - sus au - ka - si, Kun

kuol-len Gol - ga - tal - la Maa - il - man lu - nas - ti. Nyt

su - lo - ää - nin kut - suu Puh - dis - tus vir - ral - le, Nyt ar - mo -

is - tui - mel - le Jo sie - lu rien - te - le! Kas! Gol - ga - tan

läh - de kuo - huu, Gol - ga - tan läh - de kuo - huu, Pe - las - tus

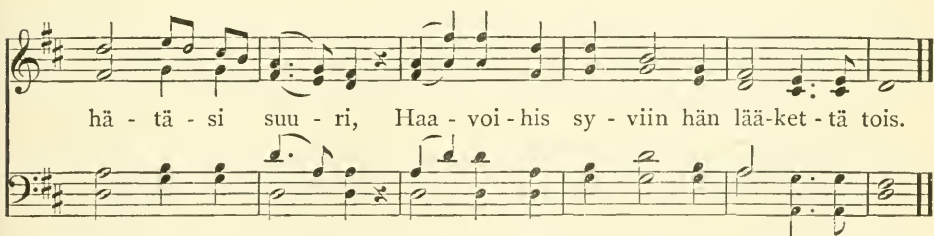
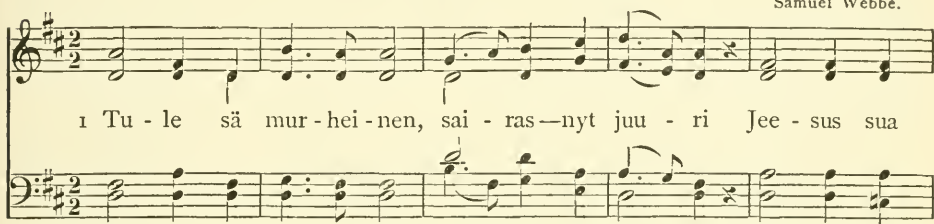
2 Jos olet väsyneenä
Jo synti-kuormahas,
Saat voiman lähtehestä
Ja pääset velastas.
Vedessä siin' on voima
Ja sielun terveys,
Siis riennä ristin alle,
Siell' armo, elpymys. Kas! j. n. e.

3 läisen elon virta,
Siell' armas kuohuilee;
Armoa, puhdistusta
Sielt' etsi, rukoile!
Pelastus synneistäsi
Sinulle tarjotaan.
Eläma, rauha, taivas,
Ne Jeesuksessa saan. Kas! j. n. e.

121

Tule sä murheinen.

Samuel Webbe.

2 Tule sä hukkuva, jolla on hätä,
Jeesus sun kyynelees kuivaapi pois!
Syntist' ei avutta koskaan hän jätä.
Haavoihis syviin hän lääketä tois!

3 Tule sä syntines, virheines kaikin,
Valmisna Jeesus nyt auttamaan ois.
Särjetty sydänpä ain' avun saikin.
Haavoihis syviin hän lääketä tois.

Tuomas Moore.

J. Blomqvist.

f *mf*

1 Kas, läh - de kir - kas ja poh - ja - ton Kor-ves-sa kum - pui-lee! Sen

p *mf*

vir - ta siu-nat-tu, ver - ra-ton Ris-til - tä kuo-hui-lee. Tul-los, oi

p

kul - ki - ja huo - kai - le - va, Tul - los, sä nään-ty - vä, ja - no - a' - va,

Tul-los, ja voi - mi - a läh-tees-tä juo Ra - hat - ta, il - mai-sek - si!

2 Ei puutu lähteellä juotavaa,
Ei kuivu kaivo tää;
Nyt kaikki saavat vain ammentaa
Ja aina vettä jää.
Tullos, j. n. e.

3 Tään lähteen vettähän juotihin,
Kun vaivaan vaivuttiin;
Se janon sammutti kulloinkin,
Kun sille saavuttiin.
Tullos, j. n. e.

4 Ken määrää kertoa voisikaan
Poloisten syntisten,
Jotk' osui lähteelle tuskissaan
Ja saivat terveyden.
Tullos, j. n. e.

5 Nyt lähteen vedellä vieläkin
Janoan tyydyttää
Nuo suuret syntiset, pienetkin,
Ja vielä vettä jää.
Tullos, j. n. e.

Lento. p

1 Jee - sus sei - soo kol - kut - ta - mas - sa, Huutaa: "Tullos sä pääs - tä - mään!"

Eh - tool - lis - ta hän nyt tah - too tul - la Si - nun kans - sa - si pi - tä - mään.

A - vaa ys - tä - väl - le - si, Jok' on val - kee, pu - nai - nen,

Käs - ke Jee - sus vie - raak - si, E - lä, kuo - le hä - nel - len!

2 Katso, päässä on piikkien haavat,
Katso kylkeen, mi avattiin,
Katso reikiä käten ja jalkain,
Sielu, tähtes hän rangaistiin!
Avaa j. n. e.

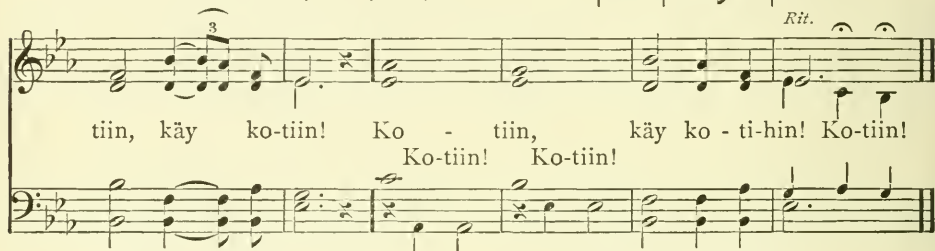
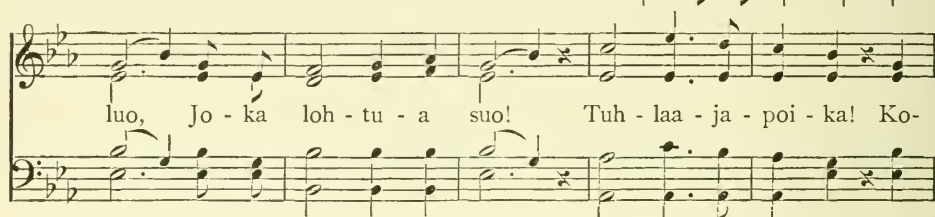
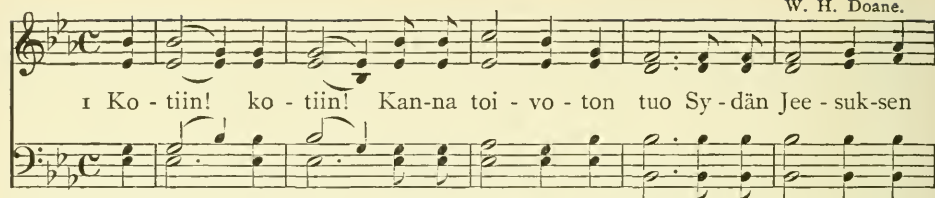
3 Sano saako kauvan hän oottaa,
Jääkö viel' ulos vartoomaan?
Kuule, kuin sua nimeltäs kutsuu,

Toivoo päästä vapahtamaan.
Avaa j. n. e.

4 Turhaanko hän kolkuttaa yhä,
Vuosi vuodelta vartoin vaan?
Sielu, voi, jos et avaa hälle!
Vihdoin poistuu hän murheissaan.
Avaa j. n. e.

J. B.

W. H. Doane.

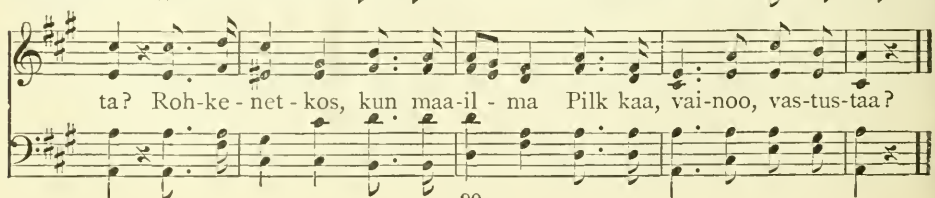
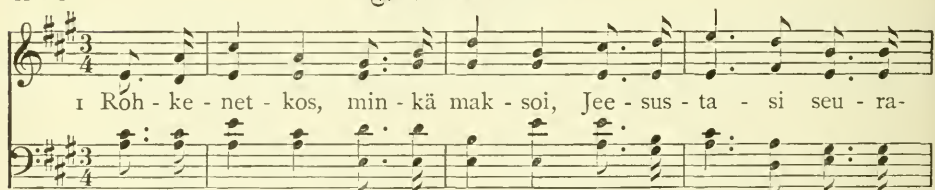
2 Kotiin, kotiin! —
Sumu peittävi maan,
Siell' ei toivoakaan, —
Isä oottavi vaan.
Tuhlaajapoika!
Kotiin j. n. e.

3 Kotiin, kotiin!
Tullos semmoisenaan
Syntis-kurjana vaan,

Turvaten Karitsaan!
Tuhlaajapoika!
Kotiin j. n. e.

4 Kotiin, kotiin!
Etkö kääntyä vois
Synnin polvuilta pois?
Emme kuolla sun sois —
Tuhlaajapoika!
Kotiin j. n. e.

E. H. Gates.

2 Rohkenetkos kristityksi
Kokonaan nyt ruveta?
Jos et tohdi edes alkaa,
Kuinkas vaan käy lopussa?

3 Kaupungin sen ken voi peittää,
Joka seisoo vuorella?
Kuinka usko salattaisiin,
Josta elo voiman saa?

4 Ah, jos Kristus vaan on tullut
Suureks sydämellesi,
Niin sun täytyy maailmalle
Tunnusta sun uskosi.

5 Jos maailma pilkkaa, vainoo,
Sitä ei saa totella;

Herran kunnia on ainoo,
Johon usko katsahtaa.

6 Muista, jos et ole kanssa,
Niin sä olet vastahan!
Jos sä olet Herraa vastaan,
Mene kohta Golgataan!

7 Pyydä siellä puhdistusta
Jeesuksesi nimessä;
Pyydä armoo seuratakses
Häntä kaikkein edessä!

8 Muista, asia on kallis,
Muista siis se aikanaan:
Risti ensin, sitte kruunu,
Sodan jälkeen rauhan saa. L. S.

126

Herra seisoo ovellass.

Allegretto.

J. B.

p

1 Her-ra sei-soo o-vel-las, Sy-dän, et-kö a-vaa? Es-tyt syn-ti-

The first system of music is in G major, 6/8 time. It features a treble and bass staff. The melody is in the treble staff, starting with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The bass staff provides harmonic support with chords. The lyrics are written below the treble staff.

juok-sus-sas! Pel-käät eh-kä pa-huut-tas? Hän on ar-mah-ta-va.

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the treble staff.

Rit. *fz* *pp*

Ih-mi-nen, ah kuu-lep-pas, Et-kö, et-kö a-vaa?

The third system concludes the piece. It includes dynamic markings: *Rit.* (ritardando), *fz* (forzando), and *pp* (pianissimo). The lyrics are written below the treble staff.

2 Katso, Uhrikaritsa
Kutsuu tulemahan!
Sylihini joutukaa,
Nimeäni oppikaa
Avuks huutamahan.
Turhaanko hän tulla saa
Sua kutsumahan?

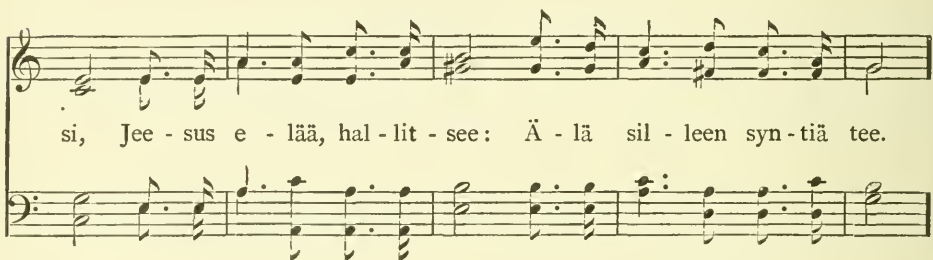
3 Tule Jeesus luokseni,
Avaa sydämeni,
Pese mua puhtaaksi,
Verellä tee terveeksi
Syistä syntieni.
Jeesus, Jeesus veljeni,
Tule sydämeeni!

Jätä syntisi.

"Mene ja älä silleen syntiä tee." Joh. 8, 11.

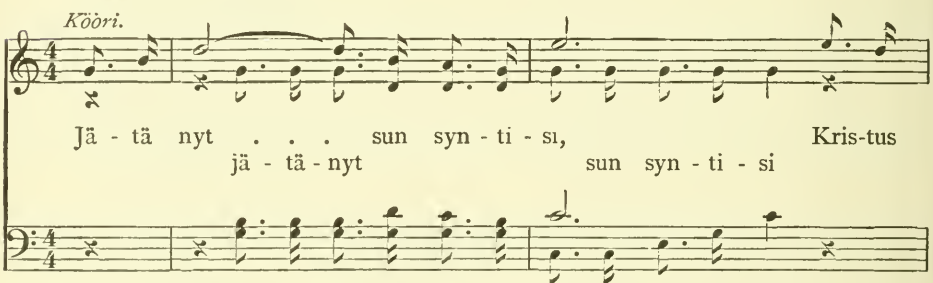

1 Jä - tä nyt sun syn - ti - si, Kris - tus kuo - li täh - te

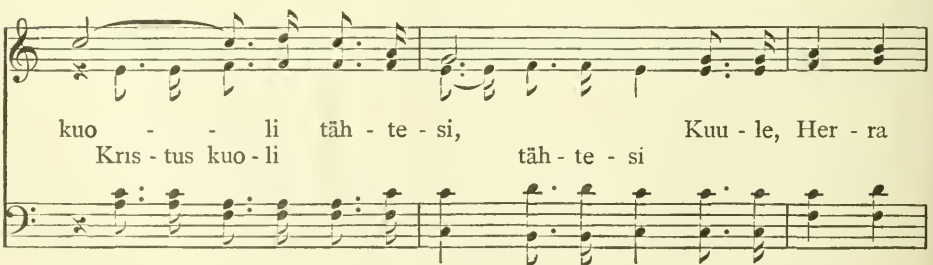

si, Jee - sus e - lää, hal - lit - see: Ä - lä sil - leen syn - tiä tee.

Kööri.

Jä - tä nyt . . . sun syn - ti - si, Kris-tus
jä - tä - nyt sun syn - ti - si

kuo - - li täh - te - si, Kuu - le, Her - ra
Kris - tus kuo - li täh - te - si

Ritard.

ru - koi - lee: Ä - lä sil - leen syn - tiä tee.

2 Jätä nyt sun syntisi,
Tartu käteen Herrasi,
Ansait sua väijyilee,
Pelkää, älä syntiä tee.

3 Jätä nyt sun syntisi,
Jeesus verta hikoili,

Tähtes', oi, Hän vapisee:
Itke, älä syntiä tee.

4 Jätä nyt sun syntisi,
Jeesus elää iäti,
Kiusauksissa kuiskailee.
Älä silleen syntiä tee.

128

Viel' on sijaa.

Ira D. Sankey.

1 Viel' on si - jaa! Ka - rit - san luo - ta nuo Harp - pu - jen soin - nut

Kut - sun sul - le tuo: Si - jaa, si - jaa! Käy si - sään jou - tui - saan!

2 Hääsälihin nyt juhlaan matkataan;
Käy sisälleen, ol' ylkäs vieras vaan:
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuissaan!

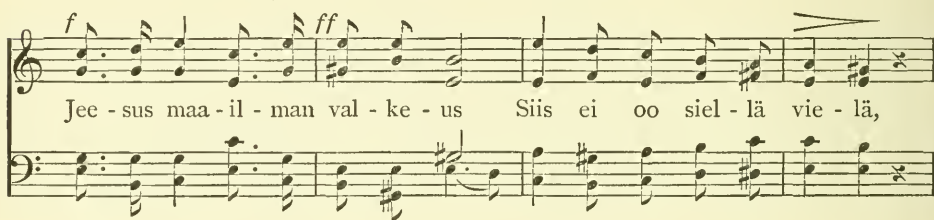
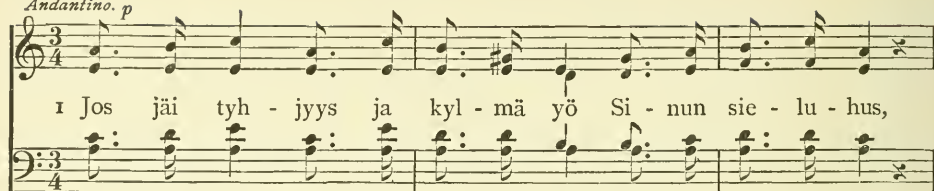
3 Kohta on täys' jo taivas suuren suur'!
Kiiruhda joutuin, Paikkas saat nyt juur'!
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuissaan!

4 Joutuos nyt, kun auki armojen
Viel' ovi on: miks' viivyt, sielunen?
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuissaan!

5 Taivahan riemu sulle tarjotaan;
Enkelit kutsuu ruunun noudantaan.
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuissaan!

6 Kutsuvi myös, oi, lempi Jumalan,
Tie jätä pois synnin, maailman,
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuissaan!

7 Illalla kenties ovi suljetaan,
Kuuletpa: "Sijaa et saa ollenkaan!"
Sijaa ei saa!
Oi tää on kauheaa!

Andantino. p

2 Puuttuisitko—mit' olleekaan,
 Käy luo Jeesuksen!
 Vaikk' et itse sit' tietäiskään,
 Hänpä tietää sen.
 Hän mi lahjat sai kaikillen,
 Myös on sun auttajasi,
 Mutta jos sä häntä puutut, puutut
 autuuttasi.

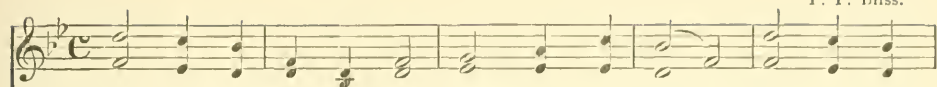
3 Isoot, janootko hauskuntaa
 Maailman hyörinän?
 Hän se elävä leipä on,
 Mi suo elämän.
 Hälle sydämes anna, hän
 Täyttää sen toivomuksen,
 Hän voi runsaast' tyydyttää sen janon,
 kaipauksen.

4 Ah, kuin hän sua rakastaa!
 Kuule, kolkuttaa!
 Eikö ystäväs armahin
 Sisään tulla saa?
 Yhä saako tuoll' odottaa,
 Eikö saa sydäntäsi?
 Näinkö maksat hälle, joka kärsi edestäsi.

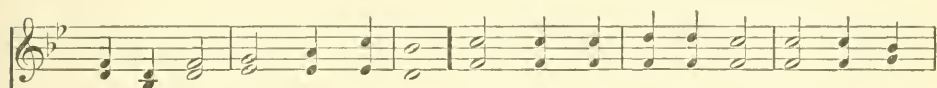
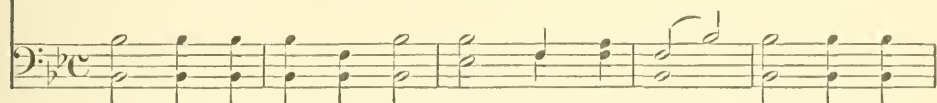
5 O, siis heräjä ottamaan
 Vastaan lahjansa:
 Armo, autuus ja elämä,
 Kaikk' on tarjona;
 Sinä, minä ja kaikkipa
 Häneltä kyllä saamme;
 Rakkautens' sylihin vaan uskoll' langet -
 kaamme.

L. S.

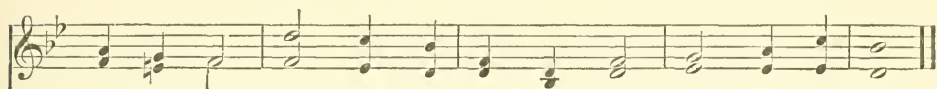
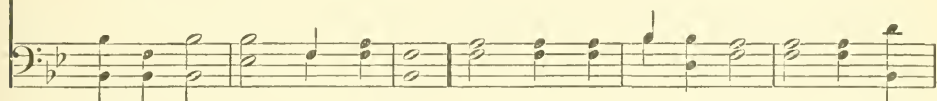
P. P. Bliss.

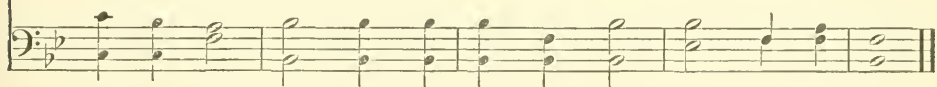
1 Häät on jo val - mis - na, Käy si - jal - les! Kuu - lu - vi

kut-sun-ta, Käy si - jal - les! Koht' I - sä las - ta - han Ot - ta - vi

vas - ta - han, Pe - rin - nön saan - ta - han, Käy si - jal - les!

2 On elon vesi tuo
Puuttumaton,
Kiiruhda sekä juo,
Kun jano on!
Tuhannen tuhannet
Siitä on juonehet,
Ei lopu nestehet,
Kyllälti on.

3 Uskossa Herrallen
Huolesi vie!
Luo armo-istuimen
Auki on tie;
Orjaks' et luotukaan,
Käy vapahasti vaan,
Turvaten Jumalaan,
Auki on tie!

4 Maa ei se kotia
Ainaista suo!
Kiiruhda, palaja
Luojasi luo.
Sielläpä suloinen
On koti kaikillen,
Käy sinne, kääntyen
Luojasi luo!

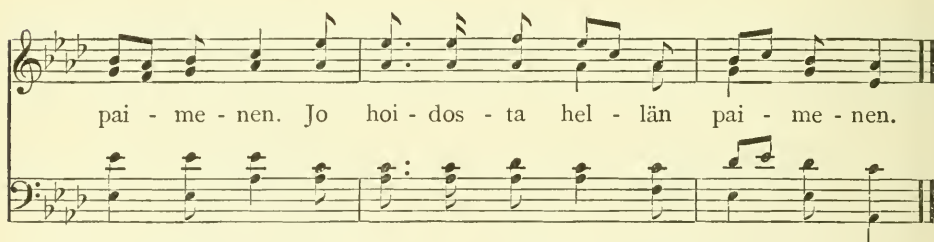
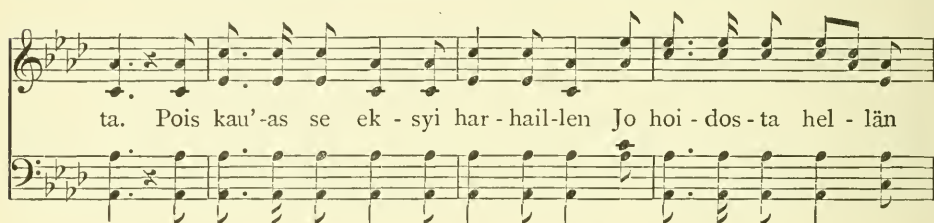
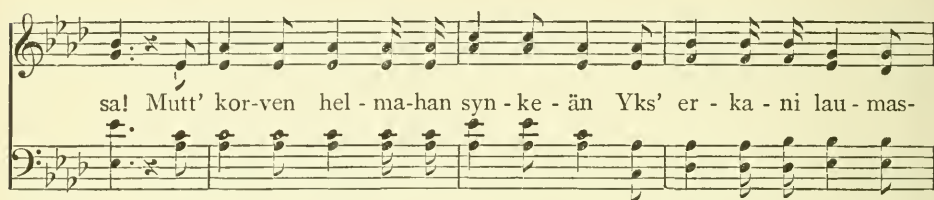
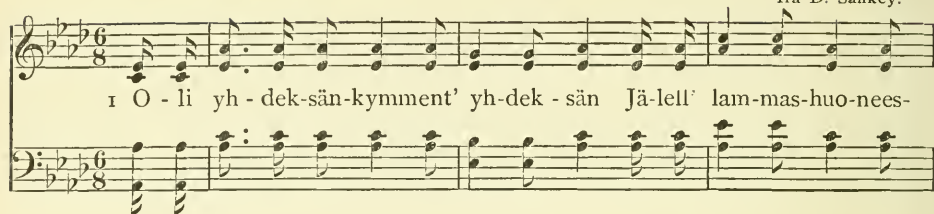
5 Jeesus, sun kutsuas
Noudatamme!
Suo sija huoneessas,
Valmista se!
Synnistä pelasta,
Tarjoa apua,
Elossa, kuolossa,
Jeesuksemme!

H. Burton.

131

Kadonnut lammias.

Ira D. Sankey.

2 "Sull' on yhdeksänkymment' yhdeksän,
Eikö siinä kyllin ois?"

"Ei", kuultiin paimenen ääntävän,

Kun kiiruhti korpeen pois,

"Mä etsiä tahdon, vaikka lie

||:Kuink' ahdas ja kolkko korven tie":||

3 Yli Herramme kahlas virtojen,

Yhä etsi päivin, öin,

Ja vihdoin viimeinkin löysi sen

Kadonnehen tuskin töin;

Hän kuuli sen kurjan huodon kai

||:Ja nääntyvän raukan kiinni sai.:||

4 "Miksi vuorelle tie on verinen,
Rakas, kallis Herrani?"

"Kas, siihen vuos' veri paimenen,

Ku lammasta etseili"—

"Mi haavoitti kätes armahat?"

||:"Nuo pistävät orjantappurat":||

5 Ylös taivasta kohden kohoa

Ilohuuto kaikuvin:

"Kaikk', kaikki kilvassa iloittaa,

Jo lampahan' saavutin!"

Ja enkelten riemulaulu soi:

||:"Jo Herrall' on morsionsa, oi!":||

Lento.

H. W. D.

1 Sic - lu, kuu - le sa - na Her-ran, Ar - mon sa - no - ma se on.

Us - ko, i - has - tu jo ker - ran, Täss' on ar - mo ra - ja - ton!

Sul - le on, sul - le on Tar - jon' ar - mo ra - ja - ton!

2 Katso, Jeesus pilkkaa kantaa,
Verta vuotaa viaton!
Kuolemaankin itsens' antaa,
Sielu, sun se tähtes on,
Tähtes on! Tähtes on!
Sielu, sun se tähtes on!

3 Kuule sanaa hellää tätä:
Kuormas, joka raskas on,
Minun hartioillen' jätä,
Mull' on armo rajaton!
Sulle on, sulle on
Armo, rauha rajaton!

4 Kanna siis Jeesuksen luokse
Syntikuormas, onneton!
Alä synniss' enää juokse,

Koska pääset armohon.
Tarjoll' on, tarjoll' on
Sulle armo verraton.

5 Kristus ansainnut on sullen
Pelastuksen, sovinnon;
Iki-ilohon sä tullen
Taivaassa saat asunnon.
Sinut on, sinut on
Kutsunut hän ilohon!

6 Tuolla ylhääll' ylistämme
Rakkautta Jeesuksen;
Mit' on tehnyt edestämme,
Siellä kirkastaa hän sen.
Sinullen, minullen
Kirkastaa hän siellä sen!

J. Blomqvist.

1 Sie - lu huo - les - tu - nut! Her - ra Jee - sus sun pe - las -
 tais. Kuu - le kut - sui - le - vaa Ään - tän - sä i - ha - naa, Su - re -
 vai - si - a hän loh - dut - taa! O - le rau - has - sa vaan, O - le
 rau - has - sa vaan, Syn - tis an - teek - si an - ne - taan!

2 Sielu hairahtunut!
 Jeesus sinua etsiilee.
 Nimeltäs kutsuen,
 Kätens ojentaen,
 Tarjoo valkaman rauhallisen
 Ole rauhassa j. n. e.

3 Sydän särkynyt, oi!
 Herra Jeesus sun parantais.
 Heitti henkensä hän,
 Jotta elämähän
 Sinut sais verilääkkehellän.
 Ole rauhassa j. n. e.

4 Sielu kiusattu oi,
 Herra Jeesus sun vahvistaa!
 Itse voitettuaan

Kiusat myrskyissä maan
 Hän nyt yksin sun auttavi vaan.
 Ole rauhassa j. n. e.

5 Lapsi luopunut oi,
 Palaja! Herra kutsuu viel';
 Ota vastahan nuo
 Lahjat, jotka Hän tuo,
 Langenneillekin jotka hän suo!
 Ole rauhassa j. n. e.

6 Sielu epäilevä!
 Poijes pelko, hän kutsuu oi!
 Luota pelvotta vaan
 Jumalan Karitsaan,
 Suurten syntisten Vapahtajaan!
 Ole rauhassa j. n. e.

p Moderato.

1 Pel - vo - ton ol - ko - hon Us - kos Jee - suk - sen an - si - oon.

Au - tuus hä - nes - sä tar - jo - taan. Rien - nä sy - liin - sä sa - ta - maan,

ff Pian se jo myö - häis - tä on! *p* Pian se jo myö - häis - tä on!

2 Pelvoton olkohon
 Uskos Jeesuksen armohon.
 Syntiä sull' on vaan kauheaa.
 Katso Jumalan Karitsaa,
 Syntis hän ottavi pois!
 Syntis hän ottavi pois!

3 Hetki lyö, joutuu yö,
 Koht' on täytetty kuolon työ.
 Pian soi pasuuna tuomion,

Valmis oletko tulohon
 Tuomarin vanhurskahan?
 Tuomarin vanhurskahan?

4 Aika tää kiirehtää,
 Iäisyys hän on matkan pää.
 Käytä kalliisti hetket sen,
 Rauhaa sielulles etsien,
 Jeesuksen turvihiin käy!
 Jeesuksen turvihiin käy!

1 Joulu-yö! Juhla-yö!
 Päättynyt on kaikkien työ,
 Kaks' vain valveill' on puolisoa
 Lapsen herttaisen nukkuessa,
 Seimi-kättyessään,
 Seimi-kättyessään.

2 Joulu-yö! Juhla-yö!
 Paimenilla on yksin työ.
 Enkel' taivahan ilmoitti heill':

"Suuri koittanut ilo on teill',
 Jeesus syntynyt on!
 Jeesus syntynyt on!"

3 Joulu-yö! Meille myös!
 Enkel'-kuorohon yhtyös:
 "Kunnia Jumalan korkeudessa,
 Rauha vallitkoon maailmassa,
 Hyvyys sydämissä!
 Hyvyys sydämissä!"

Priscilla J. Owens.

Wm. J. Kirkpatrick.

1 O - let kuul - lut sa - no - man: Jee - sus voi pe - las - taa!

Ker - ro kaut - ta maa - il - man: Jee - sus voi pe - las - taa!

Y - li vuor - ten, laak - so - jen, Rien-täin saam-me ju - lis - taa.

Ees - päin! Her - ra käs - ki sen: Jee - sus voi pe - las - taa!

2 Yli maailman kuohujen:

Jeesus voi pelastaa,
Kuule kurja syntinen:
Jeesus voi pelastaa,
Laula hyöky vahtova,
Rotkot vuoret kertokaa,
Vyöry ääni valtava:
Jeesus voi pelastaa!

3 Laula syömmeen syntisen:

Jeesus voi pelastaa.
Kuoli hän, nyt eläen:
Jeesus voi pelastaa.

Kuiskaa hiljaa, ahdistus
Sydäntä kun vaivuttaa.
Yli haudan kaikuos:
Jeesus voi pelastaa.

4 Kerro myrskyn voimalla:

Jeesus voi pelastaa.
Koko syömmen riemulla:
Jeesus voi pelastaa.
Kuten aalto hyrskyen,
Voimakkaasti laulakaa,
Kaiju kaikki voittaen:
Jeesus voi pelastaa.

P. J. Owens.—H. Sorsa.

1 Onnen löysi sieluni,
Kiitos soi Herralle!
Jeesus minun lunasti,
Kiitos soi Herralle!
Jeesus maksoi velkani,
Kun Hän kuoloon ristille
Kävi minun tähteni.
Kiitos soi Herralle!

2 Nyt on orja vapaana,
Kiitos soi Herralle!
Nyt on Isän omana,
Kiitos soi Herralle!
Riemu rinnassani saa
Kiitosvirret vireille,
Jeesus taitaa vapahtaa,
Kiitos soi Herralle!

3 Sokea sai näkönsä,
Kiitos soi Herralle!
Katsella voin päiväyttä,
Kiitos soi Herralle!
Yöhyt muuttui päiväksi,
Valo koitti minulle,
Kaikki muuttui uudeksi,
Kiitos soi Herralle!

4 Sama armo sulla on,
Kiitos soi Herralle!
Hän toi täyden sovinnon,
Kiitos soi Herralle!
Kuollessaan Hän ansaitsi
Pelastuksen kaikille,
Anna sielus Hänelle —
Kiitos soi Herralle!

P. J. Owens.—H. Sorsa.

138

Jeesus sielun Ylkä.

Martyn. 7. D.

Simeon Butler Marsh.

1 Jee - sus sie - lun yl - kä sä, Sy - liis suo mun
E - lon hir - mu - myrs - kyis - tä, Al - ta hyö - ky
D. C. Rau - hass' saa - ta sa - ta - maan, Tal - tees sie - lun'

Fine.

D. C.

pae - tak - sen' Jee - sus, käy mua suo - jaa - maan,
aal - to - jen. Siks kun myrs - ky o - hi on,
tul - ko - hon!

2 Kenpä muu mun turvan' ois!
Sielun' riippuu sinussa.
Älä heitä heikkoo pois,
Auta, nosta, lohduta.
Sinuun yksin uskallan,
Avun kaiken sulta saan;
Riennä siipeis suojahan
Turvatonta turvaamaan!

3 Sä oot, Jeesus, halunan',
Kyllin suot mun tarpehen'
Tue sä mua horjuissan',
Ole valon', terveyten'.

Vanhurskas sun nimes on,
Mä oon kurja syntinen,
Rikollinen, avuton,
Sä oot hyvä, armainen.

4 Annat armon runsahan,
Puutteeni voit parantaa,
Armovirran vuotavan
Suo mua pestä, puhdistaa.
Elon lähde olet sä,
Kylliksen' mun juoda suo.
Ole mulla lähteenä,
Joka iki-elon suo.

C. Wesley.

Th. Hastings.

Andante.

1 O, nyt on päi-vä au-tuu-den, Nyt kahleet au-ke-aa, Vaikk' kuin oot kurja,

Rit.

syn-ti-nen, Sun Her-ra va-pah-taa, Sun Her-ra va-pah-taa.

2 Sinulle tänään lausuu hän
Sanansa suloisen:
"Käy syliini, käy pöytähän!
||:On sijaa sinullen!":||

3 Hän iäisesti rakasti
Sua, kurja syntinen,
Myös tuntee sielun-tilasi
||:Jumala armoinen,:||

4 Se armo, joka ryövärin,
Myös sunkin pelastaa,
Ja unhotuksen syvyykseen
||:Sun syntis upottaa,:||

5 Siis riennä, armosylinsä
On auki sulle nyt,
Sua Jeesus huutaa nimeltä,
||:On kauvan etsinyt!:||

6 Miks tahdot käydä enemmän
Kahleissa syntien,
Kun vapauden, elämän
||:Sois Herra sinullen?:||

7 Hääsalihin käy sisähän
Morseinna Karitsan,
Sull' antaa juhlapuvun hän,
||:Niin — lumivalkean!:||

140

Ahdas portti.

1 On portti ahdas, kaita tie,
Mi johtaa taivaasen,
Vaan mahdut siihen kuitenkin,
||:Jos lienet vaikka ken!:||

2 Ei taivas vielä ole täys',
Sä kyllä sijaa saat,
Jeesuksen nimeen, ansioon
||:Sen portit aukeevat,:||

3 Vaikk', on jo siellä tuhanne
Valkeissa vaatteissaan,
Sullenkin sijaa säästänyt
||:On Herra armossaan,:||

4 On sijaa rinnoill' Jeesuksen
Ja paradiisissaan,
Niin evankeljum' opettaa,
||:Siis kiitos Jumalan!:||

5 Ylistys Herran, että mä
Myös luona Jumalan
Asua iankaiken saan
||:Ilossa taivahan!:||

6 "Mä Herran iloon käydä saan,"
O autuus verraton!
Autuas, lapsenoikeuden
||:Ken siellä saanut on!:||

M. Bliss Willson.

1 Jee - sus mua huu - ta - vi; Kään-ny jo! Me - nen - kö luok-seen nyt?

Hä - neen ken us - koo, on au - tet - tu— Me-nen - kö luok-sen-sa nyt?

Hel-lim-min huolin hän kuis-kai-lee: Ä - lä mull' e-nem-pää murhett' tee.

Vie - lä - kö mie-le-ni paa - tu - nee Tai tu - len - ko ty - kön-sä nyt?

2 Mun tähteni Jeesus surmattiin,
Menenkö luokseen nyt
Tähteni naulittiin ristille,
Menenkö luoksensa nyt?
Nyt antaa hän armon siunatun,
Nyt tahtoo hän aina olla mun,
Jos jätän maailman turmellun,
Oi avaanko hänelle nyt?

3 Jeesus hän kolkuttaa, kolkuttaa,
Avaanko hänelle nyt?
Sit' ehkä toiste en kuulla saa,
Avaanko hänelle nyt?

Herrani Jeesus on ovella,
Voi sitä ystävää kallista;
Annanko sydämen paatua
Vai avaanko hänelle nyt.

4 Mitäs jos Herra mun hylkääpi,
Avaanko hänelle nyt?
Oi tahdon avata oveni,
Pelasta sieluni nyt!
Siunattu Jeesus, oi, joutuos,
Syntini anteeksi antaos;
Työsi nyt minussa alkaos
Ja pelasta sieluni nyt.

Fanny J. Crosby.—Suom. Hilda Sorsa.

Moderato.

W. H. Doane.

I Kuu - le ru - ko - uk - sen', Jee - sus, O - hits' ä - lä käy;

Muil - le - kin kun ar - mos lai - naat, Luok - sen' en - nä - täy!

Jee - sus, Jee - sus, o - hits' ä - lä käy; Ja kun

vir - voi - tat sä mui - ta, Luok - sen' en - nä - täy!

2 Armo-istuimesi luona
Mulle rauha tuo;
Jos mä murtuneena vaivun,
Vahva usko suo!

3 Turvaten sun ansioosi
Armoos anelen,

Parantele terveheksi
Haavat sydämen'!

4 Sinä ilon, elon lähde
Kaikkein kallihin;
Sinuttapa maa ja taivas
Turha oisikin!

F. J. Crosby.

Ira D. Sankey.

1 Oi, Jee-sus, kuu-le huu-to-ain Ja au-ta kur-jaa sie-lu-ain: Sa

ar-mos-ta-si mi-nut vaan Ot' ai-van täl-lais-naan!

Oi o-ta täl-lais-naan! Oi o-ta täl-lais-naan! "Mun

Jee-sus kuo-lit täh-te-ni", Siis o-ta täl-lais-naan!

2 Oon rikollinen, avuton,
Mut veres tähtien juossut on.
Mun tehdä voit miks' tahtos on:
Oi ota tällaisnaan!

3 Täss' olen, Herra, vallassas,
Tee työsi armo-voimallas

Ja kirkasta sun kunnias!
Ot' aivan tällaisnaan!

4 En parantaa voi itseäin,
En pitää yhtä päätöstäin:
Oi, oman nimes tähden, näin
Ot' aivan tällaisnaan!

E. Hamilton.

1 O Jee - suk-sen', Mä puut-tei-nen Sun tur-viis it - sen' an-

nan; Sun e - tee - si Mä syn - ti - ni Ja ka - tu-muk-sen' kan - nan.

2 Mä kaukana
Pois sinusta,
Kuin lammas harhaelin;
Riemuissa maan,
Kuin vaahto vaan,
Aalloilla häilyelin.

3 Vaan huokaillen
Sua rukoilen:
Ah Herra, lepy_vielä!

Mua katsahda
Taas armossa,
Hyvyyttä älä kiellä!

4 Mä heikko oon,
Vaan tukekoon
Mua voimas, rakas Isä!
Sä armossas
Sun sanallas
Mun voiman', taiton' lisää!

C. Sjögréen.

1 Her - ra sä tai - vaan, Sy - dä - men' var - too - vi sua;

Huo - jen - na vai - vaan', Vir - voi - ta, loh - du - ta mua!

2 Suo etten näänny
Autuutta etsiessäin!
Taaks' etten käänny,
Jeesus mua vie edespäin!

3 Käsissä kanna,
Vahvista heikkouten',
Voimasi anna
Sinua seurataksen'.

4 Turhuutta vastaan
Kätke mua itsehesi!
Sä ainoastaan
Olet mun ilonani!

5 Vaarat sä poista,
Herra, ja siunaus tuo!
Kasvosi loistaa
Kirkkahat minulle suo!

L. S.

146

Sun jalkoihisi lankeen.

M. E. Karlsson.

Adagio.

1 Sun jal - koi - hi - si lan-keen ru - ko - el - len, O Her - ra

Jee - sus, toi - vo ka - tu-vain! Ah, an-teeks an - na, huu-dan huo-ka-

el - len, Ja lap - ses puo - leen kat - so ar - mah - tain!

2 Sä vikan' näet, luet kyyneleeni,
Mua nimeltän' taas kutsut äänellä.
Sä tunnet tarkoin sydänsairauteni,
Ah paranna mun haavan' sylissä!

3 Ah suo mun nähdä sua lähelt' aivan,
Ja suo mun maistaa sinun rinnoillas

Sun kunniaasi suurta, rauhaa taivaan,
Ja käydä kuoloon rohkeest' turvissas.

4 Vahvista että kestäin taisteluissa,
Ja auta liitossasi riippumaan,
Sua rakastamaan ajan vaihteluissa
Ja uskossasi kuoloon nukkumaan.

1 Mes-ta - ri, myrs-ky on suu - ri Ja mah - ta - vat lai - neet käy; On

tai - vas-kin mus - ta - na juu - ri, Ei a - pu - a mis-tään näy.

Mes-ta - ri, sal - lit - ko mei-dän Kur - ji - en huk - ku - a!— Jo - ka

tuo - ki - o tui - mas - ti uh - kaa Meit' aal - toi - hin hau - da - ta.—

Ma ty - ve - neks' aal - lot ja tuu - let saan, Rau - ha vaan!

Rai - vot-koon vi - ha siis aal - to - jen, Tai hen - ki - en, taik - ka - pa

Cre - - - - - scen - - - - - do.

ih-mis-ten, Ei hä-tää, kun tul-lun-na lai - va-han On Mes-ta - ri maan, meren

tai - va - han. Ne kaik-ki saan kau - niis - ti tai - pu-maan,—Rauha vaan!

Rau - ha vaan! Ne kaik-ki saan kau-niis-ti tai - pu-maan, Rau - ha vaan!

2 Mestari, tuska mun valtaa
Ja murhe mun näännyttää,
Ei tyyntyä syömeni malta,
Se viel' yhä myrskyää,
Synnin ja surujen kuohut
Käy hamaan sieluhun—
Ja ma hukun—ma hukun, ah, Herra!—
Oi riennä jo apuhun!—

3 Mestari, vaara jo väistyi,
Nyt kaikk' on niin tyyntä vain.
Syvyydessä aurinko välkkyi
Ja taivas mun tunnossain!
Siunattu, voimakas Herra,
Ain' ole kanssani,
Kunnes saavun ma satamaan kerran
Ja päättävi matkani!

M. A. Baker.

Ira D. Sankey.

1 Sun rau - has, Jee - sus, an - na mul - le par - haaks, Se tais - te -

luis - sa lie - vi - tys - tä tois, Ja kor-pi-maan-kin muuttais hu - vi -

tar - haks, Ja va - el - lus vaan "vä - hän ai - kaa" ois.

2 Niin "vähän aikaa" vielä kilvoitusta,
Sanallas itse silloin lohdutat,
Ja "vähän aikaa" kylvön toimitusta,
Kunneikka lyhteet kotiin kokoat.

3 Nyt "vähän aika" huolta elontiellä,
Ja juoda rahtu elonvirrasta,

Sitt' jäiseästi nautintoa siellä
Täydellisyyden lähteen reunalla.

4 Nyt "vähän aikaa" lampun valmistusta,
Ja "vähän aikaa" odotusta vaan,
Ja sitte iki-juhlan riemastusta,
Ylistäin, kiittäin sua ainiaan.

Joseph P. Holbrook.

1 Mä kuu - lin ää - nen Jee - suk - sen: "Laps' par - ka, ar - ma - han',

Käy, las - ke pääs mun rin - noil - len', Mä si - nut rau - hoi - tan!"

Mä me - nin niin - kuin o - lin vaan, Mur - heis - san', puut - teis - san',

Ja su - lon rau - han häl - tä sain, Rak - kau - den pa - la - van.

2 Mä kuulin äänen Jeesuksen:
 "Mä vettä elävää
 Suon ilmaiseksi, juo, elä sä
 Et janoo enempää".
 Mä tulin luokse Jeesuksen
 Ja join, syvälti join,
 Niin sammui jano, elon sain,
 Nyt iät' elää voin!

3 Mä kuulin äänen Jeesuksen:
 "Oon valkeus maailman,
 Ken seuraa mua, ei koskaan jää
 Pimeyden valtahan",
 Mä häneen katsahdin ja sain
 Elämän valkeuden,
 Sen valossa mä vaellan
 Nyt hetken jokaisen.

Horatius Bonar.

Arr. from Neumaster, 1671.

James McGranahan.

I "Jee - sus ot - taa vas - ta - han," Sa - na kal - lis kai - ku - koon,

Kau - vim - pa - na kul - ke - van Sy - dä - meen se . vai - pu - koon!

Kuoro.

Lau - la, lau - - - la rie - mui - ten: Kris - tus
lau - la rie-mui-ten, lau - la rie-mui-ten

kor - - - jaa syn - ti - sen. . . . Soi-koon ai - - - na
kor-jaa syn-ti-sen Kris-tus kor-jaa syn-ti-sen soi-koon selvemmin

sel-vem-min: Kris - tus kor - jaa kur - jat - kin!
soikoon selvemmin

2 Tullos rauhan valkamaan,
Armon portit auki on!
Herra seisoo sanassaan,
Epäilykses aiheeton.

3 Kristus vastaan ottaa sun,
Verin syntis puhdistaa;

Hän sun osti tuomitun,
Kukas siis voi kadottaa?

4 Tyyntynyt on tuntoni,
Sovitettu sielusein:
Kristus kaikk' on kuntoni,
Täysi vanhurskautein.

Haljennut Kallio.

Poco Adagio.

Th. Hastings.

1 Kal-li-o, mi täh-te-ni Hal-ke-sit, oo tur-va-ni! Ve-des-tä ja ve-res-täs,

Jo-ka vuo-si kyl-jes-täs, An-na lää-kett' e-lä-män Päästämään mua synneistä!

2 Työllän' täytetyks' en saa,
Mitä lakis velvoittaa.
Jos kuin ahkeroisin,
Yöt ja päivät itkisin,
Syntejän' en maksaa vois,
Sä vaan voit ne ottaa pois.

3 Turha on mun ansion'.
Ristissä mun turvan' on.
Alastonna, puutteissan'

Apua sult' odotan.
Vie mua terveyslähteen luo,
Älä syntiin kuolla suo!

4 Terveenä mun ollessan',
Elossa ja kuollessan',
Ja kun kutsut tulemaan
Tuomiotas kuulemaan—
Kallio, mi tähteni
Halkesit, oo turvani!

152

Sovitus.

Moderato.

W. Jones.

1 So - vi - tus: o mi loh - du - tus On myö - tä sa - nan

sen! Se tun - nol - le on vir - voi - tus, On rau - ha sy - dä - men.

2 Sovitus—kautta kaiken maan
Tää sana kaikukoon,
Ja taivaan kuorit riemuissaan
Myös siitä veisatkoon!

3 Sovitus! Sua ylistän,
Karitsa Jumalan.
Sä kuolit ristiin edestän',
Sun kiitos ainian!

KRISTITTY.

I. VANHURSKAUTTAMINEN.

153

Mä waalin tein.

Lowell Mason.

1 Mä vaa-lin tein — oi on - ne - ain! Jee - sus on mun, mä hä - nen vain.

Oi nou - se vir - ten rie - mui-nen Nyt Luo - jaa tai - von kiit - tä - en.

2 Meit' lemmen kahleet kiinnittää,
Niit' hoitaa tahdon mielellään,
Nyt riemulaulun kaiutan
Ma kunniaksi Jumalan.

3 Se tehty on—oi autuuttain;
Jeesus on mun, mä hänen vain.
Hän kutsui mun ja rintahain
Taivaisen rauhansa mä sain.

4 Löys' sielun rauhan haluisan
Vaan haavoissaan—oi onnean',
Ei riistää kenkään mua saa,
Hän ainoa mua iloittaa.

5 Mun tunton rauhaa todistaa,
Sen riemulla voin tunnustaa,
Siks kun mä kuoloon uinahan
Ja siunaan päivän koittavan.

Ph. Doddridge.—Muk. suom. H. H. H—n.

154

Meri-lähde.

I. B. Woodbury.

1 On ve - ri - läh - de sy - dä - men A - vat - tu Jee - suk - sen: Ja

sii - nä pes - ty syn - ti - nen Saa uu - den sy - dä - men.

2 Sen siunauksen kuollessaan
Sai rosvo ristillään,
Ja minä, yhtä paha, saan
Siin' armon elämään.

3 Siit' asti kuin ma uskossa
Tään armovirran näin,

Sun rakkauttas laulan ma
Ain' halki elämään.

4 Ja ääneti kun kieli tää
Haudatta sammaltuu,
Saa uutta virttä Karitsan
Laulella uusi suu.

W. Cowper.

Allegro moderato.

M. E. Karlsson.

1 Kii - tos Her - ran! Jee - sus kan - toi Syn - nit, voit - ti tais - te -

lun, Ris - tin kuo - loon it - sens' an - toi Va - pah - taak - seen myöskin

mun : Myös - kin mun! myös - kin mun! Va - pah - taak - seen myös - kin

mun : Myös - kin mun! myös - kin mun! Va - pah - taak - seen myös - kin mun!

2 Yks on kuollut kaikkein vuoksi.
 Kuolo, miss' on voittos sun!
 Jeesus kutsuu Isän luokse
 Kaikki — kutsui myöskin mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Kaikki — kutsui myöskin mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Kaikki — kutsui myöskin mun!

3 Synnin vallast' armahasti
 Vapahti hän mun ja sun ;
 Kuuliaisna kuoloon asti
 Isän kanss' sovitti mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Isän kanss' sovitti mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Isän kanss' sovitti mun :

4 Armosta on autuus mulla,
 Pääsy taivaan riemuhun,
 Saan kautt' uskon iloon tulla,
 Taivaassa on kotin' mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Taivaassa on kotin' mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Taivaassa on kotin' mun :

5 Pois nyt pelko sielustani!
 Puhkee, sydän, riemuhun ;
 O mun suurta autuuttani,
 Kun hän kruunaa myöskin mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Kun hän kruunaa myöskin mun :
 Myöskin mun! myöskin mun!
 Kun hän kruunaa myöskin mun!

Maestoso. p

Amerik. sävel.

1 O, on - ko sun o - ma - nas au - tuus se suur, Jon-ka
Koska syn - nin - yö val - lit - si synk - kä - nä juur, Ah,

Aa-bra-ham näh - dä sai toi - vos - sa ker - ran,
on - ko sun au - tuus se lu - paa - ma Her-ran? Sen myö - tä on

rau - ha, se voi - ton myös saa, Se ku - kis - taa syn - nin, van -

hurs - ka - ut - taa. Py - hä ris - ti on voit - ta - nut, voit - to on

sen, Ja Jee - sus lyö pe - rä - ti vi - hol - li - sen!

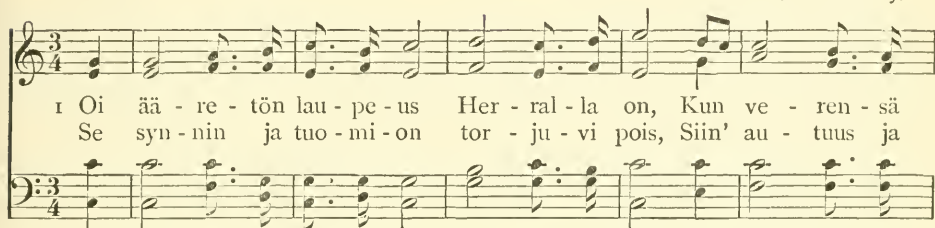
2 Halk' aikain se siintää vain himmeesti
 voi,
 Koska kuoleman varjot ne maan vielä
 peitti,
 Pyhät profectat sentään jo ilmi sen toi,
 Ja säteitä toivon se monelle heitti.
 Sit' aikaa he uskossa katselivat,
 Kun rauha, vanhurskaus vallitsevat.
 ||:Katso, risti on voittanut, voitto on sen,
 Ja Jeesus lyö peräti vihollisen.:||

3 Miss' ompi nyt hän, joka tahtonut
 ois,
 Että synnillä meiss' olis ainian valta,
 Että Jeesus ei sieluille apua tois,
 Ei tempaisi kuololta kauhistavalta?
 Jo Jeesus on saatanan kukistanut,
 Ja autuuden maailmalle hän hankkinut!
 ||:Sillä risti on voittanut, voitto on
 sen,
 Ja Jeesus lyö peräti vihollisen.:||

157

Ääretön laupens.

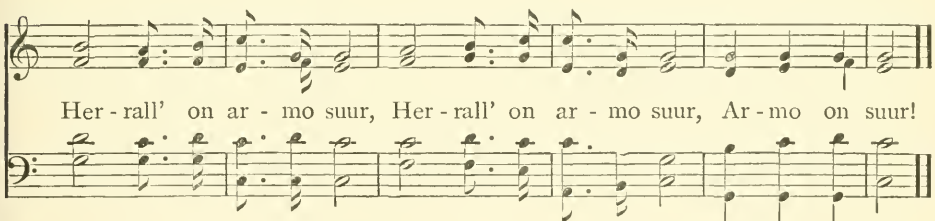
Wm. B. Bradbury.

1 Oi ää - re - tön lau - pe - us Her - ral - la on, Kun ve - ren - sä
 Se syn - nin ja tuo - mi - on tor - ju - vi pois, Siin' au - tuus ja

ris - til - lä luo so - vin - non. Oi Her - rall' on ar - mo suur,
 e - lä - mä kai - kil - le ois!

Her - rall' on ar - mo suur, Her - rall' on ar - mo suur, Ar - mo on suur!

2 Oi ääretön laupens! Kalliisti hän
 Mun sieluni lunasti elämähän.
 Nyt autuas armostaan riemuelen,
 Hän korvesta löysi mun eksynehen.

3 Oi ääretön laupens! Ihmekin suur!
 Hän lääkkeet ja neuvot ties' parhaim -
 mat juur'.

Hän tuskille sielun saa lievityksen,
 Hän pyyhkivi kyöneleet itkevien.

4 Oi Jeesus, Sä autuuden Ruhtinas, oi,
 Sun kiitostas ainiaan harppuni soi.
 Ja kerran, kun henkeni jättävi maan,
 Sun turvata armohos' silloinkin saan.

F. Bottome.

1 Mä syn - niss' en - nen i - loit - sin Va - paas - ti or - ja - naan,
O i puh - das, py - hä Ka - rit - sa, Sun kuo - le - mal - la - si

Siks' kun - nes kiin - tyi mie - le - ni Ju - ma - lan Ka - rit - saan.
Ja nou - se - muk - ses voi - mal - la Sä tur - vaat mi - nu - a.

2 Voi verisiä vaivojaan!
Mä ristiss' hänen näin,
Juur' silmäyksens' himmeän
Kun loi hän minuun päin.

3 Kyll' muistan silmäyksen sen
Mä hetkeen viimeiseen:
Kuuloonsa olin syyllinen—
Se tuntui sydämeen.

4 Hän katsoi taas: "Mun lapseni,
Suo mulle sydämes,
Vereni annoin hengestäs
Ja kuolin hyväkses".

5 Mä pelastuin ja puhdistuin
Ja Hengen miekan sain,
Oi Jeesus, elää tahdon siis
Sun kunniakses vain!

159

On armo suloinen.

Adagio.

Maurice Greene, † 1755.

1 On ar - mo su - loi - nen, Sen tun - to au - tu - as! Käy

hal - ki mai - den, tai - vas - ten Sen kai - ku voi - ma - kas.

2 On sula armo vaan
Pelastus syntisen,
Ja Herran neuvot ainiaan
Oi' armo hyväks sen.

3 O armo verraton,
Kun neuvottu on tie,

Mi saattaa taivaan ilohon,
Autuuteen minut vie!

4 Armosta aivan saan
Sen kruunun, min hän suo.
Taivaaseen pääsen armostaan—
O suur' on armo tuo!

Lewis Edson.

Us - kal - la sie - lu - ni Ja o - le pel - vo - ton!

Ka - rit - sa täh - te - si Ris - til - lä kuol - lut on.

Tai-vaass' on vä - li - mie - he - nän', Tai - vaass' on vä - li -

mie - he - nän', Mun kä - siin - sä py - väl - si hän.

2 Taivaassa elää hän,
Minua puolustaa,
Verensä edestän'
Ja työnsä osoittaa.
Sovintoveri Jeesuksen
Sovintoveri Jeesuksen
Kostuttaa armo-istuimen.

3 Viis haavaa hänell' on
Vuorelta Golgatan,
Rukous verraton
Niiss' on mun puolestan'.
Ne huutaa: "Ole armoinen
Ne huutaa: "Ole armoinen
Ja säästä tämä syntinen!"

4 Ja Isä armossaan
Poikaansa kuuleepi,
Ei kiellä rakkauttaan,
Vaan leppyy iäti.
Vie Henki ylös rukouksen
Vie Henki ylös rukouksen
Ja antaa lapsenoikeuden.

5 Jumal' on leppynyt,
Mä anteeks-annon sain,
Ja lapsen rauha nyt
On mulla sielussain.
Ja "Abba, rakas Isä!" saan
Ja "Abba, rakas Isä!" saan
Nyt huutaa, luottain Jumalaan.

C. Wesley.

1 Su - a Jee - sus ma lem-min, oi Va - pah - ta - jain

Ma tie - dän ett' o - let mun o - ma - ni ain',

Nyt hyl - jä - ten syn - nin, mi hal - lit - si mua.

Jos jol - loin - kin lem - min, nyt lem - min ma Sua!

2 Ma lemmin, kosk' ensin oot lempinyt Sie:
 Sun verellä aukaistu armon on tie
 Sun tappura-kruunu se lemmen mull' loi:
 Jos jolloinkin lemmin, Sua lemmin nyt, oi!

3 Sua eläissän lemmin ja kuollessakin,
 Niin kauan Sua kiitän kuin hengitänkin.

Ja kuolema täältä kun korjaapi mun,
 Se voittoni on, ett' on lempeni sun.

4 Ja kunniass' ollen, kun taivahassas
 Ma palvelen katselen kirkkauttas,
 Ja kun elon-kruunu on suomastas mun
 On lempeni, Jeesus, sitt' iäti Sun.

G. F. Root.

1 Tai-vaan kel-lot soi-koot! Rie-mu ver-ra-ton, Laps' kun syn-nis-
Tiel-lä hän-tä vas-tass' I-sä ar-mas on, Lem-pi-sy-liins'

tä pois pa-la-jaa; Kau-niist' en-ke-lit siell' lau-le-lee,
hän-tä ha-la-jaa.

Kau-niist' tai-vaan har-put helk-kyi-lee; Niin-kuin vet-ten pau-hu

val-ta-vas-ti, oi, Lu-nas-tet-tuin kii-tos-vir-si soi.

2 Taivaan kellot soikoot!

Riemu verraton,

Sillä sovinnon sai syntinen;

Eksynehen lampaan paimen löynnyt on,

Kotiinsa sen kantaa riemuiten.

3 Taivaan kellot soikoot!

Juhla parhaillaan!

Riemitse sä enkel-joukkio!

Levitkoon se tieto yli kaiken maan:

Sielu Karitsan on morsio!

W. O. Cushing.

Tapsi olen Jumalan.

Ph. Phillips.

1 Lap - si o - len Ju - ma - lan Kaut - ta ve - ren Ka - rit - san, Yh - te -

nään mä oo - tan, i - kä - vöit - sen vaan I - loll' y - lös len - tääk - sen' Tai - vaan

kor - ke - u - te - hen, Jos - sa Jee - suk - sel - tain ter - veh - dyk - sen saan.

Kal - lis ve - ri vi - a - ton Sie - lu! puh - dis - ta - nut on;

Rit.
Kah - leet rau - kee, Port - ti au - kee, Sie - lu tai - va - ha - seen käy.

2 Valon Isä, luoksesi
 Huokaukset nousevi,
 Sylähis vaan turvaischen ennättäyn.
 Rintahasi nojaten
 Lohdutustas nautitsen,
 Kunnes luokses kerran portin kautta
 käyn.

3 Iloisesti kiirehdin
 Portin kautta kaupunkiin,
 Jossa väsynyt saa levon ikuisen;

Siellä on jo siskoni,
 Siell' on valmis kruununi,
 Kaupunkihin siihen katson uskoen.

4 Vankeuten' raukence,
 Henki vapaa lentelee
 Kohta Isän ylhäischen kotihin;
 Siell' on iki-aamun koi,
 Riemu alkaa, laulu soi!
 Portin kautta astun Jerusalemiin.

John Parker.

164

Sun vuokses wereni.

Andantino.

P. P. Eliss.

1 Sun vuok-ses ve - re - ni Ja hen-ken' uh - ra - sin, Mä

kuo - lin täh - te - si Ja syn - tis so - vi - tin.

Mä kuo - lin si - nut lu - nas - tain. Mi - täs mä sul - ta sain?

2 Sun tähtes ihanan
 Mä jätin taivaankin,
 Vaivoissa maailman
 Vertaissas vaelstin.
 ||:Mä kaikki suostuin jättämään.
 Luovutkos mistäkään?:||

3 Mä kärsin enemmän,
 Kuin kukaan käsittäis,
 Kuoleman hirveän,

Ett'et sä kuoloon jäis.
 ||:Näin kärsin, kuolin tähtes mä.
 Mitäpä kärsit sä?:||

4 Mä sulle ansaitsin
 Aarteita taivahan,
 Mä sinut lunastin,
 Sait rauhan armostan'.
 ||:Saat multa lahjat rikkaimmat.
 Mitäs sä lahjoitat?:||

Frances Havergal.

Rev. John B. Sumner, arr.

1 Mun I - sän - hän hal - lit - see maat tu-han - net, Ja o - man - sa o - vat

sen rik - ka - u - det, On a - sun - to hel - mis - tä, kul - ta - hi - nen

Kuoro.

Ja kal - li - hit ki - vet aar - tei - ta sen. O - len laps' ku - nin-kaan, O -

len laps' ku-nin-kaan, Kans' Jee-suk - sen vel - jein Oon laps' ku - nin-kaan.

2 Ainosyntynyt Poika, Vapahtaja,
Hän kerran ol' köyhä kuin sinä ja ma.
Vaan nyt Hän on kuningas kunniassaan
Ja mulle suo kodin taivahassaan.

3 Ja kerran kun harhailin kurjuudessain,
Mun kuolleen virvoitti lempensä vain;

Nyt armossa oon ja periä saan
Mä kruunun—oi onni!—ja taivaan maan.

4 Nyt halpahan majahan tyytyä saan;
Pian siintävi rantuet jo kotimaan.
Niin riemuitse sydän, ja laulaos vaan,
Oi kunnia Hälle! Oon laps' kuninkaan.

Hattie E. Buell.—H. H. H.—n.

Mrs. Jos. F. Knapp.

1 Siu - nat - tu var - muus: Jee - sus on mun! Su - loi - nen on - ni

pe - las - te - tun! Pe - ri - jä tai - vaan, laps' Ju - ma - lan, Ve - rel - lä

Kuoro.

pes - ty Va - pah - ta - jan! Sii - tä mä ker - ron, lau - lel - len

ain' Tur - vas - sa o - len Va - pah - ta - jain! Sii - tä mä

ker - ron, lau - lel - len ain' Tur - vas - sa o - len Va - pah - ta - jain!

2 Seurata Herraa iloni on,
Onneni ompi sanomaton.
Kaikuja mulle enkelit tuo,
Riemusta taivaan, armoa suo.

3 Ihana rauha Herrassa on,
Hänessä lepo vertaamaton.
Lempeä nautin Vapahtajan,
Iäti luunaan asua saan.

Fanny J. Crosby. Suom. G—én.

Andante con espr.

Jonas Andersson.

p

1 Mua mi - kään ei maail - mas - sa au - tu - aaks tee, Sen

mf

rie - mut vaan tus - ki - a tuot - taa. Sua Jee - sus mun sie - lu - ni

f

ru - ko - e - lee, Sun lau - peu - tee - si se lu - ot - taa—

mf

Sä

mf

f

Rit.

Sä sie - lu - ni kai - puun voit täyt - tää.

Sä sie - lu - ni, sie - lu - ni kai - puun voit täyt - tää.

sie - lu - ni kai - puun, sä sie - lu - ni kai - puun voit täyt - tää.

2 Virvoita mun sielun' sä Lohduttaja,
Mun autuuten' elävä lähde,
Ah kuule sä morseinta kaipaavata
Sun hellimmän rakkautes tähden:
Virvoita mun sydämen' köyhä!

3 Kun kallio kovakin vettänsä soi
Ja satoipa taivaskin mannaa,
Niin hellyyttäs Jeesus et kieltää voi,

Mun sielullen' lohdutus anna,
Ja paranna sydämen sairast!

4 Hän elää ja hallitsee, Lohduttaja,
Kolm' yhteinen Jumala pyhä.
Hän kruunaapi morsion kunnialla
Ja kaunistaa armolla yhä—
Se autuas, ken siihen luottaa!

^{*)} Sulkuha'assa — olevat nuotit jätetään huomiotta, kun laulua ei lauleta kööressä.

1 O, kiireesti rientävi alkamme pois,
Se mieleemme johdattakaamme!
Se kiitävi, juuri kuin lennossa ois,
Ja minne vaan katsahtakaamme,
Se kaikki on katoavaista!

2 Ei tääll' ole pysyvää kaupunkia,
Ei sielumme kaipaus täyty,
Ei henkemme ennen saa onneansa,
Kuin uskossa turvahan käyty
On Jeesuksen helmahan hellään.

3 Se vaan, jolla Jeesus on aartehenaan,
Sai autuuden-kallion armaan,
Sai auringon yöhönsä loistelemaan,

Sai toivon, mi kestävi varmaan,
Ei closs', ei kuolossa horju.

4 Siis kysyköön kukin nyt itseltähän:
O, onko hän omaksen' tullut?
Ja eläkö hänessä elämätän',
Vaikk' ompi hän tähteni kuollut,
Mun sieluan' vapahtaaksensa?

5 Jos et ole tullut—o kiiruhda nyt,
Tuo hälle sun velkasi suuri!
Sua Herras on kauvan jo ikävöinyt,
Ja rakkautensa nyt juuri
Sun autuaaks tahtoisi tehdä.

L. S.

J. E. Gould.
Fine.

1 Jee - sus, au - ta, oh - jaa mä E - lon myrs-ky - me - rel - lä!
D. C. Tien ja suun - nan tie - dä Sä, Jee-sus, au - ta, oh - jaa mä!

Ve - det kuo-huin vie - ra - hat Kät-kee ka - rit ka - va - lat.

2 Voit, kuin äiti lastaan, Sä
Valtameren viihdyttää.
Ärjy-aallot vaikenä
Käskystä: "OI' ääneti!"
Meren ihme-haltija,
Jeesus, auta, ohjaa ma!

3 Koska ranta lähenee,
Murtolaineet tyrskyilee
Mun ja määrän vaiheella;
Silloin, rintas no-jassa,
Rohkaise, oi Jeesus mua:
"Pelko pois, Mä ohjaan sua!"

170

Jätän kaikki, seuraan sua.

Adagio.

L. Mason.

1 Jee - sus, sä oot ys - tä - vä - ni, Jä - tän kaik - ki, seu - raan sua,
Hyl - jät - ty - nä, hä - däs - sä - ni O - let o - san', au - tat mua.

Maa - il - ma nyt sie - lul - le - ni Hal - pa on ja ar - vo - ton,

Sil - lä nyt mun aar - te - he - ni Ju - ma - la ja tai - vas on!

2 Maailma mun hyljätköhön,
Hyljättiinpä Jeesuskin,
Ystävät mun pettäköhön,
Herra mun on kuitenkin.
Ihmis-suosiost' en huoli,
Sulta riemun runsaan saan,
Silloin mull' on voiton puoli,
Kun sä mulla olet vaan.

3 Pois siis kunnia, ilo mainen,
Tulkoon mitä tulkohon!
Ikeesi on soveljainen,
Armos mulle kyllä on.
Abba Isä! Sä suot rauhaa,
Turvan' panen sinuhun.
Salamat käy, myrsky pauhaa,
Sittenkin käy hyvin mun!

H. F. Lyte.

Johda mua, Vapahtaja.

Espressionc.

Frank M. Davis.

1 Va-pah - ta - ja, joh-da-ta, Ett'-en eksy, hairahda.
 Va - pah - ta-ja, joh-da-ta, Ett' - en ek-sy, hairahda.

Luo-nas' o - len tur-vas-sa, Rak-kau-te-si suo-jassa.
 Luo - nas' o-len tur-vas-sa, Rak - kau - te-si suo-jas-sa.

Kuoro.

Joh - da, joh - da, Va - pah - ta - ja, joh - da - ta
 Va-pah - ta - ja, joh - da - ta, joh-da-ta

Rit. e dim.

Las - tas' a - jan aal-loil - la, Ett'-en ek-sy, hai-rah-da.
 aal-loil-la hai-rah-da.

2 Sinä olet turvani
 Myrskysäät kun riehuvi,
 Meren kuulen pauhaavan
 Armohosi uskallan.

3 Vapahtaja armoinen,
 Johda kautta kuohujen
 Pieni pursi satamaan,
 Lastes' iki-onnelaan.

F. M. Davis.—H. Sorsa.

Lento. Wm. Bradbury.

1 Su - a, Jee - sus, seu - ra - e - len, Mak - soi mi - tä maks - sai - si!
Lä - pi kor - ven, y - li me - ren Tur - vas - sa käyn kans - sa - si.

f *p*

Sua, vaan sua, sua, vaan sua Seu - raan ai - na, joh - da mua!

2 Tuntuu totta turvaisalta,
Kun käyt, Jeesus, kanssani,
Kaiken vaivan, vaaran alta
Voit sä auttaa, autatki.

Sua, vaan sua, sua, vaan sua
Seuraan aina, johda mua!

3 Mitäs hyvää sulle annan?
Olen kurja, vaivainen.
Sydämen' omakses kannan,
Sinä oot mun rikkauten'.
Sua, vaan sua, sua, vaan sua
Seuraan aina, johda mua!

4 Menköön kaikki hyvyys mainen,
Jäätpä mulle, Jeesuksen';
Kadotkoon kaikk' katoovainen,
Sinussa on kylläksen'.

Sua, vaan sua, sua, vaan sua
Seuraan aina, johda mua!

5 Häätä, onneen seuraa mua,
Aarteeksen' jää ainoaks,
Yöks jää päivä ilman sua,
Elo muuttuu kuolemaks.
Kanssas on, kanssas on
Yökin, päivä varjoton.

J. B.

1 Herra, kuivankin maan juotat,
Runsaan armos vuodatat;
Kanssalles kun kasteen tuotat,
Lainaa jotkut pisarat.

Kuoro:

Mullekin, mullekin,
Lainaa jotkut pisarat,
Mullekin, mullekin,
Ollos hyvä, leppyinen.

2 Armas Isä, ällös heitä
Mua, vaikk' oon syntinen.
Älä kasvojasi peitä,
Ollos hyvä, leppyinen.

3 Jeesus, armas sielun ylkä,
Ota minut syliäsi.

Mua halpaa älä hylkää,
Korjaa viimein kotihis.

4 Joudu, Pyhä Henki, poista,
Sydämeistä' sokeus;
Minun sieluhuni loista
Usko, toivo, rakkaus.

5 Älä syntejäni soimaa
Verellä ne puhdistat;
Taivaast' armoa ja voimaa,
Loppuun asti lahjoita.

6 Itse laumaas mua saata,
Että luonas pysyisin;
Ja kun kastat kuivaa maata,
Siunaa silloin muakin.

S—y.

174

Kuolittan, Jeesus tähteni.

Rev. R. Lowry.

1 Kuo - lit - han, Jee - sus, sä Lem - mes - tä mun Täh - te - ni;

en - kö - pä Siis o - le sun? Au - ta nyt, Her - ra - ni Voi - mal - la

lem - pe - si, Ett' y - hä vas - ta - ki Oi - sin mä sun!

2 Jeesus, sä armohon
Nostit myös mun;
Lahjoita vieläkin
Armoas sun,
Että mä tyytyisin,
Ristini kantaisin,
Voimani uhraisin
Työhösi sun.

3 Jeesus, sä puhdistä
Mieleni mun,
Ett' elinkauteni
Oisin mä sun;

Tahtoa täyttäisin,
Tietä myös näyttäisin
Muille, ja kääntäisin
Luoksesi sun.

4 Kaikk' ota vastahan,
Mit' ompi mun!
Kaikkihan onkin tuo
Antama sun.
Kerran kun korkonen
Luoksesi taivaasen,
Saan ilon jäisen
Suomasta sun.

S. D. Phelps.

Frances R. Havergal. Chorus by W. J. K.

Wm. J. Kirkpatrick.

i Sul - le, Her-ra, e - lä - män' Ko - ko - nan - sa py - hi - tän.

Pi - dä kä - ten' o - ma - nas Te - ke - mäs - sä tah - to - as.

Kuoro.

Pe - se mu - a, Jee - sus, ve - rel-läs,
Sy - dä - men' tee puh-taaks e - des-säs!

Sul - le, Her-ra,

it - sen' an - nan ko - ko - naan O - mak - se - si ai - ni - aan.

2 Ota jalkan' kulkemaan
Sinun tietäs aina vaan.
Ota rintan': laulu sen
Olkoon kiitos sinullen!

3 Suo ett' omas suuni ois,
Ihmeitäsi ilmi tois;
Omas olkoon tavaran',
Kultani ja hopean'!

4 Ota päivän', yönikin,
Joka hetki pieninkin;
Ota lahjat, joita sain
Palvelustas varten vain!

5 Koko tahton' olkoon sun.
Nyt se enää ei oo mun.
Ota sä mun sydämen'
Istuimekses, Jeesuksen'!

Copyright, 1903, by Wm. J. Kirkpatrick, in renewal.

Frances Havergal.

W. G. Fischer.

1 Sun tur - vi - his, Jee - sus, mä an - ta - un vaan, Ett' -
Sä rin - ta - ni val - loi - ta nyt ko - ko - naan.

ei mu - a maa - il - ma viet - te - li - si; Mua puh - dis - ta

siis lu - mi - val - ke - ak - si! Puh - dis - ta siis, oi puh - dis - ta

siis, Mua puh - dis - ta siis lu - mi - val - ke - ak - si!

2 Sä syntini voit toki pyyhkiä pois,
Ne vaikkapa kuin veriruskeat ois;
Pois maailman riemut ne raukeavi;
Mua puhdisti siis lumivalkeaksi!

3 Oi Jeesus, Sä tänn' alas silmäsi luo,
Mun itseni Sulle nyt uhrata suo!
Suo heikolle ruovolle voimiasi,
Mua puhdisti myös lumivalkeaksi!

4 Oi Jeesus, sun ristisi juurelle vaan
Mä rientelen, sieltäpä armon mä saan,
Sä vuodatit veresi edestäni,
Mua puhdisti siis lumivalkeaksi!

5 Et luotasi luovuta syntistä, et,
Vaan hellästi armolla holholet;
Ah, uuhdisti mieleni Hengelläsi,
Mua puhdisti siis lumivalkeaksi!

J. Nicholson.

177

Jeesuksen kädet ja helmansa hellä.

Adagio. p

1 Jee - suk - sen kä - det ja hel - man - sa hel - lä, Sy - dän - kin
On - ko - han syy - tä siis nään - ty - ä kel - lä, Kuin a - voin

f

ar - moi - nen a - vat - tu on.
au - tuu - den sa - ta - ma on? Jee - sus - han huu - taa: jo jou - du ja

p

tu - le, Suo mul - le, syn - ti - nen, sy - dä - me - si! Teet - kö - hän oi - kein, jos

mf

et hän - tä kuu - le, Jo - ka on kuol - lut sun e - des - tä - si?

2 Suloisin Herra, mun ylkäni Jeesus!
Ansios saan mä nyt itselleni.
Vahvasti uskon sen, siis sulle kiitos!
Aina mun tunnustat omaksesi!

Korjannut olet mun kuoleman tieltä,
Kenpä se nyt minun tuomita vois?
Sentähden veisaankin riemulla vielä:
"Paula on rikki ja lintu on pois?"

A. Falk.

1 Jeesus, sun sulohon liittohos tulla
Halaa ja kaipaa mun sydämeni,
Poista sä kaikki, mi esteen' on mulla,
Vedä sä luokses', o elämäni!
Auta sä kurjuuttan' havaitsemahan,
Saata mua turmion' huomaitsemaan.
Auta mun lihaani kuolettamahan,
Että mä eläisin sinulle vaan.

2 Vahvista sieluni armosi voimin
Henkesi apuhun luottamahan,
Sulle ett' aattelen, puhelen, toimin,
Ohjaa sä, tue mun heikkouttan'!
Sä, joka kuulevan korvan soit mulle,
Anna myös kätesi voimallinen,
Että mä eläisin täst' edes sulle
Matkallan' kotohon taivaisehen!

3 Vastaa siis, Jeesus, mun kaipauksiini,
Etsi sun lammastas' harhailevaa!
Oo mulle myrrha ja makea viini,
Paranna sydäntän' sairastavaa!
Suo ett'en puustavin orjaksi jäisi,
Sehän vaan ulkoa kaunistaa mun.
Aut' että sydäntän' elähdyttäisi
Henkesi laki—ja niin oisin sun!

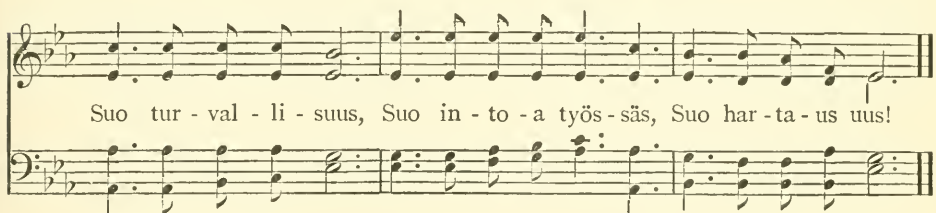
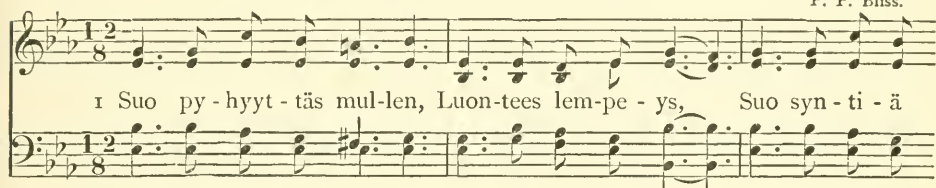
4 Koska sä täysin mun voimallas täytät?
Ota, o Jeesus, mun kuormani pois!
Koska sun armosi hellyyden näytät?
Nuhtelee merta, ett' tyyntyä vois!
Jeesus, o armahda, laupeutes' kautta,
O älä kätke sun kasvojasi!
Hengessä köyhä sä rikkahaks auta!
Tule ja täytä mun sydämeni!

P. I. Hygom.

179

Suo pyhyyttäsi mulle.

P. P. Bliss.

2 Suo iloinen henki,
Suo lohdullisuus,
Suo kunniaas e'istää,
Suo toivovaisuus,
Suo surra Sun kanssa,
Suo tunnollisuus,
Suo vaivoissa nöyryys,
Suo kiitollisuus!

3 Suo puhtaus mulle,
Suo voimallisuus,
Suo mailmasta voitto,
Suo taivaallisuus,
Suo kelvata Sulle,
Suo toimellisuus,
Suo siunattu Itses,
Suo täydellisyys!

Ellen H. Willis.

mf Andantino. *p* A. K. Rutström.

1 Ra - kas Jee - sus, sy - dä - mes-säs On niin hy - vä ly - my - ä.
Si - nut - ta on su - la tus-ka, Mi - kään muu ei tyy - dy - tä;

p *mf*
Mui - ta sii - nä tah - don ol - la Suo - jat - tu - na myrs-kyis - tä,

p
Ra - kas - taa sua, Jee - sus, ai - na, Rak - kau - des - tas, e - lä - vä.

2 Rakkaudessa, Jeesus,
On niin hyvä asua,
Lempihelmassasi maata,
Parempaa en halaja,
Siinä tahdon valvoo, maata,
Siinä käydä, seisoa,
Siinä rukoilla ja kiittää,
Elää, olla, kuollakin.

3 Sinutta en taida elää,
Kuolla vielä vähemmin;
Sinutta kadonnut ompi
Lepo sielun, ruumiinkin.
Mutta käsivarsissasi
Ompi linna, leponi;
Sota soikoon ympärillän',
Sinussa on rauhani. A. K. Rutström.

181

Uusi-vuosi.

1 Nimessäsi, kallis Jeesus,
Alotamme vuoden taas.
Ole meillä turvanamme,
Anna meille armojas.
Tule, täytä sydämemme
Voimallas ja Hengelläs.
Yhä enemmän suo meille
Sinun täydellisyyttä.

2 Tänä uunna vuonna meille
Suo taas arnos runsaus,
Uusi anteeks-antamus ja
Uusi voima, siunaus.
Anna meille halu sua
Palvella ja rakastaa,
Toinen toistamme myös
Tiellä tukea ja lohduttaa.

3 Vaan me rukoilemme sua
Edestä myös maailman tähän:
Tule Jeesus tänä vuonna
Niiden luo, kun synneissään
Sua tuntematta jäävät
Varjoon yön ja kuoleman,
Lavealla tiellä saavat
Kadotuksen kauhean.

4 Auta vaari ottamahan
Ajasta, mi kiittää pois,
Käyttämään niin päivät, hetket,
Että hyödyn parhaan tois.
Uutta armonvuotta älä
Salli käyttää tuhlaten,
Vuotta, joka monellekin
Lienee ehkä viimeinen!

L. S.

1 Pyhä kansa, joukko Herran,
Lunastettu lauma pien',
Joka isänmaahan kuljet
Kautta elon korpitien!
Herran seurakunta kallis,
Laiva heikko, uhattu,
Muukalainen maailmassa,
Ahdistettu, vainottu!

2 Olet sentään onnellinen,
Kuormaskin on köykäinen!
Armollinen Vapahtaja
Autuutes on iäinen.
Luota häneen alinomaa,
Hänpä ainoo avun tuo!
Silloin vältät kaikki vaarat,
Hän sun rauhaan päästä suo!

3 Rakasta ja usko, toivo!
Suurin ompe rakkaus.
Rakkaus voi lainkin täyttää,
Uskost' on vanhurskaus.
Autuuden se saa, ken uskoo,
Elää saa, ken rakastaa,
Jeesus, sinun rakkautes
Meissäkin suo vaikuttaa!

4 Tähän pyhään perustukseen,
Herra meidän Jumala,
Henkes anna mua liittää,
Niin myös meitä kaikkia!
Yhden ruumiin jäseniks ett'
Tuntisimme toisemme!
Yksi sydän, yksi sielu
Jeesuksessa oisimme!

A. K. Rutström.

X. S. von Wartensee.

Moderato.

1 Siu-naa mu - a, Jee - suk - sen', Kor - jaa kaik - ki puut - te - hen',

Var - joo mu - a, e - lon puu, Sä oot e - lon' ei - kä muu!

2 Heikko oksa olen mä,
Kuihdun, ellet kannaa sä,
Avuton kuin lapsi vaan,
Siks' kun sulta avun saan.

3 Ohjaa mua, tai lankean,
Voimaa suo, mä horjahdan,

Heikomp' oon, kuin ruoho maan,
Ellet auta, kuolla saan.

4 Sinuun toivon' perustan,
Sinuun luotan, uskallan.
Anna armos iäinen,
Ota vastaan kiitoksen'!

L. Hartsough.

1 Oi, Her - ra, ää - ne - si Ma kuu - len kut - su - van Puh-

dis - tus - ve - ren tur - vi - hin Ris - til - lä Gol - ga-

tan. Her - ra, luok - se - si Tu - len mi - nä - ki.

Pe - se mi - nut puh - ta - haks Vir - ras - sa ve - re - si.

2 Vaikk' olen kurja mä,
Voi armos ylentää:
Kun puhdistat mun verellä,
Ei yhtään tahraa jää.

3 Mua Jeesus kutsuvi—
Ja täydellisyyteen:
Tääll' uskoon, toivoon, rauhaan—niin,
Ja vihdoin taivaaseen!

4 Ja Jeesus vahvistaa
Sielussa Hengen työn,
Hän armon armost' antaen
Karkoittaa synnin-yön.

5 Näin henki-voimallaan
Hän luopi sovinnon,
Vanhurskauden kelpaavan,—
Hän kiitett' olkohon!

L. Hartsough.

S. J. Vail.

i Jee - sus, ys - tä - vä - ni pa - ras, Jee - sus, läh - de e - lo-

ni, A - su - ak - se - ni sun kans - sas An - na mul - le Hen - ke-

si! Ve - dä mua li - ki sua, li - ki sua, li - ki sua, Al - tis

ai - na mat - kal - la - ni Suo mun ol - la li - ki Sua!

2 Turha maailman on loiste,
 Sitä en mä anokaan,
 Enkä hetken huvikkeita,
 Herra, yhtä pyydän vaan:
 Vedä mua liki sua,
 Mielelläni kaikki kärsin,
 Rakas Jeesus, liki Sua.

3 Viimein kuolon varjon maasta
 Minut korjaa armollas!
 Avaa pääry-portti mulle
 Iki asuin-sijahas!
 Vedä mua liki sua
 Kunnes saan mä iäisesti
 Elää, Jeesus, liki sua.

Fanny J. Crosby.

Moderato.

Henry Tucker.

1 Mun Jee - suk - sen' ris - til - lä kuol' e - des - tän', Näin

läh - te - hen syn - ti - sill' a - va - si hän, Ja
Ja - lo-

ve - ren - sä a - vo - join läh - de on tuo, Se
peu - ra se Juu - daas - ta voit - ta - va on. Meit'

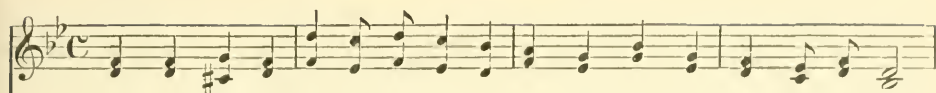
pe - se - vi syn - nit ja py - hyy - den suo.
is - tui - men e - te - hen vie i - lo - hon.

2 Kun antauduin hälle mielelläni,
Sain armon ja rauhan mun sielulleni,
Ja nyt olen lapsensa pelastunut,
Jonk' ompi hän synnistä vapahtanut.

3 Vaikk' kyllä mun tielläni vaivoja on,
Ja myrsky mun syöksisi turmioon,
Niin laivan' on kestävä heikonakin,
Kun ristins' on ankkuri luotettavin.

4 Ja kerran kun pilvissä pasuuna soi,
Kun tuomiopäivän jo koittavi koi,
Kun taivas ja maakin on hukkua pois,
Ken muu, kuin tää veri, mun turvani ois!

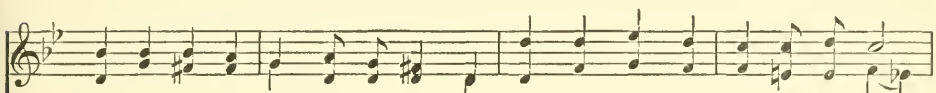
5 Ja kerran kun joukossa ostettujen
Mä Jeesuksen kiitosta veisaelen,
Kun edessä istuimen seista mä saan,
Mä ylistän vertansa, kuolemataan.

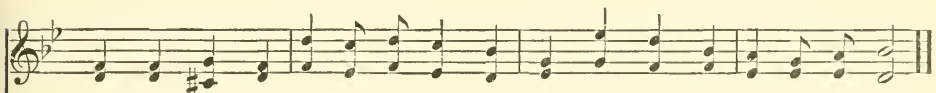
1 Ver - ra - ton sä Ju - ma-lan lem-pi, 'Tai-vaan rie - mu, täyt - tä - ös maa!

Ai - na y - hä täy - del - li-sem-pi Sy - dä - meem-me sin - na - us saa!

Jee-sus, Jee-sus, ki - pumme kannoit, — Oi sun rak - ka - ut - ta - si, oi!

Täh-tem-me sä ve - re - si an-noit, Puh - ta - hak - si pes - tä se voi.

2 Suruin Sua kaihoavalle
 Hellin armohenkesi suo;
 Itses anna rauhattomalle,
 Tunnollemme turvasi tuo!
 Sovinnoksi synnyit sä meille,
 Sinutta on syntiä vain.
 Ohjaa kansas autuuden teille,
 Asu meissä armias ain'!

3 Tullos, Kaikkivoipa, jo tuomaan
 Autuus, täysi elämä tuo;
 Joudu joutuin, äläkä konsaan
 Templin yksin jäädä Sä suo.

Silloin Sua kiittelisimme
 Lailla enkelkuorojen, oi!
 Lakkaamatta laulelisimme,
 Laulu lempes syvyttä soi.

4 Työsi meissä alkama täytä,
 Ettei tahraa, ryppyä ois!
 Voimas heikkoudessamme näytä,
 Kumoo ihmiskerskaus pois!
 Kirkkaudesta toiseen meitä
 Vieös, — taivaan kirkkauteen!
 Kunnes saamme kruunumme heittää
 Riemuin istuimes etehen.

C. Wesley.

1 O - len kuul-lut Her - ra - ni, ää - ne - si, Rak-ka - u - tes kut - sun -

nan; Ve - dä vie - lä Hen - ke - si voi - mal - la Lä - hem -

mäk - si ai - ni - an. Ve - dä luok - ses -
ve - dä

lä - hem - mäk-si ain' Mu - a ris - tis juu - reen vaan; Ve - dä

luok-ses, ve - dä lä-hem-mäk-si ain', Kun-nes kas-vos näh - dä saan.

2 Palveluksees henkeni pyhitä
Ylistääksin armoas:
Anna tahton' yhtyä tahtohos,
Rakastaaksein neuvoas.

3 Onni, autuus Herransa seurassa
Käyskennellä päällä maan,—

Saada hälle huolensa ilmoittaa
Niinkuin ystävälleen vaan!

4 Sinun rakkautesi ääriä
Täällä en voi käsittää,
Mutta autuas iankaikkisuus
Sepä kaikki selvittää.

F. J. Crosby.

189

Lähemmäs, o Jeesus, sinua.

Adagio.

O. Ahnfelt.

1 Lä - hem-mäs, o Jee - sus, si - nu - a, Lä - hem - mäs, jos

mit' ois mak - sa - va! Lä - hem - mäs kuin tä - nään, huo - men-

na, Her - ra, lä - hem - mä vuos' vuo - del - ta!

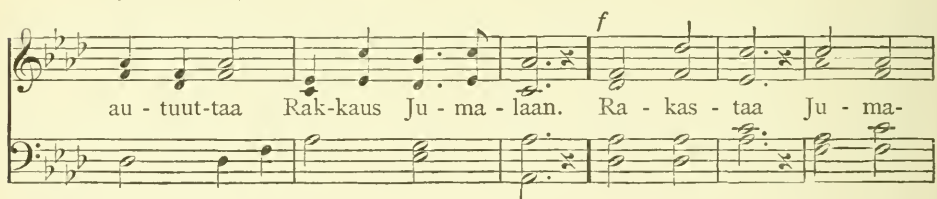
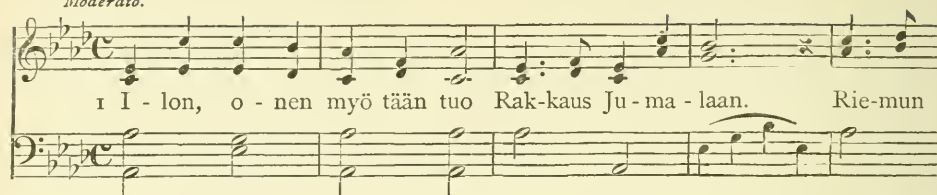
2 Lähemmäksi, vaikka risti ois
Side se, mi yhä mua tois
Sinun yhteyteesi uudestaan,
Irroittais mun pyrinnoistä maan!

3 Lähemmäksi, joskin mua se tie
Kautta yön ja kuolon varjoin vie;

Ota, anna mitä tahdotkaan,
Herra, kunhan luokses vedät vaan.

4 Lähemmäksi, sinun haavoihis!
Ja kun kutsut minut kotihis,
Kuule sydämeni kuiskailua:
Likemmäksi, likemmäksi sua!

L. S.

Moderato.

2 Ah kuin elon sulostaa
 Rakkaus Jumalaan!
 Iloa suo oikeaa
 Rakkaus Jumalaan.
 Armaast' aikaa jouduttaa,
 Rauhan yhä uudistaa,
 Synnin, paheet karkoittaa
 Rakkaus Jumalaan.
 Rakastaa Jumalaa —
 Synnin, paheet karkoittaa
 Rakkaus Jumalaan.

3 Riemun puutteissakin luo
 Rakkaus Jumalaan;
 Tyytyväisen mielen suo
 Rakkaus Jumalaan.
 Elon kuorman huojentaa,
 Herran rauhan valtaan saa,
 Jeesuksessa virvoittaa
 Rakkaus Jumalaan!
 Rakastaa Jumalaa —
 Jeesuksessa virvoittaa
 Rakkaus Jumalaan!

191

Tarvitsen sua aina.

R. Lowry.

1 Tar - vit - sen su - a ai - na, Mun Jee - suk - sen'; Sun

ää - nes loh - du - tuk - sen Tuo sie - lul - len'. Niin,

Her - ra, jo - ka het - ki Tar - vit - sen ar - mo - as; Suo

vir - voi - tus - ta mais - tan Sun lii - tos - tas!

2 Tarvitsen sua aina
Mun turvanan',
Sun kanssas kiusaukset
Mä karkoitan.

3 Tarvitsen sua aina
Täss' elossa,
Sinutta elo onkin
Vaan kuolema.

4 Tarvitsen sua aina;
Ties näyttele,

Minussa lupaukses
Jo täyttele!

5 Tarvitsen sua aina;
Kun taistelen,
Suo illan tullen rauha
Mun hengellen!

6 Tarvitsen sua aina,
Ja lempeäs;
Suo iäti mun olla
Sun tykönäs!

A. S. Hawks.

Andante.

W. H. Doane.

i Rak - kaut - tas e - nem - män, O Jee - sus, suo! Ah kuu - le

huu - to - an', Us - ko - a tuo! Ru - koi - len; au - ta mua,

Suo ra - kas - taa mun sua, Ra - kas - taa sua! Ra - kas - taa sua!

2 Ol' ennen maailma
Mun riemunan',
Nyt olet sinä vaan
Mun kaikkenen'.
Rukoilen: auta mua,
Suo rakastaa mun sua,
Rakastaa sua!
Rakastaa sua!

3 Jos tahdot, murheita
Suo minullen,
Jos mitä antaisit,
On parhaaksen',

Se luoksesi vie mua.
Suo rakastaa mun sua,
Rakastaa sua!
Rakastaa sua!

4 Kun huokaan kuollessan',
Sua ylistän.
Se viime huuton' on,
Min lähetän;
O Herra, auta mua,
Suo rakastaa mun sua,
Rakastaa sua!
Rakastaa sua!

E. Prentiss.

Con a more.

J. B.

1 Kal - li - hin Jee - sus, kai - kis - ta rak - kain, Rak - ka - us ris - tin -

kuo - loon vei sun; Sua tah - don kuul - la, pal - vel - la, kiit - tää,

Sul - le, o Her - ra, an - ta - u - dun. Sua tah - don kuul - la,

pal - vel - la, kiit - tää, Sul - le, o Her - ra, an - ta - u - dun.

2 Suo mulle, Jeesus, enemmän mieltäs,
 Laupias, nöyrä olla mun suo!
 Rakkaus anna, kieltäymysvoima,
 Sun pyhä kuvas minuhun luo!

3 Ota mun käten', ota mun jalkan',
 Silmän' ja korvan', Herra, on sun!
 Sydämen', sielun annan mä sulle,
 Sun, rakas Jeesus, kaikk' olkohon!

J. B.

Moderato.

L. Mason.

1 Li - kem - mäs Ju - ma - lain, Li - kem-mäs Sua. Vaik-ka - pa ris - ti vain

Nos - tai - si mua, Lau - lai - sin kui - ten - kin: Li - kem - mäs,

Her - ra, Sua, Li - kem - mäs, Her - ra, Sua, Li - kem - mäs Sua.

2 Päivyt jos kulkijan
Maille sais pois,
Pimeissä paasi vaan
Päänalus ois.
Maatessa huokaisin:
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

3 Tikkahat nähdä suo
Taivahiset;
Suomasi kaikki nuo
Armahiset.
Enkelit viittailee
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

4 Aatoksen autuain
Kunniaks' Sun
Beettelin patsahan
Luo Sydän Mun.
Vaivani veisikin
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

5 Jos siivin riemuisin
Liitelisin,
Kuun, päivän, tähdetkin
Jättelisin,
Laulaisin kuitenkin
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

G. A. Hiden.

1 Sii - on, soi - ta kan - nel - tas, Vi - rit - te - le harp - pu - as

Kii - tok - sek - si Ju - ma - lan, Y - lis - tyk - seks Je - ho - van!

Kan - sal - leen, o - mil - leen Au - tuu - den hän an - taa;

Kan - sal - leen, o - mil - leen Ar - mo - lah - jat kan - taa.

2 Soinnu harppu Daavidin,
Äänny kielin helevin!
Autuutemme ruhtinas
Jeesus on ja kuningas.
Särjetyt sydämet
Parantaa hän ratki;
Särjetyt sydämet
Sitoo heikoinmatki.

3 Kiitä Herraa Israel
Laadi ylistyskannel!
Omansa hän ravitsee,
Armons' heille taritsee,

Veisatkaa: Kiittäkää!
Meidän Jumalaamme;
Veisatkaa! Kiittäkää!
Lohdun, rauhan saamme.

4 Kiitä Herraa kieleni,
Künny häneen mieleni!
Kiitos Herran kaunis on,
Suloinen, arvaamaton.
Meillä on, meillä on
Palkka taivahassa;
Meillä on, meillä on
Autuus Jumalassa.

Akseli K.

i Mä et - sein kau - van pääs - täk - sein Myrs - kyn al - ta suo - ja -

han, Vaan Jee - sus vas - ta rin - nal - lein Tuot - ti tur - van rau - hai -

Kuoro.

san. — Niin Jee - sus om - pi Kal - li - o, Hän vah - vis - taa Ja hän

vir - voit - taa, Miss' on e - rä - maa. Jee - sus om - pi Kal - li - o tään

e - rä - maan, On vah - va tur - va myr - skys - sä.

2 Mä eksyin mailman aaltoihin
Myrskyn ajoin avuton.
Hän henkens' uhras' armoisin,
Riensi avuks' aaltohon.

3 Oi kiitos, kun ma kuollutkaan
Turvatonna myrskyyn en,
Hän ennätti mun nostamaan
Kalliolle autuuden!

4 Jos kuljen kautta varjojen,
Mull' on suoja myrskyssä.
On Jeesus kautta vaarojen
Iki-turva myrskyssä.

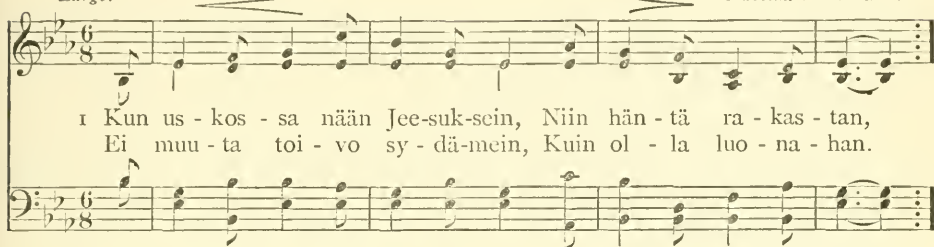
5 Kun päättyy elon-päiväni,
Mull' on suoja myrskyssä;
Taivaassa muistan ijäti:
Jeesus auttoi myrskyssä.

197

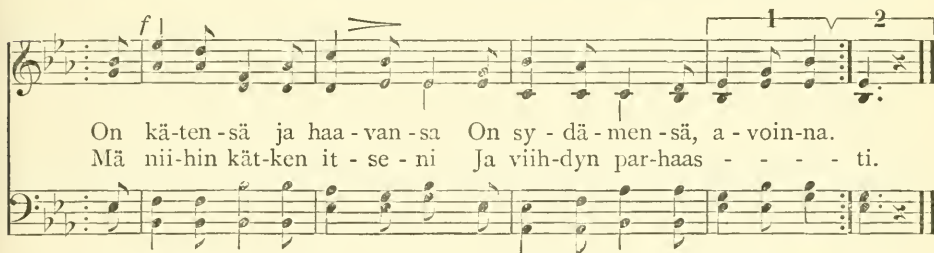
Kun uskossa nään Jeesuksen.

Largo.

Ruotsal. kansansävel.

1 Kun us - kos - sa nään Jee - suk - sein, Niin hän - tä ra - kas - tan,
Ei muu - ta toi - vo sy - dä - mein, Kuin ol - la luo - na - han.

On kä - ten - sä ja haa - van - sa On sy - dä - men - sä, a - voin - na.
Mä nii - hin kät - ken it - se - ni Ja viih - dyn par - haas - - - ti.

2 Oi kallein Immanuelin',
Mua suojaa alati,
Siks' kunnes sielu, ruumiskin
Saa muuttaa kotiini.

Ei siellä kahleet, kurjuuskaan,
Häiritse enää autuuttan',
Kun sua kiitän tuskistas,
Verestäs, kuolostas.

198

Kotini.

1 On koti, jonne myrskyt maan
Ei saavu konsanaan.
Ei sinne aallot raivollaan
Käy rauhaa sortamaan.
On koti, jonne matkani
Taistoista maiden kiittävi,
Tuo koti, jonne myrskyt maan
Ei saavu konsanaan.

2 Vain sinne mielen' rientävi,
Kun päivä himmenee,
Myös sinne katsein kiittävi,
Kun aamu valkenee.

Kun taistot kestää, päivittäin
Mä sinne silmään hetkittäin;
Niin, sinne katsein kiittävi,
Kun ilta joutuvi.

3 Ei sinne huolet ennättäy,
Ei kyynel-virratkaan;
Ei kuolo kylmä siellä käy,
On lepo, elo vaan.
Siell' uupunehet rauhan saa,
Siell' taistot kaikki taukooa
Ei sinne huolet ennättäy,
Siell' syömyt levon saa.

Allegro moderato. mf

1 Kau - an Her - ras - ta kau - ka - na har - ha - e - lin Syn - nin

kah-leis - sa or - ja - na vain, O - li e - des - sän'

kuo - le - ma kau - his - ta - vin, I - ki - ka - do - tus uh - ka - si ain'.

Vaan Jee - sus syn - nin - yös - tä aut - toi mun, (aut - toi mun,) Pi - meis -

tä vei va - lo - hon O, Jee - sus syn - nin
Pi - meis - tä va - lo - hon, va - lo - hon,

yös - tä aut - toi mun, (aut-toi mun,) Ju - ma - lan val - keu-teen!

2 Pidän halpana elämän tulevaisen,
Herran käskyille nurisin vaan.
Olin vankina kahleissa paatumuksen,
Kunnes Jeesus tul' vapahtamaan.

Niin tul' valkeus synkkään sydämmehen';
Olen autuas armosta nyt!

3 Vaan kun Jeesuksen armohon turvauten
Olin syliinsä heittänyt,

4 Ja nyt uskossa Jeesusta seuraelen,
Kunnes eteensä kutsutahan.
Veri puhdisti mun, antoi rohkeuden
Käydä Herraani kohtaamahan.

200

Armossa oon.

Allegretto.
mf

1 Rie - mui - ten nyt lau - le - len vain! Jee - sus on mun, kaik-ki myös sain :

Cres.

Ar - mol - li - nen Ju - ma - la on. On-nen' on suur—sa - no - ma - ton!

2 Kaukana pois Jumalastan'
Vaelsin mä. Autuudestan'
Huolinut en — hylkäsän sen.
Onnellinen en ollut, en!

Autuaana sylissänsä
Ylistän nyt nimeänsä.

3 Varjossa yön, kuolemankin
Synnissä vaan kilvoittelin.
Jeesuksellen' vieraana näin
Tieni mun vei hautaani päin.

5 Ystävän tään vertaista ei.
Rakkaus sen ristille vei.
Syntin hän on ottanut pois,
Kukas nyt mun kadottaa vois!

4 Silloin tul' hän, seisatti mun.
Nosti mun taas, riens apuhun.

6 Armossa oon — autuus o suur!
Laupeuttaan nautitsen juur.
Opetä nyt rakkauden tie,
Jeesus, ja mua ilohos vie!

N. F.

Oi, ve - li, jo - ko to - dis - tit Her - ras - ta? Meil - le ker - ro

si - tä vie - lä uu - des - taan, Ker - ro ar - mos - ta ris - tin - sä

juu - rel - la, Meil - le ker - ro si - tä vie - lä uu - des - taan,

On - ka sie - lus - sas val - keus Jee - suk - sen, Sait - ko an - teek -

si ar - mos - ta - han, Hän on - ko sy - dän - lau - lu - si

ai - nai - nen, Meil - le ker - ro si - tä vie - lä uu - des - taan.

Kuoro.

Ker - ro vie - - lä Jee - suk - ses - ta,
 Ker - ro vie - lä Jee - suk - ses - ta uu - des - taan

Ker - ro ai - - na uu - des - taan
 Ker - ro vie - lä Jee - suk - ses - ta uu - des - taan

Her - ra kuin - ka ot - ti, an - toi, Kuin - ka kä - sil - län - sä

kan - toi Meil - le ker - ro si - tä vie - lä uu - des - taan.

2 Sua ahdingossa auttoiko Jeesukses?
 Meille kerro sitä vielä uudestaan,
 Hän tiellänsäko johti sun askelees?
 Meille kerro sitä vielä uudestaan,
 Hän on ystävä parhain uskollisin,
 Hän voi auttaa kun ahdistetaan,
 Jospa maailma kuulis sen sultakin.
 Meille kerro sitä vielä uudestaan.

3 Se tieto paras maassa ja taivaassa.
 Meille kerro sitä vielä uudestaan,
 Se sulompi kuin ihanin unelma,
 Meille kerro sitä vielä uudestaan,

Täällä on itkeviä sydämiä,
 Jotka huokailevat huolissaan.
 Kerro Herrasta heille ja armostaan.
 Meille kerro sitä vielä uudestaan.

4 Kerro taistostasi, kerro voitostas',
 Meille kerro sitä vielä uudestaan,
 Se on auttava vasta alkavia.
 Meille kerro sitä vielä uudestaan,
 Meill' on taistelut tuimat tulossa,
 Toivo Jeesukseen palaja-vaan,
 Oi, heitä veikko, verkkosi uskossa,
 Meille kerro sitä vielä uudestaan.

J. M. Whyte,—suom. H. Sorsa.

William G. Fischer.

i On mul - la lem - pi - aine; Sit' u - se - in ker - toi - len: Se

Jee - sus kirk-kau-des-saan, Ja Jee - sus pal-vel - len. Mä ker-ron mie-lel-

lä - ni, Sill' to - deks tie - dän-sen, Se täy - sin tyy-dyt - tä - nyt On

Kuoro.

o - man sie - lui - sen. On mul - la lem - pi - ai - ne, Ja ker-ran, kuol-les-

sa ni, Mä toi - von lau-la - va - ni: On Jee - sus — rak-ka - us'.

2 On mulla lempi-aine;
Se taivaan mulle luo;
Se tenhoo mielen; sieluun
Käy onnen, rauhan vuo.
Mä kerron mielelläni—
Oon kuolost' elpynyt;
Ja senpä tähden juuri
Sen sulle kerron nyt.

3 On mulla lempi-aine;
Kun sitä kertoilen,
Se omaan sieluhuni
Saa hehkun taivaisen.
Mä kerron mielelläni:
Ei moni kuullut lie,
Ett' täysi-pelastukseen
On Jeesus totuus, tie.

4 On mulla lempi-aine—
On sunnin ehkä jo;
Siis laula ilo-miellä:
Se onnen, autuun tuo.
Ja ijäisyyden aamu
Kun koittaa kirkkaana,
Soi, niinkuin vetten pauhu,
Uus' laulu raikkaana.

Kuoro:

Ja uuden laulun aine
On vanha totuus vainen,
Tuo totuus taivahainen:
Jeesuksen rakkaus.

Catherine Hankey.—Hj. S.

203

Uskollinen Ystävä.

Andantino. f

1 Yks ys - tä - vä ei mu - a pe - tä, Kuin pet-tä - vät muut ys - tä - vän';
Se ys - tä - vä ei mu - a jä - tä, Ei muu-ta kos-kaan mieltään hän.

f *mf*

Siis rie-muin lau-lan, y - lis - tään: On Jee - sus pa - ras ys - tä-vän'!

2 Ihmisten mielet häilyy, horjuu,
Kuin kallio on Jeesus vaan;
Ilossa tukee, tuskat torjuu,
Häneltä avun, neuvon saan,
Käy kanssan' iloon, hätähän:
On Jeesus paras ystävän'.

3 Maailma ystävyttään myypi
Sille, ken tarjoo enimmäin;
Kun tuska, murhe lähestyy,
Se yksin jättää hätähän.
Vaan sinä, sielun', miettipäs:
On Jeesus paras ystävän!

4 Hän tähten' meni kuolemahan,
Mun tähten' vuoti verensä;
Näin ehti mua auttamahan,
Sovitti luona Isänsä,
Ei apuansa kiellä hän:
On Jeesus paras ystävän!

5 Sä pidä, mailma, ystäväsi,
Sun loistos, huvis katoaa;
Mua tukee ystäväni käsi,
Maan tomusta mun korottaa.
Hänt' autuana ylistän:
On Jeesus paras ystävän!

R. D. Humphreys.

1 O kuin au - tu - as, ken Miel-tyi Jee - suk - se - hen, Ja nyt

Ju - mal' on aar - tee - na - han! Ai - van ar - vaa - ma-ton I - lo

sie - lul - le on Ol - la mor - si - an Va - pah - ta - jan.

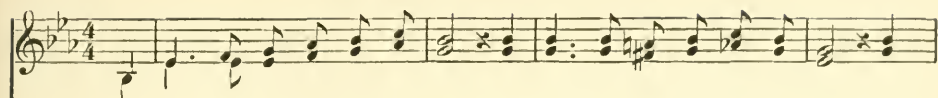
2 Tämän onnen mä sain
Ristin juurella vain
Kautta Karitsan haavoitetun,
Usko rauhan nyt soi,
O, min riemun se toi,
O, mi autuus, kun Jeesus on mun!

3 Siin' ol' taivas, kun hän
Näin ol' ystävänän';
Pyhät enkelit hämmästyvät
Hänen rakkauttaan;
Voittokuolemastaan
Häntä iäti ylistävät.

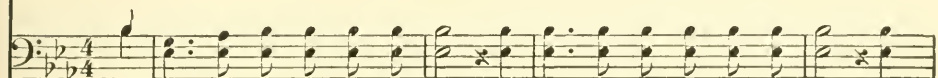
4 Jeesus ol' ainian
Riemiaulelonan' —
Jos niin kallis hän kaikille ois!
Verta vuotaen hän
Kuoli ristillä hän
Ja niin otti hän syntimme pois.

5 O sit' autuuttani,
Pyhää riemuani,
Kun sain uskossa Jeesuksehen!
Sydän vapauteen
Pääsi riemulliseen,
Sielu voiman sai taivahisen!

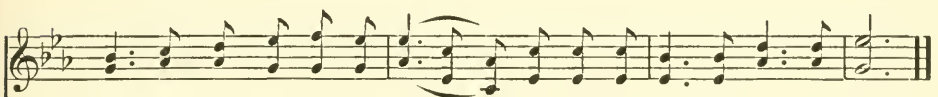
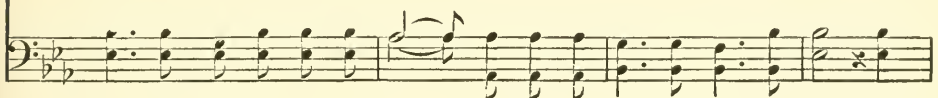
C. Wesley.

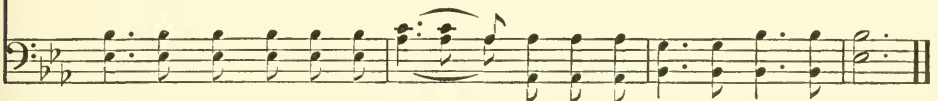
1 Oon pie - ni, pie-ni ka - rit - sa, Mi ui - nun Pai-men-hel-mas-sa ; On

suu - ri, laa - ja hel - ma tuo Ja sul - le, mul - le tur - van suo, On

suu - ri, laa - ja hel - ma tuo Ja sul - le, mul - le tur - van suo.

2 On Jeesus nimi Paimenen,
Hän hellin hoitaa lapsosen ;
||: Hän valvoo pienokaisiaan,
Ei joudu yks'kään hukkahan.:||

3 Mä muinen kuinka harhailin
Ja aina, aina eksyilin :
||: Vaan Hyvä Paimen nouti mun,
Soi armon, rauhan kaivatun.:||

4 Vaan oi kuin mua rakastaa
Ja lautumille opastaa ;
||: On raitis lähdevesi tuo,
Ei puutu multa, kaiken suo.:||

5 Kun pimeäksi laakso saa,
Niin sauvansa mua lohduttaa ;
||: Hän tuntee tiet ja jyrkänteet,
On tuttuja nuo syvänteet.:||

6 Ja vaikka hukka ahdistaa
Ei karitsata viedä saa ;
||: Ei tohdi elon tielle se,
Ei luotu oo se susille.:||

7 Näin laulan riemuissani, niin
Vie tieni kotikaupunkiin,
||: Ja riemuvirsi ikuinen
Jo koitti silloin minullen.:||

Ida Engvall.—Heikki Kataja.

Moderato.

Lewis Edson.

1 Kuin syn - ke - ät het - ket mä saan, Kun Jee - sus - ta näh-dä en voi!

Ei i - loi - ta kau - ne - us maan, Ei lin - tu - jen lau-lu, mi soi.

On kyl - mä ja lois - te - he - ton Myös ke - säi - nen au - rin-ko-kin;

Vaan Jee - sus kun taas mul - la on, Niin ke - vätt' on tal - ve - ni - kin.

2 O rauhaa, min nimi se tuo!
 Kuin sulosti äänensä soi!
 Läsn'-olonsa valoa suo,
 Ja iloa antaa se voi.
 Jos Jeesus mua läsnä vaan on,
 En pelkää, ei vaaroja näy.
 On onneni sanomaton,
 Ei kesäni loppuhun käy.

3 O Herra, jos olen mä sun,
 Jos oot ilon', aurinkoni,
 Miks pitkä on talveni mun,
 Miks vuotavi kyyneleeni?
 O näytä mull' itsesi taas—
 Mä olen niin murheellinen!
 Ja vihdoin suo taivahan maass'
 Sua ainian katsellaksen'!

I. Newton.

Risti kerskaukseni.

Moderato.

Ith. Conkey.

1 Ris - ti kers - ka - uk - sen' ja - lo, Se mun maas - ta ko - rot - taa;

Sii - tä lois - taa rak - kaus, va-lo, Jo - ta Sa - na ju - lis - taa.

2 Mihin voi maan päällä luottaa?
Toivo sammuu pelkohon!
Risti yksin turvan tuottaa,
Riemu, rauha siinä on.

3 Koska onnen paistehessa
Elon ilo hymyää,
Juuri ristin loistehessa
Lisääntyypi ilo tää.

4 Tuskan, onnen, murheen, riemun
Risti pyhä pyhittää,
Onneen kestävään se vie mun,
Sydämeni virkistää.

5 Risti kerskauksen' jalo,
Voittoon yhä vie se mun;
Raamattuitten pyhä valo
Loistaa siitä sieluhun.

J. Bowring.

Wahinko voittoon.

Andante sost.

J. R. Sweney.

1 Va - hin-ko voittoon, päi-vä-hän yö, Heik-ko-us voimaan, le - po-hon työ,

Riemuhun, nauruun kyy-nel-ten tie, Ko - ti-hin mat - ka i - lo - hon vie!

2 Runsahan sadon kylvömme suo.
Kilvoitus, toivo palkkansa tuo.
Puutekkin vaihtuu rikkauteen,
Väsymys suloon virvoitukseen.

3 Myrskyistä rauhaan kestävähän,
Kuolosta iki-elämähän,
Tuskista riemuun autuaaseen—
Sellaista tie on taivahaseen!

Fr. R. Havergal.

Andantino.

G. C. Stebbins.

1 Kii - tos sul - le, Ju - ma - la - ni, Ar - mos - ta - si kai - kes-

ta, Jo - ta e - lin - ai - ka - na - ni O - len saa - nut tun - te-

a! Kii - tos sul - le kirk - ka - his - ta Ke - väi - sis - tä päi - vis-

tä, Kii - tos myöskin ras - ka - his - ta Syk-syn syn-kän het - kis - tä!

2 Kiitos, että rukoukset
Monet, monet kuulit sä,
Kiitos, että pyynnöt toiset
Eivät saaneet täyttyä!
Kiitos, kun mä hädässäni
Avun saan sun kauttasi,
Kiitos, että synneistäni
Vapahtavi Poikasi!

3 Kiitos sulle jokaisesta
Elämäni hetkestä,
Kiitos päivän paistehesta,
Niinkuin pimeydestä!

Kiitos sulle taisteluista,
Rivistäkin, Jumalain,
Kiitos, että aina muistat,
Autat mua tuskassain!

4 Kiitos sulle kukkasista,
Jotka tielläin kukoisti,
Kiitos myöskin ohdakkeista,
Jotka mua haavoitti!
Kiitos, että tahdot mulle
Elon antaa iäisen!
Kaikesta, oi Herra, sulle
Annan iki-kiitoksen!

Eespäin!

Sir Arthur Seymour Sullivan.

1 Ees-päin ul - ja - has - ti, Ees-päin tais - to-hon! Kris - tuk - sen kun

ris - ti, Joh-taa voit-to-hon! Jee-sus Ku-nin-kaam-me, Joh-taa joukkojaan.

Kuoro.
Ees-päin ot - te - lu - hun! Kut-suu lip-pu vaan. Eespäin ul - ja - has - ti,

Ees-päin tais - to - hon! Kris - tuk - sen kun ris - ti, Joh-taa voit-to - hon.

2 Voitto-merkin nähden
Väistyy saatana.
Eespäin Herran kansa
Käy siis riemuksina.
Joukkonsa ne hajoo,
Pasuuna kun soi;
Uskon laulu raikas,
Kukistaa ne voi.

3 Voitollisna kulkee
Kansa Kristuksen!
Veljet! taisto tää meit'
Liittää yhtehen.
Jeesus pää, me hänen
Oomme jäsenet,
Samaan uskoon, toivoon,
Lempeen yhtyneet.

4 Vallat nousee, haihtuu;
Kruunut himmenee.
Kristuksen vaan kirkko
Kasvaa, laajenee:
"Portit helvetinkään
Sitä kukistaa
Ei voi!" sanoo Jeesus.
Oi, hallelujaa!

5 Eespäin siis, oi kansat,
Kaikki joukkohon!
Niinkuin vetten pauhu,
Laulu soikohon:
"Kunnian ja vallan
Jeesus saakohon,
Joka on ja oli,
Tuleva myös on!"

Webb. 7, 6.

1 Jee-suk-sen tähden nouskaa Nyt ris-tin so - ti - laat! Ul - jaas-ti lip - pu
y - lös, Sen nähköön kaik-ki maat! Me y - hä rien - tää saam-me Voi-
tos - ta voit-to-hon, Niin vi - hol-li - sen lyöm-me Ja Kris-tus Herra on!

2 Jeesuksen tähden nouse!
Soi kutsu taistohon.
Halk' ajan melskeen syöksy,
Tää voitonpäivä on!
Vihollisjonkkoin läpi
Itselles raivaa tie,
Pien' joukko, älä pelkää,
Sun Jeesus voittoon vie!

3 Jeesuksen tähden nouse,
Ja hänen voimassaan!
Voi oma voima pittää,
Ja saattaa lankeemaan.

Sä ota uskon kilpi
Ja hengen miekka myös,
Jeesuksen lipun luona
Tee uljaat sankartyös!

4 Jeesuksen tähden nouskaa,
Pian päättyy taistelo,
Soi pasuuna nyt sotaa,
Huomenna rauhaa jo.
Ken kestää loppuun asti,
Saa elonkruunun hän,
Taivaassa Isän luona
Saa iki elämän.

G. Duffield.

1 Kointähti kirkas lausuu:
Jo poistuu synkkä yö,
Ja pelastuksen hetki
Myös pakanoille lyö.
Jokainen vieno tuuli
Idästä viestin tuo
Kansoista, jotka kääntyy
Jo Vapahtajan luo.

2 Kas, pakanainkin polvet
Jo Herraa kumartaa!
He sydämmellä, suulla
Tuo hälle kunniaa.

Hän kuulee rukouksen,
Ja armon runsaan suo.
Helluntain Henki liikkuu,
Maan kansat uudeks luo.

3 Tulvaile mahtavasti
Sä armon virta uus,
Niin että joka sydän
Ois Herran omaisuus,
Niin että joka sydän
Armolle aukeaa
Ja Herran Sebaotin
Kiitosta julistaa!

Sam. F. Smith.

Tempo di marcia.

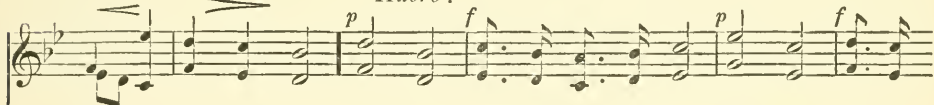
J. M. Öjerholm.

1 Eespäin Her-ran jouk-ko käy tais - te - lo-hon. Eespäin rien-nä rie-mui-ten,

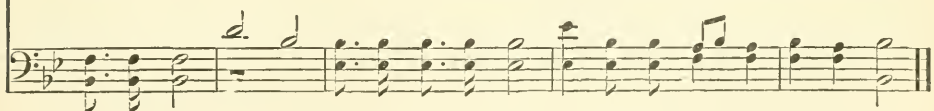
voit-to sun on! Jee-sus meidän päämies on voit - ta - ma-ton, Ees-päin siis

Kuoro:

rien - nä tais - to - hon! Tul - kaa kaik - ki-kris - ti - tyt, Käy - kää ri - vei-

himme nyt! Us - ko, val-vo ru - koil-len, Käy so-taan tähden Jee-suk-sen!

2 Aaltoin pauhu kuuluvi myrskyhinen,
Mutta lippu liehuvi uskovaisten,
Siksi kunnes voitamme vihollisen
Ja kaikki maat on Jeesuksen!

3 Kohta päästään lepoon rauhaisehen,
Voiton virttä veisaamaan taivahasen,
O mi ilo iäinen, riemullinen
On seistä edess' istuimen!

J. M. Ö.

*Moderato.
Solo.*

P. P. Bliss.

1 Kiin - nit' it - ses sa - na - han, Kan - na ris - tis - kin ; Luo - ta liit - toon

Ju - ma - lan Kuin jouk - ko Da - nie - lin.

Kööri. f

Niin - kuin Da - niel ur - ho - kas,

Kes - täv' o - le myös, Ul - ja - has - ti pää - tä - en Täy - tä kaik - ki työs!

2 Yksin täällä taistellen
 Vaipuu vahvakin,
 Kamppaella täytyy siis
 Kanss' joukon Danielin.

3 Jättiläinen korottaa
 Päänsä pilvihin,

Vaan sen kohta rusentaa
 Kyll' joukko Danielin.

4 Riennä taistoon edelleen,
 Nosta lippuskin ;
 Saatanan lyöt joukkoineen,
 Kuin joukko Danielin.

1 Reip - paas - ti as - tuin so - ti - las Käy tai - vaan maa-han päin,
Hän lau - laa ol - len rie - mu - kas: On

au - tuus e - des - säin; O mi rie - mu, rau - ha tai - vaass'
Siell' en - ke - lit ne ter - veh-

on, Kun nä - en Ju - ma - lan!
tää Mor - - - - - sein - ta Ka - rit - san.

2 Käy tiensä kautta erämaan
Keskellä petojen;
Hän turvallisna laulaa vaan:
Mä perin autuuden!

3 Kun koittaa vetää kiusaus
Pois Herran sodasta,
Niin kuuluu ääni, kehoitus:
On autuus palkkana.

4 Vaikk' esteitä on matkallaan,
Ja tie on tukalaa,

Hän laulaa hamaan kuolemaan:
Mua autuus odottaa.

5 Kun saapuu Jordan-virrallen,
Niin rannoilt' Eedenin
Soi enkellaulu riemuinen:
O autuus ihanin!

6 Ei jäähyväistä vaikeaa
Oo maassa taivahan;
Siell' luona Herran sielu saa
Riemuita ainian.

Herra auttaa.

Moderato. *p* *Dolce.* *A. S-g.*

1 Her-ra aut - taa, lau-loi Daa-vid, Mä myös tah-don lau - laa näin,

Kos - ka vi - hol - li - nen saar - taa, Ah - dis - taa mun kai - kin päin.

p *f* *Rit.*

Her - ra aut - taa, Her - ra aut - taa, Tah - don ai - na lau-laa näin.

2 Herra auttaa joka päivä,
Joka hetki, ainiaan,
Syntiäni ei hän muista,
Rakkautensa muistaa vaan.
Herra auttaa joka päivä,
Joka hetki, ainiaan.

3 Herra auttaa kaikki, kaikki,
Jotka uskoo hänehen,
Hellii enemmän kuin äiti,
Sylissänsä kantaen.
Herra auttaa kaikki, kaikki,
Jotka uskoo hänehen.

4 Herra auttaa — sydän kuule!
Eikö riemua se tois?
Unhota siis ajan vaivat,
Itkukyynel pyyhi pois!
Herra auttaa — sydän kuule!
Eikö riemua se tois?

5 Herra auttaa vihdoin minut
Läpi kuolonvarjon maan,
Kantaa yli Jordanvirran
Hääsalihin riemuisaan!
Herra auttaa vihdoin minut
Läpi kuolon varjon maan.

Andantino..

Eugénie.

p

1 O Her - ra, sun ties o - vat ih - met - ten tiet!
Sä u - sein myös mor - si - os tus - ki - hin viet.

f

Vaan it - se sä e - nim - män kär - si - ä sait,

p

Kun sä ris - til - lä mun täh - te - ni kuo - lit.

2 O Jeesus, sun risti mun rauhani on!
Käyn veresi voimassa taistelohon.
||:Sä olet mun auttajan' uskollinen,
Koska ristillä mun tähteni kuolit.:||

3 Siis miksi ej morsian iloita vois?
Sun luonas, o ylkä, mun riemuni ois!
||:Ken oisi niin hellästi rakastanut,
Kuin sä, kuollessasi kaikkien tähden?:||

4 Jos mitä nyt ottanet, antanetkaan,
Se kaikki on hyvää, kun sulta sen saan,
||:Ei sydäntä toist' ole rakkahampaa,
Kuin sun, koska sinä tähteni kuolit!.:||

5 Sä kukistit synnin ja kuolemankin,
Sä oot ylösnousemus minullekin!
||:Ah, kukaan ei meitä nyt eroittaa saa,
Kun sä ristillä mun tähteni kuolit!.:||

Andante sost.

P. P. Bliss.

1 Mur - he ras - kas hau - taa, Pei - tä sy - vyy - teen;

Sie - lus ah - dis - tuk - set Kät - ke Jee - suk - seen.

Yön - kin pii - rit - täis - sä Jee - suk - sel - le vaan

Rit.

Huo - les hei - tä, hän on Val - mis aut - ta - maan.

2 Käy, ja Jeesukselle
 Lausu tarpehes;
 Käy, hän itse tietää
 Poistaa puuttehes.
 Käy, ja ota vastaan
 Herran valaistus;
 Hän se surus siirtää,
 Sull' on lohdutus.

3 Haavoitetut rinnat
 Täällä huokailee
 Synkeyden yössä —
 Niille apu tee!
 Valossa rakkauden
 Näytä heille tie:
 Puutteet pienet, suuret
 Jeesukselle vie!

Adagio.

O. Ahnfelt.

p

f

1 Jo - ka aa - mu on ar - mo uus, Miks siis huol - ta me saam - me?

mf

f

Var-jot haih-tuu ja va - ja-vuus, Kiit-täin vei-sa - el-kaam-me! Kii-tos

ff

Rit.

Her - ran, mi aut - taa tiel - lä! Jee - sus kans-sam-me tä-nään-kin viel' on.

p A tempo

ten.

Tar - joo tääll' I - säns suo - si - on, Le - von ko - to - na siel - lä.

2 Joka aamu on armo uus,
Pois siis pelko jo kerran!
Kurituksenkin ankaruus
On vaan armoa Herran.
Armo—kuin hän sen runsaast' suopi!
Armo taivasta varten kasvattaa,
Armo uskomme vahvistaa,
Armo iloa luopi.

3 Ne kuin itkevät, olkohon
Kuin ei itkua oisi,
Joilla riemu ja nauru on,
Kuin ei nauraa he voisi!
Läsnä on Herran päivän koitto;
Sitä uskossa odoteltakoon,
Kiitosvirtemme kaikukoon:
Hälle kunnia, voitto!

Allegro moderato.

1 Jee - sus - ko yk - sin ris - tin saa, Ja va - paaks jäis syy - pää?
Jo - kais - ta ris - ti koh - ta - jaa, Ei ku - kaan il - man jää.

Kuoro.

Ein - me saa siis pel - jä - tä pilk - kaa, vai - no - a-kaan, Tie ris - tin on

kul - jet - ta - va! Sil - lä kruu - nu si - tä kirk - kaam-min

lois - taa - pi vaan, Kun pää - sem - me tais - te - lus - ta!

2 Kun Jeesuksell' ol' ristin tie,
Mull' oisko ruusujen?
Se tokko Herran tahto lie?
Myöntääkö sana sen?

3 Ei, jos mä toivon taivasta,
Nim teitä Jeesuksen
Mun täytyy täällä astua
Tään pienen hetkisen.

4 Siis anna, Herra, armosi,
Niin että päällä maan
Mä kannan ristin' nöyrästi
Ja kruunun siellä saan!

5 Niin saaden puvun valkean
Ja kruunun elämän
Mä ristikseni, kruunustan'
Sua ijtä ylistän.

Th. Stepherd.

Poco adagio.

L. Mason.

1 Mä us - kon kat - se - hen, O ra - kas Jee - suk - sen',

Luon si - nu - hun. Ah kat - so heik - kout-tan', Mua pääs - tä

vi - ois - tan', Suo nyt ja ai - ni - an Mun ol - la sun.

2 Sun armos rikkaus
Mull' olkoon lohdutus!
Se tukee mua.
Kun kuolit edestän',
Suo, että enemmän
Rakastan, ylistän,
O Jeesus, sua!

3 Kun ympäröi mun yö
Ja murheen hetki lyö,
Käy turvaamaan!
Vie taas mua valkeuteen,

Pois kuivaa kyyneleen',
Ja ohjaa askeleen',
Sua seuraamaan.

4 Pian hautaan kiiruhtaa,
Kun ois vaan unelmaa
Tää elon tie.
O Jeesus armias,
Suo silloin apuas
Ja minut turvissas
Sun luokses vie!

Ray Palmer.

p *fz* *p*

1 Kun päi - vä vie - lä on, mä näh - dä en Voi täh - tö-

p *mf*

si - ä ar - ma - hi - a tai - vaan, Vaan tul-koon yö, ne lois-

taa tuik - ki - en, Kuin jo - kai - nen ois Her - ran sil - mä

Rit. *pp*

ai - van. Niin, sil-loin kun on het - ki syn - ke - in, Ne lois-taa, Her-ra

kah - ta kirk-kaam-min. Ne lois-taa, Her-ra, kah - ta kirk-kaam-min.

2 Kun päivä vielä on, mä nähdä en
 Voi lupauksia sun sanassasi.
 Vaan tulkoon yö, ne loistaa tuikkien,
 Min synkemp' on, sen loistaa kirkkaam-
 min.
 Sun kiitos, Herra, yön kun pimeään
 Tuhannet tähdet panit välkymään.

3 Siis pimeissäkään en jää pelkohon,
 Vaan silmäni luon tähtiin sanas varman,
 Ne eivät petä, liittos luja on,
 Ja uskolle se takaa aamun armaan,
 Sen aamun, jok' ei käännä illallen,
 Joss' iät' kunniaasi katselen.

L. S.

223 Mä katselen myrskyistä satamahan.

Andante con moto.

P. E. Svedbom.

1 Mä kat - se - len myrs - kyis - tä sa - ta - ma - han Ja

rak - ka - hat viit - tai - lut nään, Se kut - su - vi on - ne - hen

rie - mui - sa - han, Kun pää - tän mä juok - su - ni tään.

2 Mun tieni on ahdas ja vaarallinen.
 Se hätää ja murhetta tuo.
 Vaan hän, joka katsovi kurjuutehen',
 Myös iloa, apua suo.

3 Mun sieluan' Jeesus on virvoittanut,
 Ja vienyt sen elämähän,
 Ja orjuuden kahleista kirvoittanut—
 Siis aarteeni kallis on hän!

4 Se aarre on kalliimpi aarteita maan,
 O jospa sen hoitaisin niin,
 Ett' taivaassa elämän kruunun mä saan,
 Mi armosta valmistettiin.

5 Pois maailma! Turha sun onnesi on,
 Sun tiesi on pettävä tie!
 O Jeesus, sun armos on mittaamaton,
 Mua lähemmäs sua yhä vie!

C. Y.

Andante. *mf* Ruotsal. sävel. *p*

1 O I - sä, tääl - lä kul - keis-san' E - tääl-lä maas-ta tai - va - han, O -

pe - ta mu - a lau - la-maan: "Sun tahtos vaan!" "Sun tah-tos vaan!"

2 Tie synkkä, vaikeakin lie,
Ja kautta koetusten vie,
Mä rukoilin, jos voimaa saan:
||: "Sun tahtos vaan!" :||

3 Kun vaivun, väsyn puutteissan',
Käyn hyljättynä, murheissan',
Niin auta yhä huokaamaan:
||: "Sun tahtos vaan!" :||

4 Jos sinä, Herra, otat pois
Sen, mikä mulle kalliint' ois,

Se sun ol', ei mun ollutkaan:
||: "Sun tahtos vaan!" :||

5 Mun heikkoon sydämmeeni suo
Sun henkes, ja se uudeks luo,
En muusta silloin huolikkaan:
||: "Sun tahtos vaan!" :||

6 Mun mielen' pyhemmäksi tee,
Ja poista se, mi estelee
Mua uskossani kasvamaan.
||: "Sun tahtos vaan!" :||

Alkuaan Englannin kielestä.

1 Jos kuin e - lon myrs-kyt pau - haa, Rai - voo y - li me - ren,

maan, Niin on mul - la lin - na lu - ja, Ju - ma - las - sa tur - van saan.

Kuoro.

Hän mun kät - - kee, var - maan kät - kee, Ett' ei
Hän mun kät - kee, var-maan kät-kee,

vaa - - ra mi-kään koh - taa, Hän mun kät - kee, tur-vaan
Ett' ei vaa-ra mi-kään koh - taa, Hän mun kät-kee,

joh - - taa, Ar - mo - sy - - - liins' ot - taa mun!
tur-vaan joh - taa, Ar - mo - sy - liins' ot - taa mun!

2 Ja kun koetukset kohtaa,
Kotiin toivon enemmän;
Tiedänhän mä, että niitä
Rakkautessaan antaa hän.

3 Vaikka viholliset vaivaa,
Saatana myös ahdistaa,

Jumalani murheet muuttaa,
Iloirreks vaihettaa.

4 Niinpä, vaikka ristin tiellä
Joka askel vaaran tois,
Jeesus itse sielun' holhoo—
Ken siis vahingoittaa vois?

W. E. Servoss.

226

Herra saapuu.

1 Öiset varjot hiljaa väistyy,
Aamutähti loistelee,
Aurinkoinen kohtaa nousee,
Ikipäivä valkenee.

Kuoro:

Herra saapuu, Herra saapuu,
Päättyy taistelut ja tuimat.
Kruunu kirkas morsiolla:
Häät jo alkaa iäiset.

2 Oi, mi riemu istuimella,
Lunastettu in tultua
Kaikist' ajan taisteluista
Voittovirren soidessa!

3 Kallis Jeesus, valmihina
Pidä minut ainiaan!
Maa ja taivas kadotkohon,
Kun vain sinuss' olla saan!

Adagio.

1 Hil - jaa ees - sä Her - ran O - le sie - lu - ni,
 Hy - vää y - li ver - ran Hän vaan sul - le tah - too - pi. Kun - ni -
 a - han ris - tin tiel - lä Täy - tyy lap - sen va - el - taa, Hä - dän
 sa - lai - suus vaan siel - lä Si - nu - a niin ah - dis - taa.

2 Pois siis pelko jätä,
 Hän on apunas,
 Kun sua uhkaa hätä,
 Hän on hyvä, laupias.
 Riennä, riennä rinnallensa,
 Joka tähtes avattiin.
 Hän suo ihmevoitehensa
 Kaikkiin sielun sairauksiin.

3 Joudu taas, jo tule
 Hellään sylihin.
 Laps mi itket, kuule
 Nimi armas, ihanin:

Hän on isä, ystäv' likin,
 Elos, voimas, rauhasi.
 Enemmän kuin äitisikin
 Rakastaa sua ijäti.

4 Hiljaa, sielun', hiljaa
 Ole sylissään,
 Rakkautensa viljaa
 Päaset kyllin näyttämään.
 Maailma on korpi jynkkä,
 Uskossa vaan Jeesuksen
 Hajoaa sen sumu synkkä,
 Hän suo rauhan ijäisen.

Andante con moto.

Fr. Silcher.

1 Se on - ni mul - le koit - ti, Mi rau - han mie - leen tuo, Jo

päi - vä yön taas voit - ti, Ja kirk - ka - ut - taan suo. Myös

kar - vas läh - de an - taa Nyt vet - tä ma - ke - aa, Ja

myk - kä kie - li kan - taa Kii - tos - ta pa - la - vaa.

2 Pian murhe iloks muuttuu,
Kun Herra apuns tuo,
Jos Eskol-viini puuttuu,
Hän mannaa mulle suo.
Korvessa kalliosta
Mull' lähde puhkeaa
Ja syntiturmiasta
Mun Jeesus vapahtaa.

3 Se huolet, vaivat poistaa
Mun korpimatkaltaan',
Kun uskon silmään loistaa
Kaupunki Jumalan.

Pian päättyy matka vaivan
Ja helle erämaan,
Mä kohta iloon taivaan
Luo Isän tulla saan.

4 Sä Jeesus, oot mun voitton',
Mun voiman', kallion',
Mun elonpäivän-koitton',
Mun linnan' verraton,
Pelastus hädässäni,
Onneni korke'in,
Kuolossa elämäni,
Riemuni iäisin!

Andantino. p F. F. Hurka.

1 Mi tur - va on ni - mes - sä Her - ran, Mi va - rus - tus

voit - ta - ma - ton! Se kuo - le - man yö - sä - kin

ker - ran On va - lo - ni sam - mu - ma - ton.

2 Se ainoa autuuden antaa,
Se sielun on luvattu maa.
Se onnea kohden mun kantaa,
O siinäpä riemuista saa!

3 Pois synnistä, kiusauksista
Mä kiiruhdan turvihin sen.
Se päästää mun ahdistuksista,
Suo sataman turvallisen.

4 Kun myrskyt ne raivoten pauhaa,
Ja kuolema uhkaelee,

Niin Jeesuksen nimi luo rauhaa,
Se turvaa ja lohduttelee.

5 Ja kuoleman laaksonkin yli
Tää nimi se varmasti vie.
Siin' avattu armon on syli,
Siit' aukeepi taivahan tie.

6 Ja istuimen edessä kerran
O riemua autu'itten!
Me kiitämme nimeä Herran,
Me veisaamme Jeesuksellen.

A. G. L.

Harpuksävelistä. Hj. B.

1 "O - let mun, — sun os - tin ker - ran E - lä - mään ja au - tuu - teen!"

Rak - ka - has - ti ää - ni Her - ran Ka - jah - taa näin o - mil - leen.

2 Elon tuskat vaikka mitkä
Peloita ei, kuolokaan.
Herran ahdas tie ei pitkä
Ole liiaks' seurassaan.

3 "Olet mun," Oi syvä onni,
Sovinnossa Herran on,
Sanoa, jos kuinka käypi:
Isä tahtos olkohon!

4 Pojan kautta uskovalle.
Isän helma avataan,
Sortuneelle synnin alle,
Joka janoo armoaan.

5 "Olet mun," — se lause laske,
Jeesus, murhemielisiin!
Autuuden, ah korkein aste
Siihen täysin kätkettiin!

231

Jeesus johdata.

Andante.

Adam Drese.

1 Jee-sus, joh-da - ta Tiem-me kul-ku - a, Niin me kyl - lä kii-ruh-dam-me,

Jäl - ki - ä - si nou-da-tam-me. Käs-tes meil-le suo, Vie meit' I - säs luo!

2 Alla kyynelten
Auta, Jeesuksen,
Ettei kenkään valittaisi
Eikä tieltä poikkeasi!—
Koetusten tie
Luokses, Herra, vie.

3 Alla ahdingon
Apus olkohon
Läsnä vaivaa lievitellen,

Kestävyyttä opetellen,
Mieltä ylentäin
Maasta ylöspäin!

4 Läpi maailman
Johda, Jumalan',
Tiemme taistoin, tuskain kautta,
Tiemme päässä vihdoin auta!
Oves avaos,
Päästä leposhos!

N. L. von Zinzendorf.

1 Luo-na Jee - - suk-sen, o le-po ar-mas, Var-ma tur - va
Luo-na Jee-suk-sen var-ma tur - va

a - ran sie-lui-sen, Sii - nä haih - tuu mail-man mur-he
sie-lui-sen, sii - nä haih-tuu

kar-vas. Kaikk' on hy - vin luo-na Jeesuksen, Jeesuksen Sii-nä haih - tuu
sii-nä haihtuu

mailman murhe kar-vas. Kaikk' on hy - vin luo-na Jee-suk-sen, Jee-suk-sen.

2 Heikko sielu, sinne rauhaan lennä.
Kaikki haavat siellä lääkkeen saa.
||:O jos kaikki tahtois rientää, mennä
Syliin, joka heitä odottaa.:||

3 Jos mä väsyn, vaivatahan tiellä,
Rinnoilleen mun vie hän kuiskaten:

||:Minä voitin mailman, kestä vielä,
Mä käyn kanssas sua turvaten.:||

4 Kallis Jeesus, suo mun sielun päästä
Rinnallesi lepoon rauhaisaan!
||:Suo mun turvass' olla myrskysäästä,
Kunnes perin valkeuden-maan!.:||

Andantino.

D. S. Sörlin.

1 Ru - ko - us - het - ki hert - tai - nen, Mä sy - liin
Sun sii - vil - lä - si ko - ho - an Tus - kis - ta

I - sän tai - vai - sen On hä - dän, vai - van ai - ka -
tä - män maa - il - man.

na Sun a - pus, tu - kes tar - jo - na, Sä viet mun

luok - se Jee - suk - sen, Ru - ko - us - het - ki hert - tai - nen.

2 Rukoushetki herttainen,
Sä sanan saatat hänellen,
Jok' itse luoksens kutsuilee
Ja armoansa tarjoilee;
Hän sanoo: "Luoksen' outukaa,
Sanani, armon' uskokaa!"
Vie hälle, mitä anelen,
Rukoushetki herttainen.

3 Rukoushetki herttainen,
Sun lohdutustas nautitsen,
Siks kun mä vihdoin nähdä saan
Ilolla uuden kotimaan.
Kun mainen puku riisutaan,
Uus kirkastettu annetaan,
Viel' Luojan luona muistelen:
Rukoushetki herttainen!

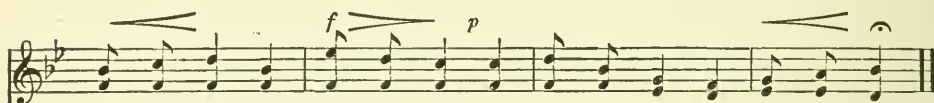
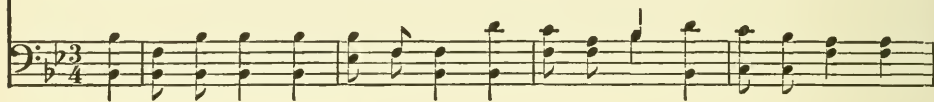
Andante.

mf

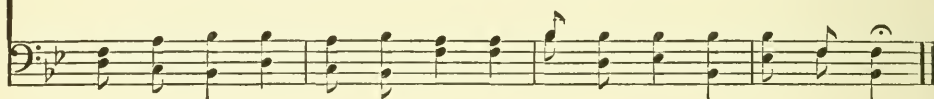
L. Mason.

1 Ken Jee-sus-ni-meen tur - va-ten Käy-sy-liin I - sän tai - vai-sen, Mit'

i - kään pyy-tää, sen saa hän, Ja saa - pa vie - lä e - nem-män.

2 Laps Isän luokse käytyään
Saa lahjoja niin mielellään,
Ja nälkäänsä kun valittaa,
Ei leivättä hän jäädä saa.

3 Jos Jumala on Isäsi,
Niin luota, hän sua auttaapi.
Vaan jos et luovu synneistäs,
Niin ei hän kuule pyyntöjäs.

4 Rukoile sydämmestäs ain',
Ei huulilla, ei suulla vain.
Ja usko hyvän Jumalan
Sen totisesti kuulevan.

5 Mua rakas Jeesus opeta
Luo Isän käymään uskossa,
Niin että saan sun kauttas sen,
Mik' on mun tosi-parhaaksen!

1 Myrskyistä, jotka raivoaa,
Aalloista, jotka ahdistaa,
Satama tyyni, valoinen
On luona armo-istuimen.

2 On paikka, jossa Jeesus on
Valmistanut meill' asunnon,
Ja ilon puhtaan, suloisen—
Se luon' on armo-istuimen.

3 Mi muu se auttaa, vahvistaa,
Kun murhe mieltä ahdistaa,
Mi lohdutuksen, rauhan tois,
Jos armo-istuin sit' ei sois?

4 Siis uskossa sen äärehen
Lepoa saamaan sielullen!
Säteissä armon-auriongon
On siellä ilo loputon.

Hugh Stowell.

1 Kristuksen tähden toimimaan!
Hän rakasti sua ainiaan.
Se tie, mi oli Mestarin,
Se olkoon palvelijankin.

2 Käy innokkaasti toimehen,
Tee Isäs tahto iloiten.
Jos mailma vihaa, mit' on tuo,
Kun Herra suosionsa suo.

3 Nyt toimeen, ei se turhaks jää,
Jos Herran työtä edistää.
Ken kylvää täällä toivossa,
Saa niittää kerran ilolla.

4 Nyt päivä on, nyt ahkeroi,
Et yöllä toimia sä voi.

Siis nouse, riennä, muista se:
Ei voita, ken ei taistele!

5 Kas Jeesus tänään kolkuttaa
Ja huutaa: Mulle avatkaa!
Ken on nyt valmis lähtemään,
Lähettilääksen' menemään?

6 Ah, koht' on aika rientänyt,
Palvelusvuosi päättynyt;
Hän tulee kohta päälle maan
Ja palkkansa on mukanaan.

7 Eespäin siis työhön, taistohon,
Se päättyy kohta voittohon!
Se päivä koittaa nopeaan,
Kun Jeesus vie sun kunniaan.

L. S.

237

Rukous.

Andante. p

1 Jee-sus nöyremmäks tee mu - a, Rin-noil-les vie lä-hem-mäks, Kiu-sa-
us - ten koh - dat - tu - a Sa - nas - sas tee kes - tä - väks!

2 Puhu rauhaa, lohdutusta
Sydämmeen' ja lepoa,
Syttyä siell' uskallusta,
Rakkautta, toivoa.

3 Varjele mua vaaroissani,
Joita yhä täynn' on tie,
Paimeneni, Jumalani,
Kuolon pauloist' ohi vie!

4 Turhuutt' auta torjumahan,
Risti johda mielehen',
Opetä mua kuolemahan
Sinun kanssas kaikillen!

5 Jeesus, suo ett' tahton' oisi
Sinun tahtos ainiaan,

Että eroittaa ei voisi
Kukaan meitä milloinkaan.

6 Herra sydämeni avaa,
Armos siihen vuotaa suo!
Epäusko ahdistava
Poista—ilo mieleen' luo.

7 Tyytyväiseks tee mua yhä
Yksin sinun tahtoosi,
Pesköön pois sun veres pyhä
Kaikki syntivikani!

8 Rinnoilles sä mua paina,
Kätke armohelmahas,
Tuskissakin, puutteiss' aina
Olen rikas, autuas!

O. Ahnfelt.

Andantino.

f *p*

1 Jee - suk - sen kans - sa het - ki, O kuin se vir - voit - taa, Ja

f

ko - ko e - lä - män - kin Va - lis - taa, kir - kas - taa! Kun

ff

mat - ka ra - sit - taa - pi Ja mo - ni vai - va muu, Jee -

suk - sen kans - sa het - ki— Niin kaik - ki kor - jaan - tuu.

2 Jeesuksen kanssa hetki,
Kun synty ahdistaa
Ja epä-usko tahtoo
Sanasta luovuttaa!
Jeesuksen kanssa hetki—
Niin taakka poistetaan:
Jeesuksen veri pesee
Mun syntin' kokonaan.

3 Jeesuksen kanssa hetki,
Niin sydän rauhoittuu,
Ja mailman pienet huolet
Ne aivan unhottuu.
Ja katoovista näistä
Pois katoomattomiin
Taas katse yleneepi,
Maan päältä taivasiin.

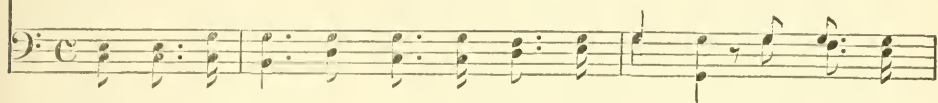
4 Jeesuksen kanssa hetki—
Mi voima myötä sen!
Se antaa halun käydä
Jälissä Jeesuksen.
Se antaa halun elää,
Suo voimaa kärsimään,
Suo aavistaa, mi autuus
On hänen sylissään.

5 Siis suo, o rakas Herra,
Suo usein minullen
Jeesuksen kanssa hetki
Kodossan' hiljainen!
Salaisin sielun' halu
Se ainoa on vaan,
Jeesuksen kanssa että
Iäti olla saan!

L. S.

1 Mä nos-tan sil - män koh - den kuk - ku - loi - ta Yl - hää - le

puo-leen I - sän tai - vai - sen. Hän sa - no-nut on; "Hä-däs-säs mua

huu - da, Pois las - ke kuor - ma, mi - nä kan - nan sen!"

2 Ja hän mi ompi maat ja taivaat luonut,

Ja hallitseepi meren sekä maan,
Hän kuulee aina rukouksen' hartaat
Ja avaa mulle kätens armaan.

3 Mä häneltä saan kaikki tarpeheni,
Armossa katsoo puoleen' yhä hän;

Saan viimein luokseen autuaana tulla,
Mitäpä toivoisinkaan enemmän?

4 Siis kaikk' on hyvin, vaikk' oon köyhä,
kurja,

Kun Jumala on Isän', ystävän.
Ja senpä vuoks saan turvassa mä olla.
Lapsensa tahtoo yksin hoitaa hän.

N. F.

KRISTUKSEN SEURAKUNTA.

I. VELJELLINEN YHTEYS.

240

Oi riemu, kun saa mennä.

Larghetto.

Suomal. hengell. kansansävelmä.

1 Oi rie - mu, kun saa men - nä Ju - ma - lan temp - pe - liin,

Por - teis - ta Her - ran käy - dä Si - säl - le py - hyk-siin!

2 Suvusta sukuun siellä
Soi Herran ylistys,
Sieluihin vuotaa rauha
Ja riemu, pyhitys.

3 Hän siellä tuomionsa
Julistaa kansalleen,
Armonsä, totuutensa
Ilmoittaa omilleen.

4 Siis rauha sulle, Saalem,
Ja valkeus huoneisiisi!
Mä parastasi etsin
Ja liityn ystäviisi.

4 Jumalan seurakunta!
Sun eestäs rukoilin,
Ja armos alttarille
Käyn kanssa veljien.

Evers: Davidin 122 Ps.

241

Siion.

Zion. 8, 7, 4.

Thomas Hastings.

1 Sii - o - ni - a vuo - ret kaar - taa, Her - ran voi - ma var - ti - oi;
Vi - hol - li - nen vaik - ka saar - taa, Ei se va - hin - goit - taa voi.

Au - tuas Si - on! Her - ra sul - le tur - van soi

Au - tu - as Siion! Her - ra sul - le tur - van soi!

2 Kaikki ihmisliitot särkyy,
Ystävätkin riitaantuu.
Äidin rakkauskin järkkyi,
Maa ja taivas hukkaantuu.
||: Herran armo
Iäti vaan uudistuu.:||

3 Puhdistakoon sua, kuin kultaa,
Herra koetuksillaan,
Mutta älköön koskaan sulta
Ottako pois rakkauttaan.
||: Herra olkoon
Valos, voimas ainiaan!:||

Th. Kelly.

242

Tuomio.

1 Kas, hän tulee taivahastaan,
Jeesus, pitää tuomion!
Pyhänsä käy häntä vastaan,
Yhtyin riemusaattohon.
||: Halleluja!
Amen, autuus tullut on!:||

2 Kaikkein silmät näkee Herran
Iki-majesteetissään.
Ne kun häntä pilkkas' kerran,
Pisti, vaivas' ristissään,
||: Kahuun nääntyy,
Jumaluuttaan nähdessään.:||

3 Haavoistansa merkit vielä
Niinkuin tähdet välkkyää.
Pyhain riemuvirsi siellä
Ihanasti helkähtää.
||: O, mi autuus
Häntä nähdä, ylistää!:||

4 Amen, sulle laulu, soitto
Kaikuu, pyhain Kuningas!
Sulle kunnia ja voitto,
Jeesus, tuomar' vanhurskas.
||: Kolmiyhteys,
Ylistetty vallassa!:||

C. Wesley.

243

Päätös-laulu.

1 Päätökseks nyt siunaa meitä,
Rauhas, riemus, Herra suo!
Lempes suojaan meitä peitä,
Taisteluissa voitto tuo.
||: Virvoita sä
Meitä korpimatkalla.:||

2 Temppelessä sulle antaa
Ylistyksen tahdomme,
Sanas hedelmän suo kantaa

Runsaan sydämissämme.
||: Paimen paras,
Ole läsnä laumaasi.:||

3 Ja kuu joutuu viime hetki,
Kun sä kutsut meidät pois,
Suo ett' autuuden se retki
Sylissäsi meille tois.
||: Taistelumme
Vaihda voitonkruunuhun.:||

Walter Shirley.

Hans George Naegeli.

1 Siu - nat - tu liit - to tää, Kun py - hä rak - ka - us

Kris - tit - tyin sie - lut yh - dis - tää. O tai - vaan hei - jas - tus!

2 Luo Isän istuimen
Käy meidän rukous;
On ilo, murhe yhteinen
Ja toivo, uskallus.

3 Ja toinen holhoaa
Toistansa auttaen,
Ja toisten hätä pusertaa
Meilt' usein kyöneleen.

4 On raskasta, kun vie
Pois kuolo rakkahan;

Mutt' taivaassapa yhtyy tie
Taas luona Jumalan.

5 Huojentain taisteloin
Se toivo voimaa suo,
Ja sielu siihen ilohon
Kaihoisan katseen luo.

6 Silloinpa vapaus
Vaivoista meillä on,
Ja riemunamme rakkaus
läinen, verraton.

J. Fawcett.

Adagio.

1 Te mie - len - ne y - len - tä - kää Nyt puo - leen Ju - ma - lan, Ja

yk - sin ää - nin kiit - tä - kää Ni - me - ä Ka - rit - san. Ja

yk - sin ää - nin kiit - tä - kää Ni - me - ä Ka - rit - san.

2 Nyt Jeesukselle veisatkaa :
Armons' on pohjaton.
||:Ja kuninkaalle riemuitkaa!
Hän ystävämmä on:||

3 Mit' on nyt meille mailma tää?
O turhuus kokonaan!
||:Siks meille risti iloks jää,
Kun kruunu annetaan:||

4 Niin toinen toistaan auttakoon,
Ett' uskon todistus

||:Jokaisen töistä loistakoon,
Ja pyhä rakkaus:||

5 Siis lupaus nyt täyttyköön
Ja Henki tulkohon
||:Ja kuoltuamme päästäköön
Meit' taivaan ilohon:||

6 Kun Herra jälleen tuleva
On, johtain joukkoaan,
||:Niin toisemme taas taivaassa
Ilolla kohdataan:||

246

Turwattu joukko.

Andantino.

Ruotsal. sävel.

i Tur - va - tum - pi Luo - jan las - ten Jouk - ko, i - ki - au - tu -

a - ten, Kuin on täh-ti tai-va - hal - la, Lin - tu e-mon sii - ven al - la.

2 Herra hoitaa omiansa
Siionissa armollansa:
Aina heille tarpeet antaa,
Käsillänsä heitä kantaa.

3 Hänen kädestään ei voita
Onni, onnettomuus noita,
Jotka omakseen hän osti,
Kuolost' elämähän nosti.

4 Hiuskaan heilt' ei ilman huku,
Herrall' on myös siitä luku:

Ruoan hän ja verhon suopi,
Surun sumust' ilon luopi.

5 Illoitse siis auttajastas,
Pieni lauma Jumalastas!
Sanallaan hän kaikki saattaa
Vastustajat maahan kaataa.

6 Mitä antaa hän tai ottaa,
Sama Isä on hän totta,
Kaikk' on hänen aikehensa
Tosionneks omillensa.

Andante dolce.

C. G. A. v. Winterfeld.

1 Kuu - le mei - tä, Jee - sus sä, It - sees mei - tä yh - dis - tä ;

Tu - le, rau - han Ruh - ti - nas, Hurs - kaaks tee meit' ar - mol - las!

2 Rakkaudellas poista pois
Kaikki, mikä esteeks ois;
Rakkaus meissä enennä,
Tule, lippus ylennä!

3 Yhdistä meit' oikeaan
Rakkauteen palavaan,
Omat virheet mieleen tuo,
Toisten virheet peittää suo!

4 Auta muita holhoomaan,
Veljein kuormaa kantamaan,

Että mailma nähdä saa,
Kuin sun lapses vaeltaa!

5 Synneistämme päästetyt
Liittykäämme Herraan nyt
Rakkauttaan kertoen,
Pyhydestä riemuiten.

6 Rauhaan meidän päästä suo
Rakkaan Jumalamme luo;
Kristittyjen kuolema
Meillekin suo ihana!

C. Wesley.

Hj. B.

Au - tuus suu - ri - oom - me Herran kansaa, Vahv' on sydämmes - sä to - dis - tus ;

Kii - tos, kii - tos rak - ka - u - des - tan - sa, Jon - ka lie - kiss' om - pi puh - dis - tus!

2 Näin nyt onnellisna eespäin käymme,
Pyhä Henki meitä johdattaa,
Veri-yljän uskoss' yhdistäyimme,
Joka maailmasta voiton saa.

3 Kirkkahana elon toivo paistaa,
Sepä uutta kestävyyttä luo;
Paljon saamme autuutta jo maistaa,
Vaikka mailma tuskiakin tuo.

4 Kristus kuollessansa kuolon voitti;
Ylös nousenmus ja elämä
Kuni uusi päivä meille koitti,
Kun hän nousi kirkastettuna.

5 Jeesus meill' on toivona nyt tiellä,
Jeesus syvä rauhammekin on,
Jeesus pyhä perintömme vielä:
Jumalalle kiitos soikohon!

II. KRISTILLINEN TOIMINTA.

249

Elä Jeesukselle.

1 E - lä Jee - suk - sel - le - muull' ei E - lä - män oo ar - vo - a.

Täl - le yk - sin ys - tä - väl - le En - si lem - pes o - mis - ta!

2 Elä Jeesukselle! — Aarteet,
Loisto, maine maallinen
Hetkekskään ei hengesles
Anna rauhaa Jeesuksen.

3 Elä hälle! — Kutsu muita
Hänen ristiretkelleen!
Riennä ennenkuin yö joutuu,
Panee työlles estehen!

4 Tuhansittain sielu-raukat
Rauhatonna raukeaa!
Kerro heille Jeesuksesta! —
Elon lähteet aukeaa.

5 Kokemastas kiittollisna
Kerro, mitä itse sait:

Rakkautta verratonta,
Armoa, mi voittaa lait.

6 Käytä armas kevät-aikas
Jeesukselle eläen;
Hälle anna miehen-voimat,
Vielä päivät vanhuuden!

7 Anna itses anomastaan
Kaikin Jeesuksellesi;
Hänkin kulki alttihiesti
Ristin tietä tähtesi.

8 Jääös iki-onneksesi
Jeesukselle kokonaan;
Elä hälle, siksi kuin sä
Lepohonsa lasketaan!

250

Rukoukseni.

1 Kallis Jeesus, runsahammin
Mieles nöyrä mulle suo,
Uskollisna, hartahammin
Sulle päivän elää suo.

2 Lähemmä oi, Jeesus yhä
Vedä armohelmahas!
Anna voima, lempi pyhä,
Usko, lohtu suojassas.

3 Kallis Jeesus, pyydän sua:
Kaikki synnit puhdistaa;
Armon lähteessä mua
Joka päivä uudista.

4 Jeesus, helmassasi kann!
Turvallisna tyytyen
Sulle kuulun kokonansa,
Rauhan tunnen riemuiten.

Lowell Mason.

1 On sar - ka hoi - dos - sain Mull' Her - ra us - koi sen;

On kuo - le - ma - ton sie - lu - sein Saa - ta - va tai - vaa - sen.

3 Aikaani palvella
On kutsumukseni;
Suo että teen sen ilolla,
Oi Yli-Pappini!

3 Varusta huolessa
Sun eessä elämään;

Ja kerran luonas ilolla
Tiliä tekemään.

4 Suo valvon, rukouksen
Mä uskollisena;
Sill' luottosi jos pettänen,
On eessäin kuolema.

C. Wesley.—Hj. S.

1 Su - run maa - il - mas - sa Al - la vai - vo - jen It - kee ih - mis-

rau - kat Huo - lin huo - kail - len. Sik - si an - na heil - le

Töis-sä, sa - nois-sa Her-ran o - man lem-men Päi - vä - pais-tet-ta.

Kuoro.

An - na heil - le päi - vä - pais - tet - ta, Jo - ka päi - vä

i - lo - a, Päi - vä - pais - tet - ta. An - na heil - le päi - vä -

pais - tet - ta, Her - ran o - man lem - men Päi - vä - pais - tet - ta.

2 Pienimmätkin seikat
Loukkaa, haavoittaa,
Maailmamme kaipaa
Anteeks' antavaa,
Rakastavaa mieltä,
Osan-ottoa
Toisen käytöksessä,
Toisen katseissa.

3 Laula ilomielin
Herrallesi vain,
Ole vahva, luja
Uskossasi ain'.
Maailma kun riehuu,
Ilo Herrasi
Olkoon voittovirtes',
Hymy huultesi.

Suom. H. Sorsa.

L. Mason.

1 Vai - ku - ta, sill' yō jou - tuu, Vai - ku - ta aa - mul - la,

Vai - ku - ta, kun on päi - vä, Vai - kut' eh - tool - la!

Vai - ku - ta aa - must' il - taan, Vai - ku - ta, jou - tuu - yō,

Vai - ku - ta, koh - ta - lop - puu Vai - ku - tus ja työ!

2 Vaikuta, sill' yō joutuu,
 Vaikuta aikanas;
 Herralle voimas uhraa
 Ja sun toimintas.
 Niin joka hetki käytä,
 Että se hyödyttää,
 Kyllä sun taakkas painon
 Herra keventää.

3 Vaikuta sill' yō joutuu,
 Aurinko alenee,
 Hälle, jok' itsens' antoi
 Sullen, jotain tee!
 Sun ilos, toimes olkoon
 Herralle kunniaks,
 Siks kun hän sinut noutaa
 Luoksens' asujaks.

Annie L. Walker.

Mrs. Jos. F. Knapp.

1 Oi ter-ve nyt, rak-ka-hat, juh-la-ham-me! 'Tääl-lä viih-dyt-te kyl-lä

te, niin te. Näin lau-su-vat silmät ja sydämemme: "Kuin ko'issanne olkaatte!"

Kuoro.

On-nel-li-set, Oi on-nel-li-set, Ys-tä-vät, oom-me me, niin me!

Rie-mul-lis-na, Nyt lau-lum-me saa Ker-toil-la on-neam-me!

2 Me laulamme puusta, mi vanhene ei,
 Vaan viheriöitsevi ain', niin ain';
 Ja puutarha täynnä se umpuja on,
 Ja päiväpaistetta vain!

3 On kirkko tuo puu—uskosta versoi se.
 Koulu tarha ruusuinen on, niin on;
 Ja me oomme umpuja, säteitä sen
 Ja 'Tarhuri—Jeesus on!

Fanny J. Crosby.—Hj. S.

Aug. Elfaker.

1 Oi su - lo "Las - ten päi - vä", Sä kuk - kais - tuok - sui - nen ;

Sä u - nel - mi - en päi - vä, Ja on - ni lap - si - en :

Viel' a - jan aal - to - sil - la Sä vii - vy het - ki - sen,

Ett' jat - kui - si tää i - lo, Oi päi - vä lap - si - en!

Kuoro.

Oi u - nel - mi - en päi - vä Sä kuk - kais - tuok - sui - nen,

Rit.

2 Se elon-lähtehelle
Ja tosi viisauden
Ja uskon, toivon tielle
Vie joukot lapsien.
Ne he'elmät nu kultaa
Ihanan vanhuuden,
On siemeninä sulta,
Oi päivä lapsien!

3 Vaan laulu, kukkais-tuokse
Ei mitään olisi,
Jos hyvää Herran vuokse,
Ei työmme tuoksuisi.
Siis roposemme tuomme
Me kiitos-uhrina,
Sun etees, Jeesuksemme,
Nyt, Lasten-päivänä.

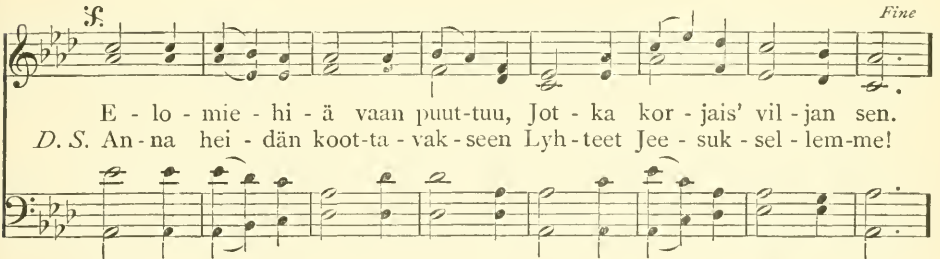
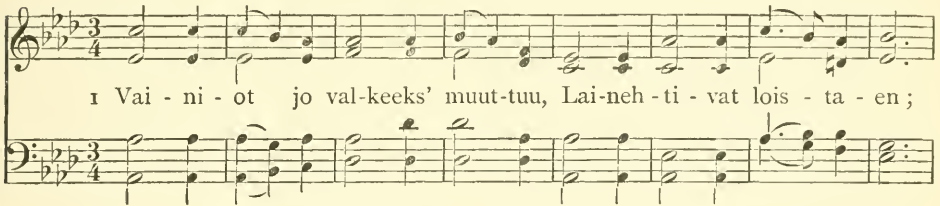
Muk.—Hj. S.

256

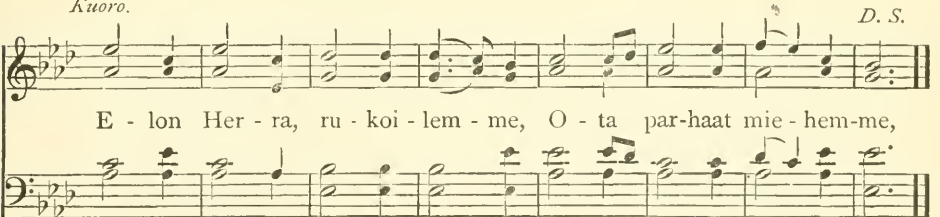
Elo-miesten kutsunta.

J. O. Thompson.

J. B. O. Clemm.

Kuoro.

D. S.

2 Käske aamun valjetessa,
Puoli-päivän helteessä,
Öisen hunnun laskiessa;
Käyttää kaiken kuntonsa.

3 Oi sä elo-miesi Herran,
Miksi kyynel kimmeltää
Silmässä?—Sä tulet kerran
Riemuin, tuoden lyhteitä.

J. O. Thompson.—Hj. S.

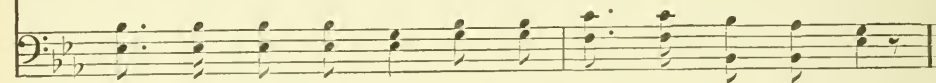
1 On py - hä - kou - lu ar - mas, Käyn sin - ne rie - mui - ten,
Siell' las - ten tois - ten kans - sa Mä lu - en, lau - le - len.

En hu - ka - ta sois päi - vää Syn - nis - sä lie - hu - en, Maa-

il - man häi - jyytt' in - hoon Ja vilp - pii veik - ko - jen.

2 On pyhäkoulu armas,
Siell' opin tuntemaan
Jeesuksen rakkautta
Ja suurta armoaan;
Ja ystäväni parhain
On sana lemmeestään,
Vapahtajaani ohjaa
Se mun taas lempimään.

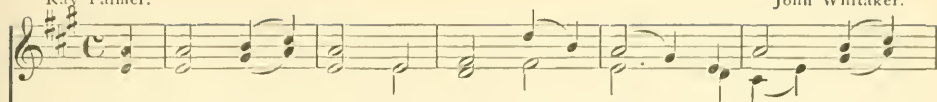
3 On pyhäkoulu armas,
Siell' löydän Jeesuksen
Ja monta ystävänsä,
Joill' lemp' on Hänehen,

Ja kanssaan Karitsalle
Siell' opin laulamaan,
Mit' eessä istuimensa
Myös tehdä kerran saan.

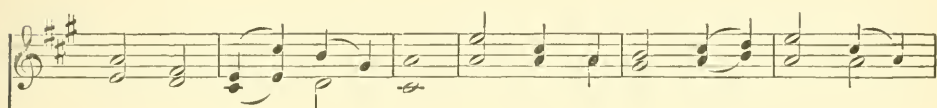
4 On pyhäkoulu armas;
Rukoilen siis nyt mä:
Suo, Jeesus, siunaukses
Meiss' yhä enetä,
Lempemme kaikki liitä
Sun rakkautehes
Ja viimein kanssas kannaa
Meit' ilotaivaases!

Ray Palmer.

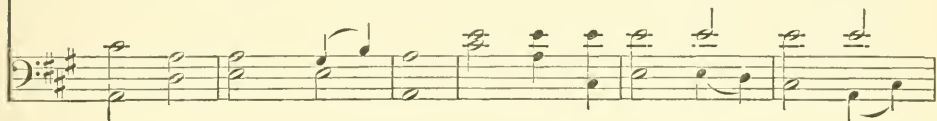
John Whitaker.

1 I - jäi - nen I - sä, an - noit - han Po - jal - les

val - lan, kun - ni - an; Hän uh - rau - tui kuo - le - ma -

han Ja voit - ti si - ten, maa - il - man.

2 Sun Jeesus, voitto-kulkuas
Vuos' sadat valmistaneet on.
Sua seuraamme, o Kuningas,
Vie kansasi nyt voittohon!

3 Soi huuto kautta rivien:
"On risti, risti voittava!"
Käy manan valta raivoten,
Vaan surmahan on sortuva.

4 Ja tuolla etu-vartio
On saavuttanut Saalemin.
Soi siellä riemu-laulu jo.
He sinne oottaa meitäkin.

5 Suo Jeesus, henkes kirkolle,
Ja maasta poista itkun yö,
Ett' kaukaisille kansoille
Myös vapauden hetki lyö.

Ray Palmer.—Hj. S.

Andante con moto.

Suomal. Sävel.

p

1 Yö i - ki - ai - ko - jen aa - muk - si vaih - tuu: Täh - ti - en

mf

lois - te jo him-me-ten haih-tuu, Kuu - le mi val - taa-va va - li - tus-

p Rit.

huu - to käy: Ei - kö päi - vää näy! Ei - kö päi - vää näy!
 Ei - kö päi - vää näy!

2 Pakanain laumat ne vaikeroi, huokaa:
 Pelastus meille jo vihdoinkin tuokaa!
 Herra myös kysyy: Jo veljeäs eikö näy,
 Eikö kotiin käy? Eikö kotiin käy?

3 Huokaavat veljet te palmujen alla:
 Sumut jo haihtuvat kiiruhtamalla,

Yön ikivallan jo poistavi anrinko:
 Kristus tulee jo! Kristus tulee jo!

4 Jumalan kunnia ylitsen koittaa:
 Kuoleman laaksossa elämä voittaa;
 Vait, etkö kuule, kun kaipaushuuto käy:
 Eikö päivää näy! Eikö päivää näy!

—én.

260

Etkö tule jo?

1 Sielu mi harhaillet vieraila mailla,
 Vauhko kuin kyyhky, mi turvaa on vailla,
 Jeesus sua kotihin kutsuvi lemmellä:
 Etkö tule jo, etkö tule jo?

2 Väsynyt henki mi lepoa kaipaat,
 Kiiruhda, helmassaan tyyntyä taidat!
 Jeesus sua syliinsä sulkisi hellästi;
 Etkö tule jo, etkö tule jo?

3 Maailman murjoma, tuhluri parka!
 Sua hylkivi ystäväs—luotasi karkaa.
 Jeesus vain yksin viel' lempensä sulle suo,
 Etkö tule jo, etkö tule jo?

4 On taivaassa Karitsan hää-juhla valmis,
 On sullekin sija, on hää-puku kallis;
 Sua kutsuvi Jeesus, ja Henki, ja morsio;
 Tule, tule jo! Tule, tule jo!

Hj. S.

Lowell Mason.

i Grön - lan - nin lu - mi - maal - ta, Ran - noil - ta In - di - an,

I - kuis - ten pal - min al - ta Myös kuu - man A - fri - kan

Pa - ka - nat huu - taa, huo - kaa O - jen - tain kä - si - ään:

Va - lo - a meil - le tuo - kaa Yö - hön - me syn - ke - ään!

2 Mit' on, jos luonto siellä
Hurmaapi loistollaan,
Kun ihmisraukat vielä
Jää syntiin hukkumaan!
Hyvyyttään ihmisille
Määrättä Herra suo.
Mut epäjumalille
He uhriaan vaan tuo.

3 O, viekäämme myös heille
Se valo verraton,
Kun Jumalamme meille
Niin runsaan suonut on!

O, saakoon kuulla hekin
Jo rauhan sanomaa,
Siks että raukat nekin
Jeesuksen tuta saa!

4 Siivillä tuulen lennä,
Sä oppi Jeesuksen,
Kansasta kansaan ennä
Ylitse merien,
Siks kunnes pelastettu
On kansat maailman,
Ja yksin ylistetty
Karitsa Jumalan!

R. Heber.

Maestoso.

G. Wennerberg.

1 Suo kai - ku - a, Her-ra, sun kut - sun - tas, Miss' ei o - le kuul-tu sit'

en - nen! Vie uu - si - a jouk - ko - ja lau - ma - has, Min

løy - sit sä kor - pe - hen men-nen Ja vih - reil - le nii - tyil - le

joh - dit, Ja vih - reil - le nii - tyil - le joh - dit.

2 Sä valaise varjojen synkeä maa,
Suo kansoille armosi sana,
Niin rauhan ruhtinas nostaa saa
Siell' lippunsa voittoisana,
||:Ja kiistat ja taistelot tyyntää.:||

3 Niin, viihdytä kaipaus sammumaton,
Mi pakanan rinnassa palaa,
Kun sielunsa nääntyvi pelkohon

Ja lohtua pyytää ja halaa,
||:Vaen mykkä on Jumala hällä.:||

4 Oi, valmista valtakuntasi tie
Ja kansoja etsi ja auta!
Luo Jumalan Karitsan heitä vie!
Hän armonsa, kuolonsa kautta
||:On kantanut maailman synnit.:||

L. S. suom.

AIKA JA IJAISYYS.

I. VUODEN VAIHTUESSA.

263

Salli kanssasi alkaa tää vuosi.

Moderato.

Th. S.

1 Sal - li kans - sas mun al - kaa, o Va - pah - ta - jan',

Tä - mä vuo - si, min ar - mo - si suo! Jo - ka

päi - vän sun kans - sas suo ett' a - lo - tan, Ko - ko tah - to - ni

uu - dek - si luo, Ett' oi - sin sun o - ma - nas ai - na!

2 Salli alkaa suu pyhässä nimessäsi,
Jossa autuus on ainoastaan.
Mua sulje sä rakkaasti sylähisi,
Siinä turvan ja levon mä saan,
Kun maailman myrskyt ne pauhaa.

3 Salli sanasi olla mun kynttilänän',
Joka valoa tielleni lois,
Joka päivä sä pyhitä elämätän',

Pese verelläs syntini pois—
Mun tähten' hän veresi vuoti!

4 Sinun kanssasi alkaa ja päättää mun
suo,
Sinun haltuhus antaudun.
Lepo autuas elämän illalla tuo,
Kunnes haudasta kutsut sä mun
Sun luoksesi ilohon kerran!

Larghetto.

1 Ai - ka ly - hyt on, Äl' oo huo - le - ton! Kaikk' kun näyt-tää
i - ha - nal - ta, Sil-loin, sil-loin mie - les mal - ta! Ai - ka ly - hyt on.

2 Aika lyhyt on! vaan ei iloton.
Konsa kaikki vastoin kääntyy
Älä anna sielus nääntyy!
Aika lyhyt on!

3 Aika lyhyt on. Työhön, taistohon!
Työ ja taisto taukoo kerran.
Konsa koittaa päivä Herran,
Päiset lepon.

L. S.

II. ELÄMÄN LYHYYS JA EPÄVARMUUS.

265

Gumusta maan.

Th. S.
1 Su - mus - ta maan ja a - jan vai - vas - ta, Sen pau - huist'
u - sein toi - von sii - vin len - tää Mun sy - däm-me - ni - uut - ta tai - vas -

ta Ja uut - ta maa - ta nä - ke - mään se en - tää.

2 Se on mun armas isäntöni' uus,
Siell' Jeesus kunniassaan hallitsepi,
Pois sielt' on synty, poissa saastaisuus,
Ja Herra kyynelehet kuivailepi.

On määränäni autuaitten maa,
Siell' levon Jeesus mulle luonans' antaa.

3 Viel' erämaassa saan nyt matkustaa,
Vaeltaa synkkää, koleata rantaa;

4 Jo joudu, Jeesus, sua odotan,
Jo joudu, kirkkaass' ikikunniassas!
Jo joudu, sinuun hartaast' uskallan,
Jo joudu, anna elo taivahassas!

266

Koti-Kaipaus.

Dolce. *p* A. G. L.

1 Kuin mat - ka - mies toi - voo hiet' - aa - val - ta pois, Miss' au - rin - ko
Ja kai - hon - sa pal - mis - to - ran - noil - le ois, Miss' ys - tä - vät

polt - ta - en hoh - taa, Ja le - väh - tää mat - kas - ta saa - pi.
ar - ma - hat koh - taa,

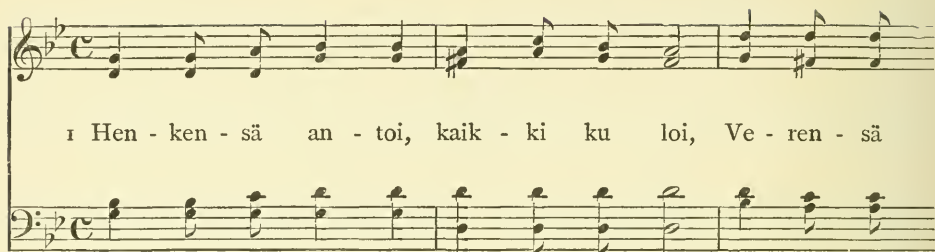
2 Niin morsian toivo on murheista maan,
Miss' synty ja hätä on vielä,
Hääsalihin päästä jo sois ihanaan
Ja Jeesusta katsella siellä—
Ja veisata Karitsan virttä.

4 Niin maailman merenkin myrskyistä pois
On taivahan matkalla kaipuu,
Ja toivo jo tyynehen rantahan ois,
Miss' ahdistus, vaiva jo vaipuu,
Ja vapaa on varttoova henki.

3 Kuin myrskyssä toivo on purjehtijan,
Mi etsivi tyventä rantaa,
Kuin hartaasti oottavi vapauttahan
Tuo orja, mi kahleita kantaa
Ja vankina tuskia kärsii.

5 Luo silmäs, sä matkamies väsähtänyt,
Tuoll' oottaa jo taivahan rauha,
Jo täyttyvi uskosi, toivosi nyt,
Ei myrskyt ne sillehen pauhaa,
Ja päässäsi loistavi kruunu!

A. G. L.

1 Hen - ken - sä an - toi, kaik - ki ku loi, Ve - ren - sä

ris - til - lä voit - tom - me toi, Sii - o - nin vuo - rel - la

pa suu - na soi, Kirk - kaas - ti pais - taa Saa - le - min koi.

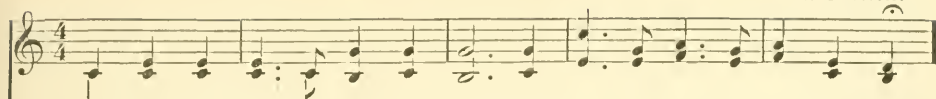
2 Vartijan ääni kuuluupi vaan,
Että mä kohta jo siirtyä saan,
Lentää kuin kyyhkynen yli tään maan,
Siellä me toisemm' taas kohdataan.

3 Herrassa piskuinen lauma nyt jää!
Toivossa loppuvi myrskyinen sää,
Pianpa päättövi matkamme tää;
Kiitos ett' itkun matkall' on pää!

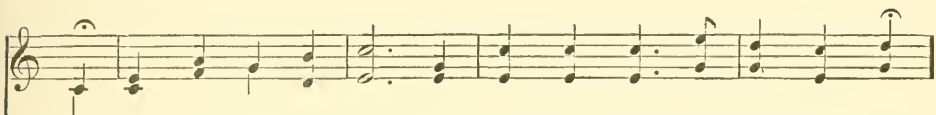
4 Kerran me uudessa Saalemin maass'
Ilolla toisemme kohdataan taas.
Riemuiten voitosta veisata saamm';
Ei Jeesus hyljää morsiantaan.

5 Kyynelten maasta, oi, korjattuna,
Ylkämme luo sitte saatettuna,
Henkemme riemusta raukeavi,
Jeesukseen iäks' yhdistyvi.

S. Chandler.

1 Mi o - sa on - kaan us - ko - van, Jok' jät - ti syn - nin maa-il - man,

Ja vie - ras tääl - lä on! On hen - ki va - paa kah - leis - ta

Ja sie - lu tus - kan tun - nos - ta, On rau - ha ver - ra - ton.

2 Mä omaan osan autuaan,
Sill' rakkautta maailmaan
Ei tunne sieluni.
Se kauhistuen pakenee,
Kun synnin palo loimuilee,
Ja pyrkii kotihin.

3 Ylhäällä tuolla sukuni,
Ja aarteeni, ja — osani;
Siell' eikö syömmekin ois?

Ja suuri sisko-piiri tuo
Jo odottaa mua Luojan luo,
Ja Jeesus kutsuu pois.

4 Mä tulen.—Palvelijasi,
Oi Herra, halaa luoksesi,
Sun tulla lepoosi.
Kun ilmestyt Sä pilvissä,
Niin Jeesus, Veli, Ystävä,
Mun sulje syliisi!

John Wesley.—Hj. S.

269

Alta-kello.

Andante.
p

i Koh - ta il - ta - kel - lo soi, Sie - lu le - poon

Cres.

ha - la - voi, Sy - liin hy - vän pai - me-

nen Tais - te - lus - ta rien - te - len.

2 Kohta eteen istuimen
Pääsen, siitä riemuitsen;
Siell' ei synty ahdista,
Eikä risti rasita.

3 Kohta kruunun saavutan,
Ylistykseks Jumalan,

Kanssa lunastettujen
Harppuani soittelen.

4 Kohta valoon ijäiseen,
Isän kotiin suloiseen,
Pääsen, kaikki näkemään,
Joista nyt en tiedäkkään.

1 Mä kul - jen koh - ti kuo - le - maa, Jos kun - ne
Jos kuin se ol - koon vai - ke - aa, Mun mat - kan'

tien' lie kää - ty, En si - tä vält - tää voi;
hau taan päät - tyy,

Jos tääl - lä rie - mu soi, Tai mu - a mur - he

ah - dis - taa, Mä kul - jen koh - ti kuo - le - maa.

2 Mä kuljen kohti taivasta,
Jos Jeesusta en heittä;
Mun sielun' silloin elon saa,
Kun ruumiin' multa peittää.

Teen vaalin autuaan:
Jos kautta kuolon maan
Mä seuraan Jeesus Kristusta,
Niin kuljen kohti taivasta.

J. O. Wallin.

Andante con anima.

J. B.

p *mf*

1 On-nel-li-nen, kun sait jättää Jo tään synkän murheen maan! Meren takana jo

f *p*

löy-sit Kaanaan maan sen au-tu-aan. Yö ol' synk-kä, myrsky nou-si Lai-vaas

ten.

vastaan rai-vo-hon. Mut-ta Jee-suk-ses-sa lu-jan Sait pe-las-tus - kal - li - on.

2 Onnellinen sä, joll' ompi
Perintösi taivaassa,
Jolla valonas ol' Jeesus
Täällä mailman matkalla!
Yli Jordanin sun kanto
Herra Jeesus käsillään.
Kuolon yössä valon kirkkaan
Löysit hänen sylissään.

3 Jää hyvästi, ystävämme!
Toisemme taas kohdataan.
Oisimmehan vielä suoneet
Viivähtää sun päällä maan,
Aina sentään parahaksi
Isän hyvä tahto jää.
Vartoomme siis autuasta
Taivahassa yhdyntää.

Joel Blomqvist.

R. N. McIntosh.

1 En - ke - lit vie-neet luo Va-pah-ta - jan Ko - ti - hin on kor-jan-ne-het;

Mon - ta mun ra - kas - ta ys - tä - vä - tään Näin kotihin on kor-jan-ne-het.

Kuoro.

Ko - ti - hin on kor-jat - tui - na
Ko - ti - hin on kor-jat - tui - na Mur-heel-la

hei - tä ei muis - tel-la saa! Ko - ti - hin on kor-jat-tui-
Ko - ti - hin on

na
kor - jat - tui - na Luo Ju - ma - lan tai - va - has - sa.

2 Tuskien kuohuista maailmassa,
Kotihin on korjattuina.
Nauttimaan autuutta kirkkaudessa,
He kotihin on korjattuina.

3 Taistoista maallisen elämänsä,
Kotihin on korjattuina;
Taivahan levossa turvallisna
He kotihin on korjattuina.

H. Stämm.—Hj. S.

IV. KRISTUKSEN TULEMINEN JA TUOMIO.

273

Ylkä Tulee.

Con a more.
mf

Joel Blomqvist.

1 Hän tu - le-vi, Jee-sus, mink' on-nen hän tuo! Se au - tu - as päi - vä on
Kun ää - nen-sä hel-län hän kuul-lam-me suo, Ja näh - dä myös kas-von-sa

p *mf* *p*
läs - nä, Kas, yl-kä-si tu - lee, nyt valp-paak-si näy, O mor - si - an,
kirk - kaat.

f
lam - pui-nes vas - ta-han käy! Näin va - roit - taa kai - ku - va ää - ni.

2 Pois rientävi hetket, ei varjoja näy,
Pian yö tämä pitkä jo päättyy.
Koi aamun tuoll' loitolla kirkkaana käy,
Se ijäinen päivä jo koittaa.
Kas, ylkäsi tulee, nyt valppaaksi näy,
O morsian, lamppuines vastahan käy!
Näin varoittaa kaikukuva ääni.

3 Niin tulos jo Jeesus, kuin lupasit sä,
Me riemulla ootamme päivääs!
Käy, ryöstä jo valtikka vääryydeltä,
Ja hallitse yksin maan päällä!
O, terve siis, kuningas, tultuasi,
O terve sä noutamaan morseintasi
Sun luoksesi ijäiseen riemuun!

J. B.

274

Kun pasuuna soi.

J. H. Kurzenknabe.

1 Kun pa-suu - na soi, kun ker - ran us - ko - vai-set kut - su-taan E - teen

is - tuimen—o rie-mun koh-ta - us! Vel-jet, sis-kot kaikkein maiden ter-veh-

tä - vät toi - si - aan. Rie - mu - lau-luin—o mi py - hään ko - ko - us!

Kuoro.

Mi - kä juh - la, juh - la, kun tuo suu - ri rie - mu - vuo - si tul - lut

on! O mi juh - la, juh - la—o mi juh - la tai vaass' al-kaa ver-ra-ton!

2 Yli-enkel' kuuluuttaapi: "Pois jo aika mennyt on!"

Joukkoon pelastettu in silloin yhdytään.
O mi juhla—itkukkyynel siellä vaihtuu ilohon.

Juhlää autuasta silloin vietetään.

3 Kun se suuri päivä joutuu, jolloin ka-
too taivas, maa,

Saamme kunniassa nähdä Jeesuksen.

Oikealle puolelleen kun omansa hän ko-
koa,

O mi juhla silloin alkaa riemuinen!

4 Enkelit kun kuuluuttavat riemuvuotta
ijäisää,

O mi riemu, o, mi rauha taivainen!

Kaikki kielet taivahassa Karitsata ylis-
tää.

O mi alkaa meille juhla autuuden!

Allegro.

1 Ker-ran Jor-da-nin toi - sel - la puol - la Pe - las-te - tut kun kohtaamme nuo,

Lu - ke-mat-to-mat kuin me-ren san-ta— O, mi au - tu - as nä - ky on tuo!

Kööri.

Lukuisat niinkuin meressä santa, Lukuisat niinkuin meren santa on! O

nä-ky i-ha-nin! Pyhät kun käy pitoihin, Niin lukuisat kuin on meressä san-ta!

2 Pyhät kaikkien aikain kun näemme,
Joukon verellä ostetun sen,
Toinen toistaan kun kohtaapi siellä—
Näky o kuinka ihmeellinen!

3 Ja kun näemme sen välkkyvän virran,
Jonka rannall' on elämän puu,

Yli Kaanaan kun katsella saamme—
O mi näky se avautuu!

4 Ja kun ilmeisnä vihdoin me saamme
Nähdä Jeesuksen kirkkauden,
Nähdä Kuninkaan kunniassansa—
Näky o kuinka ihmeellinen!

Isaac Watts.

Robert Lowry.

1 Käy Her-raa lem-pi - vä, Eespäin nyt lau-la - en, On rie - mu - lau - lus

nou - se - va, On rie-mu-lau - lus nou-se - va Luo val - ko - is - tui-men, Luo

Kuoro.

val - ko - is - tui-men. On mää - räm - me Sii - on, Su - loi-nen, su - loi - nen
On pää-määrämme Sii - on

Sii-on! Meill' matkan päämäärä Sii - on, Tuo Ju-ma-lan kaupun-ki on!
Sii-on, Sii-on

2 Se mykkänä on vaan,
Ei tunne Herraa ken;
||: Vaan lapset taivaan kuninkaan:
Käy eespäin laulaen.:||

3 Tää poistaa pelvon yön:
Suo Siion lahjojaan,

||: Ennenkuin elon-puusta syön,
Tai kuljen katujaan.:||

4 Siis laulu soikohon,
Ja kyynel pyyhi pois!
||: Jos uskon silnä kirkas on,
Tuon maan jo nähdä vois.:||

I. Watts.—Hj. S.

B. M. J.

J. M. Black.

1 Kos - ka ai - ka tul - lut on ja Her - ran läh - tö - tor - vi

soi, I - jäi - syy - den aa - mu koit - ta - nut jo on. Kos - ka

pe - las - te - tut e - te - hen - sä Ju - ma - lam - me tuo, Sil - loin

kuu - lun mi - nä myös - kin jouk - ko - hon. Kos - ka ni - - met
Kos - ka ni - met

huu - de - ta - - han, Kos - ka ni - - met huu - de -
huu - de - ta - han, o - len siell' Kos - ka ni - met huu - de -

ta - - han, Kos - ka ni - - met huu - de-
ta - han, o - len siell' Kos - ka ni-met huu-de

ta - han, Kos - ka ni - met huu - de - ta - han, o - len siell'.

2 Tuona kirkkahana päivänä, kun kuol-
leet Herrassa
Saavat nousta ijäisehen ilohon,
Kun hän valittunsa kokoilevi luokseen
taivaassa,
Silloin vastaan minä myöskin nimehen.

3 Kulukohon Herran kunniaksi päivät
hetketkin
Kertokaamme kuinka hyvä Herra on,
Silloin elon päivän päättyessä sinä, minä-
kin
Saamme tulla autuasten joukkohon.

278 Tuntomerkit.

Fanny J. Crosby.

Jno. R. Sweney.

1 Kun mun e - lo - ni työ ja tais - to päät - tyy voit - to-

hon Tuo - nen kau - huis - ta kun ran - nan rau - haan saan, Sil - loin

Jee - sus hy - myi - le - vä - nä vas - tas - sa - ni on: Lem - pi-

Kuoro.

kat - se - hen - sa luo mull' tai - va - han. Sil - loin tun - - nen, Hä - nen

tun - nen, Kun Hän hy - myn - sä mi - nul - le suo; Oi mä

tun - - nen, Hä - nen tun - nen, Tun - nen ar - ma - hat ar - pen - sa nuo!
Oi mä tun - nen

2 Oi mi tunteitten riemu-hehku syttyy
sieluuni -

Täyden tyydytyksen sielullein se suo;
Sydän-lempeni laulaessa soi jo harppuni,
Ja mä ravitaan kun näen kasvot nuo.

3 Kas kuin tuttuni siellä mua viittoon
luokseen jo,
Heidän lauluhunsa yhtyäkseni.
Mutta taivaskaan ei lauluineen tyydy -
tystä tuo
Ellen ensin näe Vapahtajaani.

4 Kautta porttien, puettuna vaippaan
valkeaan,
Johtaa Jeesus minut rauhaan, lepoon.

Aikakausten voitto-lauluun yhdyn juhli -
vaan—

Kun vaan Lunastajani jo nähnyt oon.

5 Lukuisa kuni meren santa, joukko py -
hien;

Loistonsa on kirkkaamp' auringon;
Mutta Ylkäni kaunistus on haavat käsien:
Niistä tunteva mä Jeesukseni oon.

Kuoro:

Silloin tunnen, oi mä tunnen!

Olen omansa ijäti nyt.

Oi mä tunnen, Hänen tunnen,

Tunnen kätensä lävistetyt.

Fanny J. Crosby.—Hj. S.

Neebo.

Wm. B. Bradbury.

1 Vuo - ril - le Nee - bon sie - lun' len - nä, Näh-dä saat maan sen au - tu - aan.

Ran - noil ta Kaa - naan kai - ku meil - le Sä - ve - lei - tä kan - ta - ko - to - maan.

Kuu - le lau - lu - ja Ee - de - nin maasta. Ees - sä is - tui - men har - put ne soi.
Kuoro. Toivot - ko näh - dä o - mai - si - a - si 'Tuolla, mis - sä ei it - ku - a näy,

Mart - tyy - reil - le ja niil - le, kun voit - ti, Koit - ti siell' i - ki - au - tuu - den koi.
 Jos tah - dot yh - tyä en - kel - ten lauluun, Niin ain' Jeesuksen jäl - ki - ä käy!

2 Silmäsi nosta Siionihin,
 Aarteesi muista taivainen.
 Kuolohon ast' oo uskollinen,
 Niin saat elonkruunun ijäsen.
 Herran kaupungin kirkkaudessa
 Enkel' kuorissa virtemme soi.
 Siellä veisata voitosta saamme,
 Jonka Jumala armosta soi.

3 Uskossa yhä käymme eespäin,
 Emmekä pelkää kuolemaa.
 Jeesushan auttaa meitä tiellä,
 Hän suo toivon, hän myös lohduttaa.
 Ja kun päästähän rannalle tuolle,
 Jossa päivä ei iltahan käy,
 Saamme laulaa kanss' rakkahiemme:
 Eronhetkeä täällä ei näy.

Moderato. mf

i Koh-taat-kos mua luo-na Her - ran Ran-nall' uu-den i - sän-maan?

mf

Tok-ko e - lon - läh-te - hil - lä Kä - tees tart-tu - a mä saan?
läh-te-hil-lä

p

Toi-set ys - tä - vät kun siel - lä Ter-ve - tul-leeks lau-suu mun,
Ter-ve-tul-leeks lausuu mun,

*mf**Rit.*

Kul - ta - harp-puin he - li - näs - sä Saan - ko näh - dä myöskin sun?

mf

Varmaan luona Jee-suk-sem - me, Rannall' uu-den Jordanin, uuden Jor-da-
Varmaan luo - na Jee-suk-semme, Rannall' uu - den Jor - da - nin,

mf *Rit.*

nin, Siell' E - lä - vi - en vet - ten luo - na Koh - taat kerran minunkin.
Siell' E - lä - vi - en, vetten, vetten luona Kohta - mi - nun - kin.

2 Kohtaatoskua mua luona Herran,
Joukon kanssa autuaan,
Joka istuimen edessä
Kantaa kiitosuhriaan?
Sulommin soi laulu silloin,
Kun oot myötä sinäkin
Autuaamp' on autuus mulle
Rikkahampi taivaskin!

3 Kohtaatoskua mua luona Herran?
Sua nähdä toivon' on;
Kun mua Jeesus tervetulleeks
Lausuu taivaan ilohon.
Rannalla hän mua oottaa,
Auk' on syli rakkahin,
Armas, anna tervehtää mun
Taivaan iloon suakin!

281 Joukko palmut käsissään.

p *f* *f* *Rit.*

1 Tuo jouk - ko, pal - mut kä - sis - sään, Mist' om - pi se? — Sai
voi - ton kruu - nut pääs - ty - ään I - jäi - syyn ran - nal - le.

2 Kuin kaunistettu morsian,
Häävaatteissa,
Edessä Herran Jumalan
Se seisoo puhdasna.

3 Kas, suurest' ovat vaivasta
He tullunna,
He kärsineet on uskossa,
— Nyt ovat rauhassa.

4 Ja merkki, joka otsassa
Nyt leimuaa,
Se pilkkaa tuotti mailmassa,
Nyt sulaa kunniaa.

5 He ennen maassa elivät
Kuin vierahat,
Ja elon kiusat kestivät,
Ja tuskat polttavat.

6 Karitsan tielle synnistä,
He luopuivat,
Ja loppuun asti ristinsä
He raskaan kantoivat.

7 Nyt päättyi retki. — Riemuiten
He seisovat
Edessä Herran istuimen,
Voitosta veisaavat.

8 Ja ympärillä enkelit
Ja "vanhimmat"
He kasvoillensa lankesit,
Kumartain sanoivat:

9 Amen, ylistys, siunaus
Ijäsechen
Ja kunnia, voima, viisaus
On Jumalan. Amen!

Andante.

M. Wiel-Öjerholm.

mf

Maan mä tie-dän i - ki - i - ha-nan. O, kuin kaunis kau-pun-ki on tai-vaan!

Lu-nas-tet - tu siel-lä mor - si - an Kirk-ka - ut - ta sä - deh-tii - pi ai - van.

Kuoro.

Siel-tä jäi, (siel-tä jäi,) Tuskat pois, (tuskat pois,) Eikä mur- (ei-kä mur-) he miel-tä

pai-na. Taivaan maass' ei kyyneleitä näy, Ei, vaan siellä rie-mu kestää ai - na.

2 Vaan ei sinne mitään tulla saa,
Joka synnist' ei oo puhdistettu.
Sano, saatko nähdä Karitsaa,
Ootko häitä varten vaatetettu?

3 Vielä vuotaa armon virta tuo,
Joka syntis kaikki puhdistaa.

Riennä Vapahtajan ristin luo,
Siellä taivas sulle aukeapi.

4 Kotin' siell' on — tieto autuas,
Kun mä halpa myös saan sinne tulla!
Tule, Jeesus, viemään omias,
Se on hartain halu, toivo mulla!

M. W.

Adagio con espr.

Henr. R. Bishop.

p *Duett.*

Urut. p

i Kuin i - sät-kin, mä tääl-lä Oon vie-ras,

Kuoro. mf

ko-doton, Oon muukalainen maassa, Taivaassa koton' on. Yl - hääl-lä tuol-la

f *Dim.*

I - sän' On ma-jes-tee-tissaan, O jos-ka oi-sin siel-lä Mä hänen huoneessaan!

p *Solo quartett.* *Tutti. f* *Ten. et dim.*

O ko - to, ko - to - ni! Sun i - ha-nuu-tes voittaa Mun aavis-tuk-se-ni!

2 Ylhäällä tuolla Jeesus,
Mun Vapahtajan, on,
Mi otti pois mun syntin',
Men' eestän' kuolohon.
Vaikk' kukkasilla kulkun'
Ois täällä ainian,
Niin ikävöisin luokse
Jumalan Karitsan.

3 Maan kukkasen kuin mulle
Raittiisti tuoksuvat,
Ja linnut kesä-päivin
Sulosti laulavat,

Vaikk' ystäväni armaat
Mua kohtaa hellimmin,
Niin taivaan kotiin palaa
Mun mielen' sittenkin.

4 Ja sana sanoo hetken
Jo kohta joutuvan,
Kun Jeesus minut noutaa,
Vie kotiin taivahan.
O autuus, kun saan nähdä,
Mit' uskoin päällä maan!
Karitsan virttä siellä
Ijäti laulaa saan.

L. S.

Moderato.

I. Ch. H. Rink.

1 Mä tie - dän maan, o ih - me-maan, Py - hi - en a - sun-non. Siell'

lois - taa päi - vä ai - ni - aan, Siell' i - ki - rau - ha on. Siell'

Rit.

lois - taa päi - vä ai - ni - aan, Siell' i - ki rau - ha on.

2 Se ikuisen on kevään maa,
Ei kuihdu kukat sen;

||:Vaun tuonen virta erottaa
Sen meistä hetkisen.:||

3 Takana kuolon synkkyyn
Maa loistaa Eedenin;

||:O, siell' on Kaanaa riemuinen
Rannalla Jordanin.:||

4 Kuin Moosekselle näytettiin
Etäältä Kaanaan maa,

||:Myös uskon silmä vielä niin
Sen kaukaa nähdä saa.:||

J. Watts.

285

Mä halaan päästä itkemään.

1 Mä halaan päästä jättämään
Maan huolet, hyörinän,
||:Pois rukoilemaan, kiittämään
Hetkeksi yksinän.:||

2 Mä halaan päästä itkemään
Mun syntisuuruuttan',
||:Ja armahdusta pyytämään
Edessä Jumalan.:||

3 Mä muistan armon annetun
Ja uutta anelen,

||:Ja heitän Herran haltuhun
Mun huolen', puutoksen.:||

4 Mä halaan hetkeks näkemään
Autuutta Jumalan,
||:Saun uutta voimaa kestäämään
Myrskyissä maailman.:||

5 Ja kun tää maailma ohii on
Ja sielu liittää pois,
||:O suo ett' autuus loputon
Sen hetken myötä ois!.:||

P. H. Brown.

1 Maailman myrsky-yössä kun
Mua vaarat ahdistaa,
||:Niin Jeesuksen luo turvaan mun
Suloist' on kiiruhtaa.:||

||:Jeesuksen haavat levon suo
Ja tuskat lieventää.:||

2 Kun hylkivät mua omaisen'
Ja painaa risti muu,
||:Niin luona armaan Jeesuksen
Nuo kaikki unhottuu.:||

4 Mä vastaan syntiä, kuolemaa
Saan voiman, lääkkehen
||:Lähteestä, joka pulppuaa
Haavoista Jeesuksen.:||

3 Kun murheet, kivut tuskaa tuo
Ja kuolo peljättää,

5 Siis veisaa sielun', sillä hän
Sun kutsui nimeltäs.
||:O kiitos Jeesus, ystävän',
Mä lepään sylissä!:|| V. Witting.

287

Maan myrskyistä pois.

Poco Allegretto, sost. e con anima.

C. J. O. Laurin.

p

Cres.

1 Maan myrskyistä pois Mun toi - vo - ni ois, Mun hen - ken' jo tai - vaaseen

Dim.

p

pää - se - väns' sois. On tus - ki - a vaan Tää e - lä - mä maan, Mutt' taivaassa

Cres. Rit. f p A tempo.

pp Cal.

le - von ja rie - mun mä saan. Mutt' tai - vaas - sa le - von ja rie - mun mä saan.

2 Tääll' ain' levoton
Vaen taistelu on,
Mutt' taivaassa rauha on loppumaton,
Ah läsnä jo lie
Se hetki, mi vie
||:Mun Jeesuksen luokse, jo lyhyt on tie.:||

Ja ikävissäin
Mä taivaaseen päin
||:Luonkatseen' ja vartoilien pois lähtöäin.||

4 O, autuuden koi,
Kun harput ne soi!
Maat, taivahat uudet jo Jumala loi.
Ja hääpuvussan'
Mä autuudestan'
||Saan ijäti ylistää Jumalatan':.||

3 Tääll' itku on, yö,
Ja tuska ja työ,
Mutt' taivaassa autuas hetki se lyö.

W. A. Ogden.

1 On i - ha - nai - nen maa, oi maa, Joss' ain' on kir - kas sää: Siell'

it - se Her - ra va - lis - taa, Eik' yö voi pi - mit - tää.

Kuoro.

Jos - sä ris - - tin kan - nat vaan, Sul - le kruu - nu an - ne -
Jos - sä ris - tin kan - nat vaan Sul - le kruu - nu

taan Maas-sa, joss' on ai - ni-aan Su - ta rie-mu ku-kas-saan.
an-ne-taan Maassa, joss' on ai-ni-aan Su - ta rie-mu ku-kas-saan.

2 On ilman-ala ihana,
Joss' aallot kuohuineen
Elämän myrskytuulista
Saa iki-tyyveneen.

3 On koti kirkas kunnian,
Asunto taivahan,

Joss' ijäisesti iloitaan
Seurassa Jumalan.

4 Me halajamme jättää jo
Tään katoovaisen maan,
Ja päästä seuraan enkelein
Ikuisen kunniaan.

Andante sost.

Elis. S. Rice.

1 Voim-me - ko - han tul - la yh - teen Tuol - la puo - len Jor - da-

nin, Pääs - tä pe - las - tet - tuin joukkoon, I - ki rau - han ma - joi-

hin? Yh - te - hen, yh - te - hen, Pää - sem - me - kö vie - lä ker - ran

Tuol - la puo - len Jor - dan - vir - ran, Joss' on rau - ha i - jäi - nen?

2 Yhdymmekö kaupungissa
Elon-virran varrella,
Jonk' on isä valmistanut
Jaspiksesta, kullasta?

3 Lunastettuun kiitosvirsi
Siellä kaikuu suloinen,
Kaikki luodut laadullansa
Kiittää edess' istuimen.

4 Kohtaammeko ystävämme,
Jotka meiltä vietiin,
Mainitseeko kirkastetut
Vielä nimeämmekin?

5 Koska Kristus morsionsa
Täältä kotiin johdattaa,
Saammekohan sylissänsä
Kiittää iät' Jumalaa?

H. L. Hastings.

George Kingsley.

1 Je - ru - sa - lem, o ko-ton' uus', Kuin kal-lis ni - mes on! Ah, kos-ka
Ah, kos-ka sin - ne vai-vois-tan' Mä pää-sen le - po - hon! Ah, kos-ka

muu-ris näh-dä saan Ja por-tis hoh - toi - sat?
vir-ten, rie-mui-set Si - nus-sa kai - ku - vat!

2 O, koska pyhään kaupunkiin
Mä pääsen asumaan?
Ei laulu siellä vaikene,
Vaan kaikuu ainiaan.
O, sinuun, taivaan Eedeni,
Ei synty tulla saa.
O sua, lepo ihana,
Mun sielun halajaa!

3 Suur' pyhän joukko Karitsaa
Ylistää kruunustaan.
Ja yhä lisääntyypi se
Veljistä päältä maan.

Jerusalem, o koton' uus,
Saat toivon syttymään!
Jo pääsen kohta vaivoistan'
Sun riemus näkemään.

4 Ja riemu kasvaa suuresti
Kun näen äitini,
Mi käten' ristiin taivutti
Ja uskoon syömmeni.
Oi päivää autuasta, oi
Kun kiitän, Isääni
Jok' äidin sellaisen mull' soi
Mi toi mun kotiini.

C. Wesley.

Duetto.

Rev. J. S. Norris.

1 On kuo - le - man kuo - hu - jen ta - ka - na tuo Mun ko - ti - ni

i - ha - nai - nen. Siell' päi - vyt ei las - ke, ei

var - jo - ja oo, Sen kau - pun - ki on kul - tai - nen.

Kuoro.

Su - loi - nen, su - loi - nen, I - ha - na
su - loi - nen, su - loi - nen,

kau - pun - ki kul - tai - nen! Su - loi - nen, su - loi - nen

Su - loi - nen, su - loi - nen, Kau - pun - ki hert - tai - nen!

2 Siell' kunniassansa, oi autuutta oi!
Saan nähdä mä Jeesukseni.
Ja autuaat loistaa kuin kirkkahin koi,
Oi kultainen kaupunkini!

3 Ne sielut ni voitin mä eläissäni,
Ja johdatin Mestarin luo,
Siell' helminä loistavat kruunussani.
Oi kultainen kaupunki tuo!

4 Sen rauha ja autuus on loppumaton:
Ei perustus horjua voi.
Ja karitsa valomme iäinen on
Oi kaupunki kullasta, oi!

5 Kun täällä en enää sua kohdata voi
Mua tieni pois luotasi vie.
Sun kohtaanko luona mun Herrani, oi
Tuo kaupunki kotisko lie?

Mukaillen suomensi.—Hj. S.

ERINAISISSA TILAISUUKSISSA.

I. AVIOLIITTO JA KOTI.

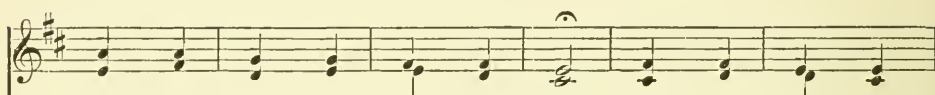
292

Avioliittokaisissa.

Olof Åhlström.

1 Siu - na - us, o Her - ra, an - na Ys - tä - väim-me liit - to - hon,
Hel - lin kä - sin hei - tä kan - na, Jos heill' i - lo, mur - he on.

An - na heil - le aar - teet nuo, Jot - ka rie - mun,

on - nen luo: Rak - ka - us ja us - ko suo.

2 Ohjaa heidän kulkuansa
Viisahilla neuvoillas,
Tukea suo toisiansa,
Tue heitä armollas.
Käskyjäsi noudattain,
Hyvyyteesi uskaltain
Kulukohon elons' ain'!

3 Anna heidän pelvossasi
Ilo ottaa vastahan,
Nöyrtyin kantaa kuriasi,
Kun suot ristin raskahan,
Sanas jälkeen vaeltaa,
Toinen toistaan rakastaa,
Toisen kuormaa huojentaa!

J. O. Wallin.

Samuel Stanley.

1 On ko - ti on - nel - li - nen — jos Sen lem - men

Her - ra saa; Jos us - ko, toi - vo,

rak - ka - us, Saa sie - lut puh - dis - taa.

2 On koti onnellinen — jos
Siell' nimi Jeesus soi;
Jos isä, äiti, lapsoset,
Ylistää häntä voi.

3 On koti onnellinen; — jos
Sen perhe-alttarin
Saa Hengen tuli pyhittää,
On onni korkein!

4 On koti onnellinen — jos
Sen kaikki jäsenet,
On taivaan iki-kotihin
Kulkunsa suunnanneet.

5 On koti onnellinen tää!
Ei hajota se voi;
Sill' kerran Isän kodissa
Me yhdymme taas, oi!

Kansalais-rukous.

Sov. G. A. Hiden.

1 Sun o - le - muk - ses täyt - tää a - va - ruu - den. I - kä - si

kai - ken i - an kaik - ki - suu - den. Tuoll' y - lä - häl - lä Si-

nä a - sus - tat Ja maas - sa pie - nim - män - kin pai - men - nat.

2 Sun neuvos ohjaa koko maailmata
Maan kansakuntaa myös jok' ainoata.
Siis meidän kansaa myös et unhota,
Vaan asut meissä tahtos voimalla.

3 Kumoa täällä hengen orjavalat
Pois perkaa saastan suot, yöhuurat, hallat,
Ett' ylentyisi tou'ot tohisten,
Ja sato kasvais satakertainen.

4 Ett' aina uutta viljaa versoaisi,
Niin kansas hengen luonne puhkeaisi

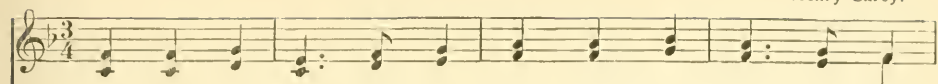
Ja kasvais kypsi, täysi tähkäpää,
Se tähkä, jota kaipaa kansa tää.

5 Se siemen, joka ihmishengen antaa
Totuuden voimallista viljaa kantaa:
Siit' on sun vapautes valossa
Uus' elon aika kerran koituva.

6 Niin asut, Herra, meissä valtiaana
Ja koko maa on sulle viljamaana.
Vaan tuulten arka, päivän pelkääjä
Ei istuintasi tohdi lähettä.

J. H. Erkko.

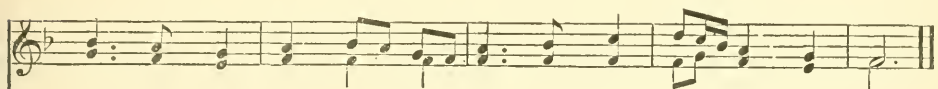
Henry Carey.

1 Oi maa - ni, si - nus - ta, Va - pau - den su - lo maa,

Lau - les - ke - len. Tääll' i - sän kuo - li - vat, Mat - kaa - jat

kers - ku - vat, Vuo - ret - kin kai - ku - vat Va - pau - des - ta.

2 Nimeäs, synnyinmaa,
Jalojen vapaa maa,
Mä rakastan.
Sun vuores, puros,
Metsäiset huippusi
Sydämeini täyttävi
Ne riemulla.

3 Soikohon, henkiköön
Hongatkin humiskoon
Vapautta!
Kaikk' kielet herätkööt,

Lauluhun yhtykööt,
Hiljaisuus väistyköön
Kukkuloilta.

4 Isäimme Jumala,
Vapauden antaja,
Sull' laulamme.
Vapauden valolla
Ain maamme kirkasta,
Suojaa meit voimalla,
Kuninkaamme!

S. F. Smith.—Suom. A.—o.

LOPPU-VIRSIA.

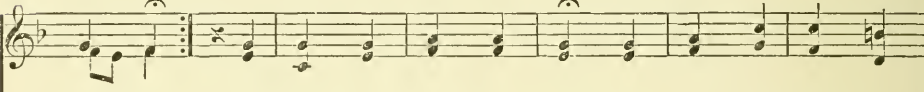
296

① Kolmevhteys.

J. Crüger, 1648.

*

 1 Sun kii - tos, Ju - ma - la, O I - sä, Poi - ka,
 Sua kan - sat kiit - tä - kööt Myös mai - den kau - kais

 Hen - ki! O kol - me - yh - te - ys, Sä i - jan - kaik - ki -
 ten - ki!

 nen, Si - nul - le y - lis - tys— O, yk - sin si - nul - len!

* Voi myöskin laulaa:

 Sun kii - tos Ju - ma - la, j. n. e.

Th. Ken.

Guil Franc, 1545.

f Maestoso.

Äöri. Ju - ma - lan kii - tos lau - pi - aan, Y - lis - tys,

Urut. f

kun - nia pääl - lä maan, Tai - vaas - sa kii - tos

ff
I - säl - len, Ja Po - jal - len ja Hen - gel - len!

ff

i Her - ram - me Jee - suk - sen ar - mo, I - sän rak-

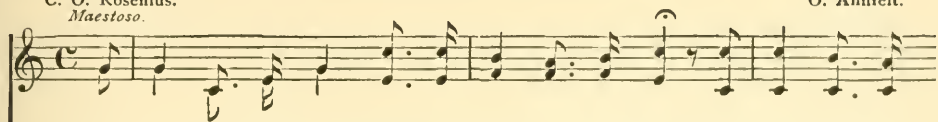
ka - us, Py - hän Hen - gen myös o - sal - lisuus

run - sa - hin, Kans-sam-me ain' ol - koon, Kans-sam-me ain'

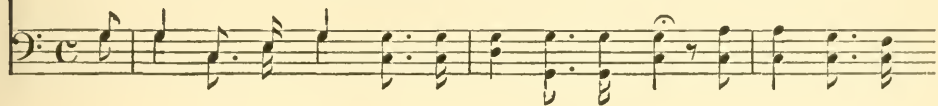
ol - koon, Kaik - kein kans - sa, Aa - men.
Kaik-kein kans-sa, kaik-kein kans - sa,

C. O. Rosenius.
Maestoso.

O. Ahnfelt.

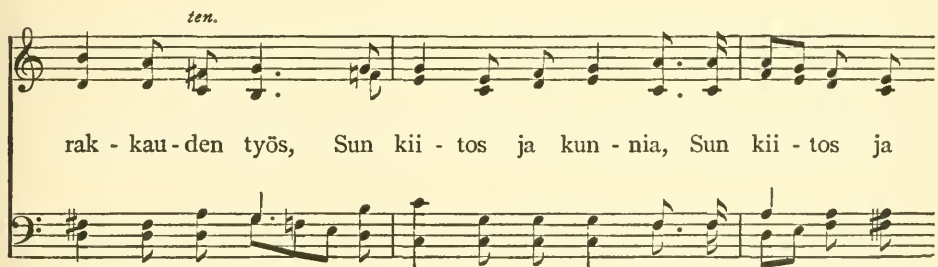
i O Jee - sus, sä ees - pääin-kin läsn' o - le meit', Ja kait - se ja

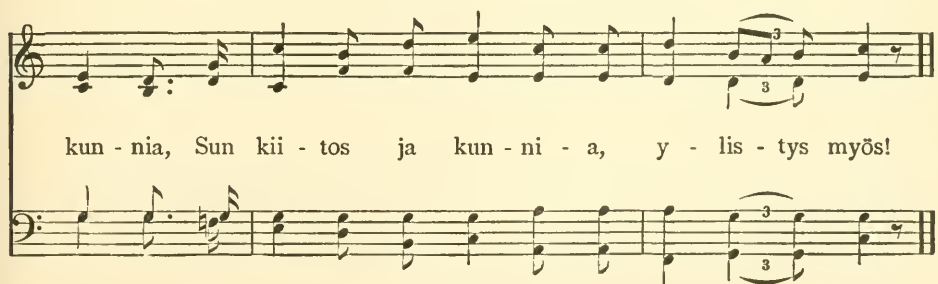
hol - hoo, kuin en - nen - kin teit! Niin, aa - men, sä täy - tät sun

rak - kau-den työs, Sun kii - tos ja kun - nia, Sun kii - tos ja

kun - nia, Sun kii - tos ja kun - ni - a, y - lis - tys myös!

Maestoso.

A. P. Berggren.

1 Aa - men soi - koon rie - mui - ses - ti, Aa - men,

lau - lu tai - va - han! Aa - men vei - saan i - kui -

ses - ti, Aa - men, luo - na Ju - ma - lan. Aa - men,

pää - sen e - lo - hon; Aa - men: ni - men - sä se on.

2 Aamen, Kristuksen on valta;
 Aamen, sana autuuden!
 Aamen, pääsen synnin alta,
 Aamen, voimaan Jeesuksen.
 Aamen, murhe poistetaan,
 Aamen, taivaass' elää saan.

3 Aamen, kiitos loppuun asti,
 Aamen, olkoon Karitsan!
 Aamen, soikoon korkeasti,
 Aamen, kautta maailman!
 Aamen, kruunu voitetaan,
 Aamen Herran nimeen vaan!

L. S.

Toinen osa.

Tersanctus.

Unknown.

Sentähden tahdomme me enkelein ja ylien-
kelein ja kaikkein taivaan sotajoukkojen } kanssa { kiittää ja ylistää }
sinun suloista } nimeäsi,

a - la - ti sa - noen: Py - hä, py - hä, py - hä Her - ra,

Cres.

so - ta - jouk-koin Ju - ma - la Tai - vas, maa on kirk - kaut - tas

täyn - nä Kun-nia sull' Her - ra, kaik - kein kor - kein. Aa - men.

Sentähden tahdomme me enkelein ja
ylienkelein ja kaikkein taivaan sotajouk-
kojen kanssa kiittää ja ylistää sinun su-
loista nimeäsi, alati sanoen: Pyhä, pyhä,

pyhä olet sinä Herra, sotajoukkojen Ju-
mala! Taivas ja maa ovat täynnä sinun
kirkkauttasi! Kunnia olkoon sinulle, o
Herra, kaikkein korkein! Aamen.

Toinen osa.

Gloria in Excelsis.

1. Kunnia olkoon Jumalalle korke - u - des - sa,
 2. Me kiitämme sinua, me siunaamme sinua, } si - nu - a!
 me palvelemme

maassa rauha, ihmisil - - le hy - vä tah - to
 Sinulle me annamme kiitoksen ja } kun - ni - as - ta - si.
 ylistyksen suuresta

3. O, Herra Ju- } Ku - nin - gas, kaikkivaltias I - sä Ju - ma - la.
 mala taivaallinen }
 4. O, Herra Jeesus } a Poi - ka; { o, Herra Ju- } ma-lan Ka - rit - sa,
 Kristus, Jumalan aino- } mala, Ju- }

5. Joka pois - otat maail - man syn - nin armah - da mei - tä.
 6. Sinä, joka pois-otat maail-man syn - nin, armah - da mei - tä.
 7. Sinä, joka pois-otat maail-man syn - nin, kuule meidän ruko-uk-sem - me.
 8. Sinä, joka istut Isän } kä - del - lä, armah - da mei - tä.
 Jumalan oikealla }

Toinen osa.

9. Sillä sinä yksin o - - - - let py - hä.
10. Sinä yksin, o Kristus, Pyhän Hen - gen kans - sa

Sinä yk - - - sin o - let Her - ra.
olet kaikkein korkein } lan kirk - kau - des - sa. Aa - men.
Isän Juma-

Rekisteri.

	N:o		N:o
Aika lyhyt on	264	Jeesus! Jeesus! sulo sana	68
Ainoa Poika astuu tänne	67	Jeesus johdata	231
Amen soikoon riemuisesti	300	Jeesusko yksin ristin saa	220
Anna meille armohetki	15	Jeesus lähde rakkauden	77
Autuus suuri - oomme	248	Jeesus mua huutavi:	141
		Jeesus-nimi ota myötäs	85
Eespäin Herran joukko	213	Jeesus nöyremmäks tee mua	237
Eespäin uljahasti	210	Jeesus ottaa vastahan	150
Elä Jeesukselle - Muull' ei	249	Jeesus parhain ystävämme	18
Elätkö sä Jeesuksessa	112	Jeesus seisoo kolkuttamassa	123
Enkelit vieneet luo	272	Jeesus, sielun ylkä sä	138
		Jeesus, sun sulohon liittohos	178
Getsemane, oi ihminen	87	Jeesus, sä oot ystäväni	170
Grönlannin lumimaalta	261	Jeesusta kiittäkäämme hyvää	9
		Jeesus ystäväni paras	185
Hallitse Herra sun	42	Johdata, Herra, mä maailmasta	41
Haudassaan lepäsi	99	Joka aamu on armo uus	219
Helluntai Herra anna	102	Jos jäi tyhjyys ja	129
Henkensä antoi, kaikki	267	Jos kuin elon myrskyt	225
Herra, anna henki harras	17	Joulu-yö, juhla-yö	135
Herra auttaa, lauloi	216	Juhla on rauhainen.	59
Herra kokoo taaskin	23	Jumalan kiitos laupiaan	297
Herra, kuivankin maan	173	Jumala ompi linnamme	51
Herramme Jeesuksen armo	298	Jätä nyt sun syntisi	127
Herra, mä halaan hartaasti	144	Jää hyväst ainiaaksi	13
Herran haltuun siks kun	49	Jää luoksen yö mun	28
Herra seisoo ovelas	126		
Herra sä taivaan	145	Kaikkivoipa Jumalamme	34
Hiljaa eessä Herran	227	Kallihiin Jeesus	193
Hyvä paimen, johda	82	Kallio mi tähteni	151
Hän johtaa mua!	45	Kallis Jeesus, runsahammin	250
Hän noussut on, halleluja!	55	Kas hän tulee	242
Hän tulevi Jeesus	273	Kas, Kristus nousi haudastaan	95
Hän tulee, Poika ihmisen	63	Kas, lähde kirkas ja	122
Hän ylösnousi, oi onnea	96	Kauan Herrasta kaukana	199
Häät on jo valmisna	130	Ken Jeesus-nimeen turvaten	234
		Kerran Jordanin	275
Ijäinen Isä, annoithan	258	Kiinnit itses sanahan	214
Ijätti asun turvassa	108	Kiitetty Herra	36
Ilon, onnen myötään tuo	190	Kiitos Herran, Jeesus kantoi	155
Isämme pyhä, tule	14	Kiitos nyt Herran!	35
		Kiitos sulle, Jumalani	209
Jehovan jalkain juurehen	33	Kohtaatoskoo mua luona Herran	280
Jerusalem, o koton uus'	290	Kohta ilta-kello soi	269
Jeesukselle kokonansa	69	Kointähti kirkas lausuu	212
Jeesuksen kanssa hetki	238	Koska aika tullut on	277
Jeesuksen kädet ja helmansa	177	Kotiin! kotiin!	124
Jeesuksen muisto-juhla tää	21	Kristuksen tähden toimimaan	236
Jeesuksen nimi kallis	78	Kuin Herran huoneess' aina	12
Jeesuksen rakkaus, se on	80	Kuin isätkin, mä täällä	283
Jeesuksen ristin juureen	92	Kuin matkamies toivoo	266
Jeesuksen tähden nouskaa	211	Kuin synkeät hetket mä saan	206
Jeesuksen veri vuotanut	94	Kukkea muorisio nousevain	37
Jeesus auta, ohjaa mä	169	Kun koittaa valo	27

	N:ro		N:ro
Kun mun eloni työ ja	278	Oi, Herra Jeesus, nimesssäsi	10
Kun nuoruuden aika on	117	Oi, Herra, äänesi	184
Kun pasuuna soi	274	Oi, Jeesus, kuule huutoain	143
Kun päivä vielä on	222	Oi, kuinka ihanaa	2
Kun uskossa nään Jeesuksein	197	Oi, kuulkaat te, pyhät	103
Kuolithan, Jeesus, sä	174	Oi, maani, sinusta	295
Kuule meitä, Jeesus sä	247	Oi riemu, kun saa mennä	240
Kuule rukouksen, Jeesus	142	Oi, sulo "Lasten päivä"	255
Kuulkaa sanat rakkauden	70	Oi sulo-rauha	40
Kynneltien laaksossa	90	O Isä, joka kaikki	66
Käy Herraa lempivä	276	O Isä, täällä	224
Käy Herran luokse syntinen	116	Oi terve nyt, rakkahat	254
Käy lähteelle sille, mi	119	Oi veli, joko todistit	201
Käy, sielun kiitos-lauluissas	7	Oi ääretön, laupeus	157
		O Jeesuksen, mä	144
Lapsi olen Jumalan	163	O Jeesus, sun nimes on	76
Lasna lauloin hymyhuulin	61	O Jeesus sä eespäinkin	299
Likemmäs Jumalain	194	O johdattaja uskovain	48
Luona Jeesuksen, o lepo	232	O Jumala sä vanhurskas	74
Lähemmäs, o Jeesus, sinua	189	O, kiireesti rientävi	168
		O kiitä sieluni	6
Maailman myrsky-yössä	286	O kuin autuas	204
Maan myrskystä pois	287	Olen kuullut, Herrani, äänesi	188
Maan mä tiedän	282	Olet kuullut sanoman	136
Mestari, myrsky on	147	Olet mun, sun ostin kerran	230
Me taivaan riemuun	118	Oli yhdeksänkymment' yhdeksän	131
Miks' sielu sä maailmassa	115	O minne, o minne	111
Minne käynkin, missä	16	On armo suloinen	159
Mi osa onkaan uskovan	268	On ihanainen maa, oi maa	288
Mi turva on nimesssä	229	On koti, jonne myrskyt maan	198
Mua mikään ei maailmassa	167	On koti onnellinen-	293
Mulla kallis kirja on	104	On kuoleman kuohujen	291
Mun Isänhän hallitsee	165	On lähde puhdistava	120
Mun Jeesuksen' ristillä	186	On mulla hyvä Isä	38
Murhe raskas hautaa	218	On mulla Jeesus	65
Myrskystä, jotka	235	On mulla lempi-aine	202
Mä etsein kauan päästäkseni	196	Onnellinen kun sait	271
Mä halaan päästä jättämään	285	Onnen löysi sieluni	137
Mä katselen myrskystä	223	O nouse, riemuiten	5
Mä kuljen kohti	270	On portti ahdas, kaita tie	140
Mä kuulin äänen Jeesuksen	149	On pyhä-koulu arnas	257
Mä muistan aikaisin jo	39	On sarka hoidossain	251
Mä nostan silmän	239	On veri-lähde sydämen	154
Mä nostan silmäyksen	50	O, nyt on päivä autuuden	139
Mä synniss' ennen	158	O, onko sun omanas	156
Mä tiedän, hän elää	97	Oon pieni, pieni karitsa	205
Mä tiedän maan	284	O Paimen sä	81
Mä tiedän nimen kallihiin	64	O Pyhä Henki käy	101
Mä uskon katsehen	221	O Pyhä Henki, siunaus	56
Mä vaalin tein	153	O riemu sä autuas	84
		O riemun päivä sinä	25
Nimessäsi kallis Jeesus	181	O suuri Kuningas	31
Nimi Jeesuksen se soituu	86	O sä autuas,	57
Nyt Betlehemiin entää	58	O sä, kun nukut viel'	110
Nyt Jeesus-nimen kunniaa	3	O terve, aamu armain	53
Nyt kaikki maailma	62	O tuhatkielin ylistää	1
Nyt kaikki on täytetty	83		
		Pelvoton olkohon	134
O evankeljum' autuuden	107	Pois mieli maasta nouseepi	20
O Herra, sun ties	217	Pyhä Henki Jumala	100
O Herra, viisas, väkevä	22	Pyhä kansa, joukko	182
O herää, sielun laulamaan	8	Pyhä, pyhä, pyhä! Herra	32
O huonees' ihanuutta	26	Päivä vaan - yks' hetki	43
Oi Golgata, kummullasi	89	Päivän töistä väsynyt	30
		Päätökseks' nyt siunaa	243

	N:o		N:o
Rakas Jeesus, sydämessäs	180	Sydänyöllä myöhäisellä	113
Rakkauttas enemmän	192	Sä kun taivaan vallan	29
Reippaasti astuin sotilas	215	Sä kun tunnet säälimiellä	72
Riemuiten nyt laulelen	200	Sä olet tie pois synnistä	75
Risti kerskauksen' jalo	207	Sä säde valon ihanan	46
Rohkenetkos, minkä maksoi	125		
Ristin luona, Jeesus suo	93	Taivaan kellot soikoot	162
Rukous-hetki herttainen	233	Tarvitsen sua aina	191
		Te mielenne ylentäkää	245
Sabbatti sä ihana	24	Totinen, kaiketi mahdollinen	105
Salli kanssas mun	263	Totuuden lähde	79
Se onni mulle koitti	228	Tule syntis-parka	71
Silloin kun nähdä sain	91	Tule sä murheinen, sairras	121
Sielu huolestunut	133	Tulkaa saamaan, syökää	19
Sielu, kuule sana Herran	132	Tullos, meit', Jeesus	11
Sielu, mi harhaillet	260	Tuo joukko, palmut käsissään	281
Siionia vuoret kaartaa	241	Turvatumpi Luojan lasten	246
Siion soita kanneltas	195		
Siipeinsä suojassa	44	Uskalla sieluni	160
Sinusta, Jeesus, lauleskella	73	"Uskallatko Jeesusta sä seurat?"	114
Siunaa mua Jeesuksen	183		
Siunattu liitto tää	244	Vahinko voittoon	208
Siunattu varmuus: Jeesus on	166	Vaikuta, sill' yö joutuu	253
Siunaus, o Herra, anna	292	Vainiot jo valkeeks' muuttuu	256
Sovitus - o mi lohdutus!	152	Vapahtaja johdata	171
Sua, Jeesus, seuraelen	172	Veisaelkaamme Jeesuksen	4
Sua, Jeesus, ma lemmin	161	Verraton sä Jumalan lempi	187
Sulle, Herra, elämän	175	Viel' on sijaa!	128
Sumusta maan ja ajan	265	Vie mua, Herra kaikkivoipa	47
Sun jalkoihisi lankeen	146	Voimmekohan tulla yhteen	289
Sun kiitos, Jumala	296	Vuoret ne siirtyvät	42
Sun olemukses täyttää	294	Vuorille Neebon sielun'	279
Sun päättäs veristääpi	88		
Sun rauhas, Jeesus	148	Yks armovuos nyt uppoaa	109
Sun turvihis, Jeesus	176	Yks ystävä ei mua petä	203
Sun vuokes vereni	164	Ylistys sulle sanastas	106
Suo kaikua Herra	262	Ylistä Siion	54
Suo pyhyyttäs mulle	179	Yö iki-aikojen aamuksi	259
Suo, Siion, vortes	52	Yö kuolon jo päättäyi	98
Surun maailmassa	252		
Suuri omi, ihmeellinen	60	Uiset varjat hiljaa väistyy	226

